د پېدايښت کِتاب ـ د تورات شريف
اول کِتاب

پېژندګلو

تورات شريف د پينځو کتابونو مجموعه ده، او پېدايښت د تورات شريف اولنے کِتاب دے چې د حضرت موسىٰ عليه السلام په وسيله ليکلے شوے دے. هر ځوک غواړی چې په دې موضوع خپل ځان پوهه کړی چې دې دُنيا ته د کوم ځائ نه راغلے دے او څنګه پېدا شوے دے. نو دا موضوع د پېدايښت په کِتاب کښې بيان شوې ده. په دې کِتاب کښې مونږ ګورو چې خُدائ پاک خالِق او مالِک دے، او دا هر څۀ چې موجود دی دا هم هغۀ پېدا کړی دی. هغۀ انسان اشرف‌المخلوقات پېدا کړو د دې مقصد دپاره چې د عبادت په ذريعه د هغۀ سره تعلق جوړ کړی. مونږ ته د پېدايښت کِتاب دا هم را په ګوته کوی چې انسان څنګه په ګناه، مرګ او په مصيبت کښې راګېر شو او دا هم چې خُدائ پاک حضرت اِبراهيم او د هغۀ اولاد سره دا لوظ وکړو چې خپله د خلاصون منصوبه ورته څرګنده کړی. په کِتاب مقدس يعنې په دې آسمانی کِتاب کښې مشهورې قيصې ذکر شوې دی چې شروع يې د حضرت آدم عليه السلام او بی‌بی حوا، حضرت نوح عليه السلام، حضرت اِبراهيم عليه السلام، حضرت اِسحاق عليه السلام، حضرت اِسمٰعيل عليه السلام، حضرت يعقوب عليه السلام او اختتام يې د حضرت يوسف عليه السلام د ژوندون سره شوے دے. خو د پېدايښت کِتاب صرف د قيصو کِتاب نۀ دے چې د دې نه شروع شوے دے چې په تېرو زمانو کښې څۀ موجود وو او يا څۀ نۀ وو. بلکې مونږ ته دا معلومات راکوی چې دُنيا څنګه پېدا شوه او د انسان په ژوند کښې ګناه څنګه راغله. دا يو ليکل شوی تاريخ

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

دے. دا تاريخ په پنځوسو بابونو کښې په داسې شکل سره تشريح شوے دے چې د هر انسان پام ځانته را ګرځوی. خُدائ دې وکړی چې د دې کِتاب تلاوت ستاسو دپاره د برکت سبب وګرځی او د تل ژوندون هغه نعمت مو په برخه شی کوم چې خُدائ پاک غواړی تاسو ته يې درکړی. د حفظ کولو دپاره ۱۵:۶ آيت، "ابرام په مالِک خُدائ ايمان راوړو او دا د هغۀ دپاره په صداقت حساب شو."

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د پيدايښت واقعه

١ (١) په شروع کښې چې کله خُدائ پاک ټول کائنات پيدا کړو، (٢) زمکه
خالی وه او هيڅ په کښې نۀ وُو. سمندر هر څۀ ګېر کړی وُو. او هر څيز په توره
تيارۀ کښې پټ وو او د خُدائ پاک روح په اوبو حرکت کولو. (٣) بيا خُدائ
پاک حُکم وکړو چې، ”رڼا دې شی،“ نو رڼا شوه. (٤) خُدائ پاک په دې ليدو
خوشحاله وو. بيا هغۀ رڼا د تيارې نه جدا کړه، (٥) او په رڼا يې ”ورځ“ نوم
کېښودو او په تيارۀ يې ”شپه.“ شپه تېره شوه او سحر شو. دا وړومبۍ ورځ وه.
(٦) بيا خُدائ پاک حُکم وکړو چې، ”د پاسنو او لاندينو اوبو تر مينځه دې فضا
جوړه شی.“ (٧) نو هم داسې وشول. نو خُدائ پاک فضا جوړه کړه چې لاندې
اوبۀ د پاس اوبو نه جدا وی. (٨) هغۀ په دې چت ”آسمان“ نوم کېښودو. شپه
تېره شوه او سحر شو. دا دويمه ورځ وه. (٩) بيا خُدائ پاک حُکم وکړو، ”د
آسمان لاندې اوبۀ دې په يو ځائ راغونډې شی، نو اوچه به راښکاره شی.“ نو هم
داسې وشول. (١٠) هغۀ په اوچه ”زمکه“ نوم کېښودو او په يو ځائ راغونډو شوو
اوبو يې ”سمندر“ نوم کېښودو. او خُدائ پاک د دې په ليدو خوشحاله وو. (١١)
بيا هغۀ حُکم وکړو، ”زمکه دې هر قِسم بوټی رازرغون کړی، هغه ټول بوټی چې
غله او ميوه به کوی.“ نو هم داسې وشول. (١٢) نو زمکې هغه هر قِسم بوټی
زرغون کړل کوم چې غله او ميوه کوی او خُدائ پاک د دې په ليدو خوشحاله
وو. (١٣) شپه تېره شوه او سحر شو. دا درېمه ورځ وه. (١٤) بيا خُدائ پاک حُکم
وکړو، ”ځلېدونکی څيزونه دې په آسمان کښې راښکاره شی چې ورځ د شپې نه
جدا کړی او چې د ورځو، مياشتو او د کالونو دپاره نښې شی، (١٥) دا به په
آسمان کښې زمکې ته ځليږی.“ نو هم داسې وشول. (١٦) نو خُدائ پاک هغه دوه
غټ ځلېدونکی څيزونه جوړ کړل، نمر به د ورځې ځليږی او سپوږمۍ به د شپې
ځليږی، هغۀ ستوری هم پيدا کړل. (١٧) هغۀ دا ځلېدونکی څيزونه په آسمان کښې
مقرر کړل چې زمکې له رڼا ورکوی، (١٨) چې په ورځ او شپه باندې اختيار ولری
او رڼا د تيارې نه جدا کړی. او خُدائ پاک د دې په ليدو خوشحاله وو. (١٩) شپه

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

تېره شوه او سحر شو. دا څلورمه ورځ وه. ﴿٢٠﴾ بيا خُدائ پاک حُکم وکړو،
”سمندر دې د ډېر قِسم ساه اخستونکی ځيزونو نه ډک شی او هوا دې د مارغانو
نه ډکه شی.“ ﴿٢١﴾ نو خُدائ پاک غټې سمندری بلاګانې پېدا کړې، هر قِسم ساه
لرونکی ځيزونه چې په اوبو کښې اوسيږی او هر قِسم مارغان يې پېدا کړل. او
خُدائ پاک د دې په ليدو خوشحاله وو. ﴿٢٢﴾ او خُدائ پاک برکت ورکړو او د
اوبو مخلوق ته يې وفرمائيل چې، ”ډېر شئ او سمندر ډک کړئ،“ او مارغانو ته
يې وفرمائيل چې، ”زيات شئ.“ ﴿٢٣﴾ شپه تېره شوه او سحر شو. دا پينځمه ورځ
وه. ﴿٢٤﴾ بيا خُدائ پاک حُکم وکړو، ”زمکه دې هر قِسم ځاروی او ځنګلی، واړهٔ
او غټ ځناور پېدا کړی.“ نو هم داسې وشول. ﴿٢٥﴾ نو خُدائ پاک دا ټول ځناور،
ځاروې او خزنده پېدا کړل او هغه د دې په ليدو خوشحاله وو. ﴿٢٦﴾ بيا خُدائ
پاک وفرمائيل، ”اوس به مونږ انسان د خپل صورت په شان جوړ کړُو چې زمونږ
په شان شی. هغوئ به په کبانو، مارغانو او په ټولو ځناورو، ځاروو او ځنګلی،
وړو او غټو ځناورو باندې اختيار لری.“ ﴿٢٧﴾ نو خُدائ پاک بنی آدم پېدا کړل او
د خپل صورت په شان يې جوړ کړل. هغوئ يې نر او ښځه پېدا کړل، ﴿٢٨﴾ برکت
يې ورکړو او وې فرمائيل، ”ډېر بچی پېدا کړئ، نو ستاسو اولاد به په ټوله دُنيا
کښې اوسيږی او زمکه به د هغوئ په لاس کښې وی. زهٔ تاسو له په کبانو،
مارغانو او په ټولو ځناورو باندې اختيار درکوم. ﴿٢٩﴾ ما تاسو له د خوراک دپاره
هر قِسم غله او هر قِسم مېوې پېدا کړې دی، ﴿٣٠﴾ خو ټولو ځنګلی ځناورو او ټولو
مارغانو له ما د خوراک دپاره واښهٔ او شنهٔ بوټی پېدا کړی دی.“ نو هم داسې
وشول. ﴿٣١﴾ خُدائ پاک دا ټول ځيزونه وکتل او هغه ډېر خوشحاله وو. شپه تېره
شوه او سحر شو. دا شپږمه ورځ وه.

٢ ﴿١﴾ نو داسې د ټول کائنات جوړېدل پوره شُو. ﴿٢﴾ خُدائ پاک خپل ټول
کارونه پوره کړل او په اوومه ورځ يې څهٔ ونهٔ کړل. ﴿٣﴾ هغهٔ اوومې ورځې له
برکت ورکړو او مقدسه يې وګرځوله، ځکه چې هغهٔ په اوومه ورځ پېدايښت پوره

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

کړو او څۀ يې ونۀ کړل. ۴ او داسې ټول کائنات پېدا شول.

د عدن باغ

کله چې مالِک خُدائ، خُدائ پاک ټول کائنات جوړ کړل، ۵ په زمکه هيڅ قِسم
بوټے نۀ وو او هيڅ تخم زرغون شوے نۀ وو، ځکه چې هغۀ باران نۀ وو ورولے
او د زمکې د کروندې هم څوک نۀ ؤو. ۶ خو اوبۀ به د زمکې نه راوتلې او زمکه
به يې اوبۀ کوله. ۷ بيا مالِک خُدائ، خُدائ پاک د زمکې نه څۀ خاوره
واخستله او آدم يې ترې نه جوړ کړو. خُدائ پاک د هغۀ په سپېږمو کښې د ژوند
ساه پو کړه او آدم ژوندے نفس جوړ شو. ۸ بيا مالِک خُدائ، خُدائ پاک په
عدن کښې يو باغ وکَرلو او هغه پېدا کړے آدم يې په کښې مقرر کړو. ۹ هغۀ
هلته هر قِسم ښائسته او مېوه‌دارې ونې راشنې کړلې. هغۀ د باغ په مينځ کښې
ژوند ورکوونکی ونه او د ښۀ او بد پوهه ورکوونکی ونه ولګوله. ۱۰ په عدن کښې
يو درياب به باغ اوبۀ کولو، د عدن بل طرف ته دا په څلورو سيندونو کښې تقسيم
شوے وو. ۱۱ د وړومبی سيند نوم فيسون دے، دا د حويلۍ ټول مُلک نه
تېرېږی. ۱۲ سوچه سرۀ زر، خوشبودار عطر او اونيکس کاڼی دلته ملاوېږی.
۱۳ د دويم سيند نوم جيحون دے، دا د کوش ټول مُلک نه تېرېږی، ۱۴ دريم
سيند دجله دے، چې د اسور نمرخاتۀ طرف نه تېرېږی او څلورم د فرات سيند
دے. ۱۵ مالِک خُدائ، خُدائ پاک آدم په باغ عدن کښې مقرر کړو چې په باغ
کښې کَرل ريبل کوی او ساتنه يې کوی. ۱۶ مالِک خُدائ، خُدائ پاک هغۀ ته
حُکم وکړو، "تۀ د باغ د هرې ونې مېوه خوړے شې، ۱۷ خو د هغې ونې نه بغير
کومه چې د ښۀ او بد د پېژندګلو پوهه ورکوی. چې هيڅکله د هغې ونې مېوه ونۀ
خورې، کۀ تا وخوړه، نو په هغه ورځ به مړ شې." ۱۸ بيا مالِک خُدائ، خُدائ
پاک وفرمائيل، "د آدم دپاره يواځې اوسېدل ښۀ نۀ دی. زۀ به د هغۀ دپاره يوه ښۀ
ملګرې جوړه کړم چې د هغۀ مدد به کوی." ۱۹ نو هغۀ د زمکې نه څۀ خاوره
واخستله او ټول ځناور او مارغان يې ترې نه جوړ کړل. هغه يې بيا آدم له

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

راوستل چې وګورى چې څۀ نومونه ورباندې ږدى، او آدم چې په هر ژوندى څيز
څۀ نوم کېښودو نو هم هغه يې نوم شو. ٢٠ نو آدم په ټولو مارغانو او ځناورو
نومونه کېښودل، خو د آدم دپاره يوه ښۀ ملګرې نۀ وه پېدا شوې چې د هغۀ مدد
وکړى. ٢١ بيا مالِک خُدائ، خُدائ پاک په آدم درُوند خوب راوستلو او چې آدم
اودۀ شو، نو هغۀ د آدم نه يوه پوښتۍ راوويسته او هغه ځائ يې ورله په غوښه ډک
کړو. ٢٢ بيا مالِک خُدائ، خُدائ پاک د آدم د پوښتۍ نه يوه ښځه پېدا کړه او
هغۀ له يې راوستله. ٢٣ نو آدم وفرمائيل، ”واه، دا هم زما په شان ده. او زما په
شان بدن دے. د دې نوم ”ښځه“ دے، ځکه چې دا د بنى آدم نه راويستلے شوې
ده.“ ٢٤ په دې وجه به سړے خپل مور پلار پرېږدى او د خپلې ښځې سره به يو
ځائ شى، او دواړه به يو بدن شى. ٢٥ سړے او ښځه دواړه برېنډ وُو، خو د يو
بل نه يې پرده نۀ کوله.

د بنى آدم نافرمانى کول

٣ ١ مالِک خُدائ، خُدائ پاک چې څومره ځناور پېدا کړى وُو مار په کښې د
ټولو نه چالاک وو. مار د ښځې نه تپوس وکړو، ”دا رښتيا دى څۀ چې تاسو ته
خُدائ پاک فرمائيلى دى چې د باغ د هرې يوې ونې ميوه مۀ خورئ؟“ ٢ ښځې
جواب ورکړو، ”مونږ ته په باغ کښې د هرې ونې نه د ميوې خوړلو اجازت شته،
٣ خو د هغه ونې د ميوې نه بغېر چې د باغ په مينځ کښې ده. خُدائ پاک مونږ
ته فرمائيلى دى چې د هغې ونې ميوه ونۀ خورئ او نه لاس ورووړئ، کۀ داسې مو
وکړل نو مړۀ به شئ.“ ٤ مار جواب ورکړو، ”تاسو به يقيناً نۀ مرئ. ٥
خُدائ پاک دا ځکه فرمائيلى دى، چې هغۀ ته پته ده کۀ تاسو د دې ميوه وخوړه
نو ستاسو سترګې به وغړېږى، د خُدائ پاک په شان به شئ او په ښۀ او بد به
پوهه شئ.“ ٦ چې ښځې ونه وليده نو په زړۀ کښې يې راغلل چې دا ونه دومره
ښُکلې ده، ميوه به يې څومره خوږه وى او څومره مزه به وکړى چې هوښيار شُو.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

نو لړه مېوه يې ترې وشوکوله او وې خوړله. بيا يې لړه ترې نه خاوند له هم
ورکړه ځکه چې هغه ورسره وو او هغهٔ هم وخوړه. ۷ چې دا يې ځنګه وخوړه،
نو د دوئ سترګې وغړېدلې او پته ورته ولګېده چې دوئ خو برېنډ دی، نو دوئ د
اينځر پاڼې وګنډلې او ځانونه يې پرې پټ کړل. ۸ د ماښامی په نرۍ نرۍ هوا
کښې دوئ د مالِک خُدائ، خُدائ پاک د راتلو آواز واورېدو، نو دوئ په ونو کښې
پټ شول. ۹ خو مالِک خُدائ، خُدائ پاک آدم له آواز ورکړو، ”تهٔ چرته يې؟“
۱۰ هغهٔ ورته وفرمائيل، ”ما په باغ کښې ستا د راتلو آواز واورېدو، نو زهٔ ويرېدم
او ستا نه پټ شوم، ځکه چې برېنډ وم.“ ۱۱ نو خُدائ پاک ترې تپوس وکړو،
”تا ته چا ووئيل چې تهٔ برېنډ يې؟ تا هغه مېوه وخوړه څهٔ چې د کومې نه ما منع
کړې وې؟“ ۱۲ آدم جواب ورکړو، ”کومه ښځه چې تا زما سره کړې ده هغې
ما له هغه مېوه راکړه، نو ما وخوړه.“ ۱۳ نو مالِک خُدائ، خُدائ پاک د ښځې
نه تپوس وکړو، ”تا ولې داسې وکړل؟“ هغې ورته وفرمائيل، ”زهٔ خو مار دوکه
کړم او ما وخوړله.“

د خُدائ پاک د اِنصاف فيصله کول

۱۴ بيا مالِک خُدائ، خُدائ پاک مار ته وفرمائيل، ”د دې کار په وجه به ستا دا
سزا وی، په ټولو ځناورو کښې به صِرف تهٔ لعنتی شې. د اوس نه به په خېټه تلل
کوې او چې ترڅو ژوندے يې خاورې به خورې. ۱۵ زهٔ به ستا او د ښځې په
مينځ کښې دشمنی پيدا کړم، د هغې او ستا اولاد به هميشه دشمنان وی. هغه به
ستا سر چخنی کوی او تهٔ به هغه په پونده چيچې.“ ۱۶ او هغهٔ ښځې ته
وفرمائيل، ”زهٔ به ستا د اُميدوارۍ تکليف او د ماشوم د زېږېدو درد زيات کړم.
خو د دې باوجود، ستا شوق به خپل خاوند ته وی او هغه به په تا اختيار لری.“
۱۷ او هغهٔ آدم ته وفرمائيل، ”تا د ښځې خبره ومنله او هغه مېوه دې وخوړه چې
د کومې نه ما منع کړې وې. ستا د عمل په وجه زمکه لعنتی شوه. د خپل
خوراک دپاره به تهٔ ټول عُمر په دې زمکه سخته خواری کوې. ۱۸ دا به ازغی او

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

مرکونډۍ زرغونوی او تهٔ به ځنګلی بوټی خورې. ⑲ د سخت محنت او د تندی
په خولو به خپله روټی ګټې. تاسو د خاورو نه جوړ یئ او بیا به خاورې شئ.“ ⑳
آدم په خپله ښځه حوا نوم کېښودو، ځکه چې هغه د ټولو بنیادمو مور وه. ㉑ نو
مالِک خُدائ د آدم او د هغهٔ د ښځې دپاره د څناورو د څرمنې نه جامې جوړې
کړې او ور واې غوستې.

د حضرت آدم او بی‌بی حوا د باغ عدن نه شړل

㉒ بیا مالِک خُدائ، خُدائ پاک وفرمائیل، ”بنی آدم زمونږ په شان شوے دے
او اوس د ښهٔ او بد پوهه لری. داسې ونهٔ شی چې هغه خپل لاس اوږد نهٔ کړی او
د ژوند ورکونکی ونې نه مېوه وخوری، او تل ژوندے پاتې شی.“ ㉓ نو مالِک
خُدائ، خُدائ پاک هغه د عدن باغ نه وشړلو او د هغه زمکې کَرلو ربېلو ته یې
ولېږلو چې د کومې د خاورې نه جوړ وو. ㉔ آدم یې بهر کړو او د باغ نمرخاتهٔ
طرف ته یې د وزرو والا مخلوق او یوه اور لرونکې تُوره ودروله چې هر طرف ته
به تاویده، چې د ژوند د ونې د لارې حِفاظت وکړی.

قائِن او هابیل

۴ ① بیا آدم د حوا سره څملاستو، نو هغه اُمیدواره شوه. او یو زوئ یې وشو
او وې فرمائیل، ”مالِک خُدائ زما مدد وکړو او زما زوئ وشو.“ نو هغې پرې
قائِن نوم کېښودو. ② وروستو یې بیا یو بل زوئ، هابیل وشو. هابیل شپون شو،
خو قائِن زمیدار وو. ③ څهٔ موده پس، قائِن د خپل فصل څهٔ حِصه راوړه او د
مالِک خُدائ په حضور کښې یې پېش کړه. ④ بیا هابیل د خپلو ګډو وروم‌بے
ګډُورے راوستو او حلال یې کړو او د ټولو نه ښهٔ اندامونه یې د مالِک خُدائ په
حضور کښې پېش کړل. مالِک خُدائ د هابیل نه رضا شو او د هغهٔ قربانی یې
خوښه شوه، ⑤ خو قائِن او د هغهٔ قربانی یې نامنظوره کړه. قائِن د غصې نه

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

تک سور شو او تندے يې تريو کړو. ۶ بيا مالِک خُدائ قائِن ته وفرمائيل، ”تهٔ
ولې دومره غصه يې؟ تا ولې تندے دومره تريو کړے دے؟ ۷ کهٔ تا ښهٔ کړى
وے، نو تهٔ به مسکے وې، خو تا بد کړى دى، نو ګناه په تا حمله کولو ته تياره
ده. دا په تا حُکم چلول غواړى، خو تهٔ پرې خامخا غالِب شه.“ ۸ بيا قائِن خپل
ورور هابيل ته ووئيل، ”څه چې بهر پټو ته لاړ شُو.“ کله چې دوئ په پټو کښې وُو،
قائِن په خپل ورور حمله وکړه او وې وژلو. ۹ مالِک خُدائ د قائِن نه تپوس
وکړو، ”ستا ورور هابيل چرته دے؟“ هغهٔ جواب ورکړو، ”ما ته پته نشته، ولې د
ورور خيال ساتل زما کار دے څهٔ؟“ ۱۰ بيا مالِک خُدائ هغهٔ ته وفرمائيل، ”دا
تا څهٔ وکړل، ستا د ورور وينه ما ته د زمکې نه فرياد کوى لکه چې بدل اخستل
غواړى. ۱۱ په تا دې لعنت وى. او د زمکې کَرل ربيل دې په تا نور بند وى څکه
چې تا خپل ورور ووژلو او د هغهٔ وينه دې په زمکه باندې توئ کړه. ۱۲ کله چې
تهٔ يوې کوې، نو زمکه به هيڅ پيداوار نهٔ درکوى، تهٔ به بې‌کوره يې او په زمکه به يو
ځائ بل ځائ ګرځې.“ ۱۳ نو قائِن مالِک خُدائ ته ووئيل، ”دا سزا زما د
برداشت نه بهر ده. ۱۴ تهٔ ما د زمکې نه وباسې او زهٔ به ستا د مخ نه پناه شم،
زهٔ به بې‌کوره يم او په زمکه به يو ځائ بل ځائ ګرځم، کهٔ څوک مې وګورى نو
ما به ووژنى.“ ۱۵ خو مالِک خُدائ جواب ورکړو، ”داسې نهٔ ده، کهٔ څوک تا
ووژنى، نو اووهٔ کسان به په بدل کښې وژلے شى.“ نو مالِک خُدائ په قائِن يوه
نښه ولګوله چې خلقو ته پته وى چې څوک يې ګورى نو نهٔ به يې وژنى. ۱۶ نو
قائِن د مالِک خُدائ د حضور نه لرې لاړو او د عدن نمرخاتهٔ طرف ته په يوه
علاقه کښې اوسېدو چې نوم يې ”مسافر“ وو.

د قائِن اولاد

۱۷ قائِن د خپلې ښځې سره خملاستو او يو زوئ يې وشو او حنوک نوم يې پرې
کېښودو. بيا قائِن يو ښار جوړ کړو او په دې ښار يې هم ”حنوک“ نوم کېښودو.
۱۸ د حنوک نه عيراد پيدا شو، هغه د محوياايل پلار وو، او د محوياايل زوئ

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

متوساايِل پېدا شو، چې هغه د لمک پلار وو. ۱۹ د لمک دوه ښځې يوه عده او بله ضِله وه. ۲۰ د عده نه يابل پېدا شو، چې د هغه خلقو پلار وو چې ښاروى ساتى او په خېمو کښې اوسېږى. ۲۱ د هغۀ ورور يوبل وو، هغه د هغو ټولو موسيقارانو پلار وو چې رباب او شپېلۍ غږوى. ۲۲ د ضِله نه توبلقائِن پېدا شو، چې هغۀ به د پيتلو او اوسپنې نه هر قِسم آوزار جوړول. د توبلقائِن خور نعمه وه. ۲۳ لمک خپلو ښځو ته ووئيل، "عدې او ضِلې، زما خبره واورئ، ما يو زلمے وژلے دے ځکه چې هغۀ زۀ وهلے وم. ۲۴ کۀ د قائِن د وژلو په بدل کښې اووۀ کسان وژلے شى، نو زما د وژلو په بدل کښې به اووۀ اويا کسان ووژلے شى."

شيث او انوش

۲۵ د آدم او حوا يو بل زوئ وشو. هغې وفرمائيل، "خُدائ پاک د هابيل په ځائ ما له يو زوئ راکړے دے، هغه هابيل کوم چې قائِن وژلے وو." نو په هغۀ يې شيث نوم کېښودو. ۲۶ د شيث يو زوئ وشو چې په هغۀ يې انوش نوم کېښودو. نو د دې نه پس خلقو د مالِک خُدائ نوم په عبادت کښې اخستل شروع کړل.

د حضرت آدم اولاد

۵ ۱ دا د آدم د اولاد نسب‌نامه ده. کله چې خُدائ پاک بنى آدم پېدا کړو، هغه يې د خپل ځان په شان پېدا کړو. ۲ هغوئ يې نر او ښځه پېدا کړل، بختور يې کړل او "بنى آدم" نوم يې پرې کېښودو. ۳ کله چې آدم د يو سل دېرشو کالو وو، نو د هغۀ يو زوئ وشو چې د هغۀ په شان وو او شيث نوم يې پرې کېښودو.
۴ د دې نه پس آدم اتۀ سوه کاله نور ژوندے وو. د هغۀ نور بچى هم پېدا شول
۵ او د نهۀ سوه دېرشو کالو په عُمر کښې په حق ورسېدو. ۶ کله چې شيث د يو سل پينځو کالو وو، د هغۀ زوئ انوش پېدا شو، ۷ هغه نور اتۀ سوه اووۀ کاله ژوندے وو. د هغۀ نور بچى هم پېدا شول، ۸ او د نهۀ سوه دولسو کالو په

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

عُمر کښې په حق ورسېدو. ٩ کله چې انوش د لس کم سلو کالو وو، د هغهٔ
زوئ قېنان وشو، ١٠ او انوش نور اتهٔ سوه پينځلس کاله ژوندے وو. د هغهٔ نور
بچی هم پيدا شول ١١ او د نهٔ سوه او پينځو کالو په عُمر کښې په حق ورسېدو.
١٢ کله چې قېنان د اوياؤ کالو وو، د هغهٔ يو زوئ محللاېل پيدا شو، ١٣ او
قېنان نور اتهٔ سوه څلوېښت کاله ژوندے وو. د هغهٔ نور بچی هم پيدا شول ١٤
او د نهٔ سوه لسو کالو په عُمر کښې په حق ورسېدو. ١٥ محللاېل د پينځو
شپېتو کالو وو، چې د هغهٔ زوئ يارد پيدا شو، ١٦ او هغه نور اتهٔ سوه او دېرش
کاله ژوندے وو. د هغهٔ نور بچی هم پيدا شول ١٧ او د پينځهٔ کم نهٔ سوو کالو
په عُمر کښې په حق ورسېدو. ١٨ چې کله يارد د يو سل دوه شپېتو کالو وو، د
هغهٔ زوئ حنوک وشو، ١٩ او بيا نور اتهٔ سوه کاله ژوندے وو. د هغهٔ نور بچی
هم پيدا شول ٢٠ او د نهٔ سوه دوه شپېتو کالو په عُمر کښې په حق ورسېدو.
٢١ کله چې حنوک د پينځو شپېتو کالو وو، د هغهٔ زوئ مِتهوشله پيدا شو. ٢٢
د دې نه پس، حنوک درې سوه کاله د خُدائ پاک په ملګرتيا کښې ژوندے وو او
نور بچی يې هم پيدا شول. ٢٣ د هغهٔ ټول عُمر درې سوه پينځهٔ شپېتهٔ کاله وو.
٢٤ حنوک خپل ژوند د خُدائ پاک په ملګرتيا کښې تېر کړو او د هغې نه پس
خلقو ونهٔ ليدو، ځکه چې هغه خُدائ پاک خپل ځان ته پورته اوچت کړو. ٢٥
کله چې مِتهوشله د يو سل اووهٔ اتيا کالو وو، د هغهٔ زوئ لمک پيدا شو، ٢٦ او
هغه نور اووهٔ سوه او دوه اتيا کاله ژوندے وو، د هغهٔ نور بچی هم پيدا شول ٢٧
او د نهٔ سوه نهٔ شپېتو کالو په عُمر کښې په حق ورسېدو. ٢٨ کله چې لمک د
يو سل دوه اتيا کالو وو، د هغهٔ يو زوئ وشو، ٢٩ لمک ووئيل، ”دا ماشوم به
مونږ له د مالِک خُدائ لعنتې کړے شوې زمکې د سختې خوارئ نه آرام راکړی.“
نو د هغهٔ نوم يې نوح کېښودو. ٣٠ لمک نور پينځهٔ کم شپږ سوه کاله ژوندے
وو. د هغهٔ نور بچی هم پيدا شول ٣١ او د اووهٔ سوو اووهٔ اوياؤ کالو په عُمر
کښې په حق ورسېدو. ٣٢ د پينځو سوو کالو عُمر نه پس د نوح درې زامن
وشول، شيم، حام او يافت د دوئ نومونه ؤو.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د بنی آدم بد عملونه

۶ (۱) کله چې بنی آدم په ټوله دُنیا کښې خوارۀ شول، نو د دوئ لوڼه پیدا
کېدې، (۲) نو څۀ آسمانی مخلوق دا ښائسته پېغلې ولیدې، د خوښې پېغلې یې
ترې بوتلې او وادۀ یې کړې. (۳) بیا مالِک خُدائ وفرمائیل، ”زۀ به بنی آدم نۀ
پرېږدم چې هغوئ دې همېشه دپاره ژوندی وی، دا فانی مخلوق دے. د نن نه پس
به دوئ د شپږ شلو کالو نه زیات ژوندی نۀ وی.“ (۴) په هغه ورځو کښې او هم
داسې وروستو، په زمکه دېوان وُو چې هغوئ د بنیادمو د ښځو او د آسمانی
مخلوق بچی وُو. هغوئ د هغه وخت تکړه او مشهور خلق وُو. (۵) چې کله مالِک
خُدائ وکتل چې هر یو کس په دُنیا کښې بدعمله وو او هر وخت د دوئ خیالونه
بد وُو، (۶) نو هغه په خپلو کړو پښېمانه شو چې دوئ یې پیدا کړل او په زمکه یې
آباد کړل. د هغۀ زړۀ مات شو (۷) نو هغۀ وفرمائیل، ”زۀ به دا خلق چې ما پیدا
کړی دی د زمکې د مخ نه لرې کړم او ورسره څناور او مارغان هم، ځکه چې زۀ
ډېر پښېمانه یم چې ما دوئ پیدا کړل.“ (۸) خو مالِک خُدائ د نوح نه رضا وو.

حضرت نوح

(۹)-(۱۰) دا د نوح قیصه ده. د هغۀ درې زامن وُو، شیم، حام او یافت. نوح هیڅ
غلطی نۀ وه کړې او د خُدائ پاک په ټول مخلوق کښې هغه ایک یو نېک او
صادق سړے وو. هغۀ د خُدائ پاک سره ملګرتیا وه، (۱۱) خو نور ټول خلق د
خُدائ پاک د سیدها لارې نه لری وُو او هر طرف ته زور او ظلم وو. (۱۲) خُدائ
پاک چې دُنیا وکتله نو د خلقو د بدعملئ نه ډکه وه، ځکه چې خلق د سیدها لارې
نه لرې وُو. (۱۳) خُدائ پاک نوح ته وفرمائیل، ”ما د ټولو بنیادمو د ختمولو
فیصله کړې ده. زۀ به دوئ ټول تباه کړم، ځکه چې دُنیا د دوئ د بدعملئ نه ډکه
ده. (۱۴) د ځان دپاره د ښۀ لرګی نه یوه لویه کشتئ جوړه کړه، کوټې په کښې
جوړې کړه او دننه او بهر یې په تارکولو لبوه کړه. (۱۵) دا کشتئ یو سل پینځۀ

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ځلوېښت ګزه اوږده، ځلېريشت ګزه پلنه او څوارلس ګزه اوچته جوړه کړه. ⑯
کشتۍ له چت هم جوړ کړه او چت يې د سر نه اوولس اِنچې په ترخ جوړ کړه. دا
درې چتېزه جوړه کړه او يو طرف ته دروازه هم په کښې پرېږده. ⑰ ګوره، زۀ
به يو سېلاب راولم چې په زمکه ټول مخلوق تباه شی. هر ساه لرونکے څيز به مړ
شی، ⑱ خو زۀ تا سره لوظ کوم، د خپلې ښځې سره کشتۍ ته وخېژه، خپل
زامن او د هغوئ ښځې هم وخېژوه. ⑲-⑳ د هر قِسم ځناورو او مارغانو نه يو
نر او يوه ښځه هم کشتۍ ته وخېژوه، چې د دوئ نسل باقی پاتې شی. ㉑ د ځان
او دوئ دپاره هر قِسم خوراک راجمع کړه.“ ㉒ نو نوح هم هغه شان وکړل چې
څنګه خُدائ پاک حُکم ورکړے وو.

لوئ سېلاب

٧ ① بيا مالِک خُدائ نوح ته وفرمائيل، ”د خپل ټول بال بچ سره کشتۍ ته
وخېژه، ما ته پته ده چې يواځې تۀ په ټوله دُنيا کښې هغه صادق سړے يې چې ښۀ
عمل کوې. ② د هر قِسم حلال ځناورو نه اووۀ جوړې واخله، خو د هر قِسم
حرام ځناورو نه صرف يوه يوه جوړه واخله. ③ او هر قِسم مارغانو نه هم اووۀ
جوړې واخله، د دې دپاره چې هر قِسم ځناور او مارغان په مخ د زمکې ژوندی
پاتې شی. ④ د نن نه اووۀ ورځې پس به زۀ باران راولم چې ځلوېښت شپې او
ځلوېښت ورځې به ورېږی، د دې دپاره چې ټول ژوندی د زمکې د مخ نه ورک
کړم.“ ⑤ نو نوح هغه هر څۀ وکړل چې څنګه مالِک خُدائ ورته حُکم ورکړے
وو. ⑥ نوح د شپږو سوو کالو وو چې په زمکه سېلاب راغلو. ⑦ نو په هغه
وخت نوح او د هغۀ ښځه، د هغۀ زامن او د هغوئ ښځې کشتۍ ته وختل چې د
سېلاب نه ځان بچ کړی. ⑧ د هر قسم حلالو او حرامو ځناورو او مارغانو او
خزندو نه، جوړه جوړه نر او ښځه ⑨ نوح کشتۍ ته وخېژول، لکه چې څنګه
خُدائ پاک حُکم ورکړے وو. ⑩ اووۀ ورځې پس سېلاب راغلو. ⑪ چې کله

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

نوح د شپږو سوو کالو وو، نو د دوېمې مياشتې په اوولسمه ورځ د زمکې لاندې د
بې‌شمېره چينو خولې راخلاصې شوې او د آسمان ټولې طوفانی دروازې
راخلاصې شوې، (١٢) او په زمکه څلوېښت ورځې او شپې باران وشو. (١٣) هم په
هغه ورځ نوح او د هغهٔ ښځه، د هغهٔ درې زامن، شيم، حام او يافت او د هغوئ
ښځې ټول کشتۍ ته وختل. (١٤) د دوئ سره هر قِسم ځاروی او ځنګلی ځناور،
وارهٔ او غټ او هر قِسم مارغان هم وُو. (١٥) د هر قِسم ژوندی ځيزونو جوړې د
نوح سره کشتۍ ته وختلې، (١٦) چې څنګه خُدائ پاک حُکم ورکړے وو. بيا
مالِک خُدائ په نوح پسې دروازه بنده کړه. (١٧) څلوېښت ورځې په زمکه سېلاب
وو، اوبهٔ ډېرې زياتې شوې او کشتۍ يې اوچته کړه. (١٨) اوبهٔ زياتې شوې او
کشتۍ د اوبو دپاسه ګرځېده. (١٩) اوبهٔ دومره زياتې شوې چې لوړ لوړ غرونه يې
پټ کړل، (٢٠) اوبهٔ دومره وختلې چې تقريباً د غرونو د سرونو نه اتهٔ ګزه اوچتې
شوې. (٢١) په زمکه هر ژوندے ځيز مړ شو، ټول مارغان، ځناور او ټول بنی آدم.
(٢٢) په زمکه هر ژوندے مخلوق مړ شو. (٢٣) مالِک خُدائ هر ژوندے ځيز د
زمکې د مخ نه ورک کړو، بنی آدم، ځناور او مارغان. خو صِرف نوح او هغه
ژوندی ځيزونه چې د هغهٔ سره په کشتۍ کښې وُو ژوندی پاتې شول. (٢٤) او اوبهٔ
د يو نيم سل ورځو پورې نهٔ کمېدلې.

د سېلاب ختمېدل

٨ (١) نوح، د هغهٔ بال بچ او هغه ټول ځناور کوم چې په کشتۍ کښې وُو د
خُدائ پاک هېر نهٔ وُو، هغهٔ په زمکه هوا راوستله، نو اوبهٔ په کمېدو شوې. (٢) د
زمکې لاندې د چينو خولې او د آسمان طوفانی دروازې بند شوې. باران ودرېدو،
(٣) او اوبهٔ ورو ورو په يو نيم سل ورځو کښې کمې شوې. (٤) د اوومې
مياشتې په اوولسمه ورځ کشتۍ د اراراط په علاقه کښې په يو غرهٔ ودرېده. (٥)
اوبهٔ کمېدې او د لسمې مياشتې په وړومبۍ ورځ د غرونو څُوکې راڅرګندې
شوې. (٦) څلوېښت ورځې پس نوح د کشتۍ کړکۍ کولاو کړه (٧) او يو کارغهٔ

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

یې والوځولو. هغه واپس رانهٔ غلو، خو په هوا کښې تر هغې پورې اخوا دېخوا
ګرځېدو چې د زمکې نه اوبهٔ اوچې شوې. ۸ په دې دوران کښې، نوح
ګوګوشتکه والوځوله چې وګورى چې اوبهٔ ختمې دى کهٔ نه، ۹ خو اوبو تر
اوسه پورې زمکه پټه کړې وه او ګوګوشتکې د پښو لګولو ځائ پیدا نهٔ کړو. نو
واپس راغله او نوح لاس بهر کړو او ځان سره یې کشتۍ کښې کښېنوله. ۱۰ د
اووهٔ ورځو اِنتظار نه پس هغهٔ بیا ګوګوشتکه والوځوله. ۱۱ او په ماښامى کښې
هغهٔ ته واپس راغله او په مخُوکه کښې یې شنه د زیتُونو پاڼه نیولې وه. نو نوح ته
پته ولګېده چې اوبهٔ کمې شوې دى. ۱۲ هغهٔ بیا نور اووهٔ ورځې اِنتظار وکړو او
یو ځل بیا یې ګوګوشتکه والوځوله، خو دا ځل واپس رانهٔ غله. ۱۳ چې کله نوح
د شپږو سوو او د یو کال شو، نو د وړومبۍ میاشتې په وړومبۍ ورځ، اوبهٔ اوچې
شوې. نوح د کشتۍ د چت یوه حِصه کولاو کړه، نظر یې واچولو او چې یې وکتل
نو زمکه په اوچېدو وه. ۱۴ د دوېمې میاشتې په اوویشتمه ورځ زمکه بېخى اوچه
وه. ۱۵ نو خُدائ پاک نوح ته وفرمائیل چې، ۱۶ ”د خپلې ښځې، خپلو زامنو او
د دوئ د ښځو سره د کشتۍ نه بهر لاړ شه. ۱۷ ټول مارغان او ځناور هم د ځان
سره کوز کړه، چې نور بچى پیدا کړى او په ټوله زمکه باندې خوارهٔ شى.“ ۱۸ نو
نوح د خپلې ښځې، خپلو زامنو او د دوئ د ښځو سره د کشتۍ نه کوز شُو. ۱۹
ټول ځناور او مارغان په خپله خپله ډله کښې د کشتۍ نه ووتل.

د حضرت نوح قربانى پېش کول

۲۰ نوح یوه قربانګاه جوړه کړه چې مالِک خُدائ ته قربانى پېش کړى، هغهٔ د
هر قِسم حلالو ځناورو او مارغانو نه یو یو را ونیولو، او حلال یې کړل، او په
قربانګاه کښې یې وسوزول. ۲۱ د قربانۍ په خوشبو مالِک خُدائ رضا شو او
خپل ځان سره یې وفرمائیل، ”د بنى آدم د عمل په وجه به بیا زهٔ هیڅکله زمکه نهٔ
لعنتى کوم، ما ته پته ده چې د ماشوموالى نه د دوئ خیالونه خراب وى. بیا به
ټول مخلوق تباه نهٔ کړم، لکه چې دا ځل مې تباه کړى دى. ۲۲ چې تر کومې

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

پورې دُنیا موجوده وی، کَرل او ریبل به وی، یخنی او ګرمی به وی، اوړے او
ژمے به وی، شپه او ورځ به وی د دُنیا تر آخره پورې به وی."

د خُدائ پاک د حضرت نوح سره یو لوظ کول

٩ ١ خُدائ پاک نوح او د هغهٔ زامنو له برکت ورکړو او وې فرمائيل، "آباد
شئ او ډېر بچی پېدا کړئ، نو ستاسو اولاد به په ټوله دُنیا کښې اوسيږی. ٢ ټول
ځناور، مارغان، خزنده او کبان به ستاسو نه يريږی، دا ټول ستاسو د اختيار
لاندې دی. ٣ اوس دا ټول ځناور تاسو خوړلے شئ او دغه شان شنهٔ بوټی هم،
دا ټول ستاسو د خوراک دپاره دی. ٤ خو چې په کومه غوښه کښې وينه وی
هغه به نهٔ خورئ، دا ستاسو دپاره منع ده ځکه چې په وينه کښې ژوندون دے.
٥ کهٔ څوک بل کس قتلوی، زهٔ به ورسره حِساب کوم. کهٔ يو ځناور بنی آدم
ووژنی نو سزا به يې مرګ وی. ٦ ځکه چې خُدائ پاک د خپل ځان په شان بنی
آدم جوړ کړے دے. کهٔ څوک د بنی آدم وينه تويَوی، په بدل کښې به د هغهٔ وينه
توئ کړے شی، ٧ ډېر بچی پېدا کړئ، نو چې ستاسو اولاد به په ټوله دُنیا کښې
اوسيږی." ٨ خُدائ پاک نوح او د هغهٔ زامنو ته وفرمائيل چې، ٩ "ګورئ،
اوس زهٔ تاسو او ستاسو د اولاد سره دا لوظ کوم، ١٠ هم داسې د هر ژوندی
ځيز، د ټولو مارغانو، ځناورو او هر هغه ځيز سره چې ستاسو سره د کشتۍ نه
رابهر شوی وُو. ١١ زهٔ تاسو سره د دې خبرې لوظ کوم، چې بيا به هيڅکله هم
ټول ژوندی مخلوقات په سيلاب نهٔ غرقيږی، بيا به په سيلاب دُنيا نهٔ تباه کيږی.
١٢ دا نښه به نهٔ ختميدونکے لوظ وی کوم چې زهٔ ستا او د ټولو ژوندو ځيزونو
سره کوم، ١٣ زهٔ به په آسمان کښې د بوډۍ ټال جوړوم. دا به زما د دُنيا سره د
لوظ نښه وی. ١٤ چې کله هم زهٔ په زمکه وريځې راولم او چې د بوډۍ ټال په
وريځو کښې راڅرګنديږی، ١٥ نو ما ته به خپل لوظ رايادېږی چې سيلاب به بيا
هيڅکله ټول ژوندی ځيزونه نهٔ تباه کوی. ١٦ چې کله په وريځو کښې د بوډۍ ټال
څرګند شی، زهٔ به ورته ګورم او هغه نهٔ ختميدونکے لوظ به رايادوم کوم چې ما

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د زمکې د ټولو ژوندو ځيزونو سره کړے دے. ١٧ دا زما د هغه لوظ نښه ده
کوم چې زهٔ د دُنيا د ټولو ژوندو مخلوقاتو سره کوم.“

حضرت نوح او د هغهٔ زامن

١٨ د نوح زامن چې د کشتۍ نه کوز شول هغوئ شيم، حام او يافت وُو. (حام د
کنعان پلار وو.) ١٩ په زمکه چې څومره خلق دی دا ټول د نوح د درېو زامنو
اولاد دے. ٢٠ نوح زميدار وو، هغه ورومبے کس وو چې د انګورو باغ يې
وکَرلو. ٢١ د ميو څښلو نه پس هغه نشه شو او په خپله خېمه کښې برېنډ
څملاستو. ٢٢ چې کله د کنعان پلار حام، خپل پلار داسې وليدو نو هغه بهر لاړو
او خپل دوه ورونړه يې خبر کړل. ٢٣ نو شيم او يافت يو څادر واخستو او د
خپلو اوږو شا ته يې ونيولو. او خېمې ته په شا دننه لاړل او خپل پلار يې پټ کړو
او مخونه يې اړولی وُو چې پلار برېنډ ونهٔ ګورې. ٢٤ چې کله نوح په خود کښې
شو او خبر شو چې د ټولو کشرى زوئ د هغهٔ سره څهٔ کړې دى، ٢٥ نو هغهٔ
وفرمائيل چې، ”په کنعان دې لعنت وی، هغه دې د ټولو ورونړو د نوکرانو غلام
شی. ٢٦ مالِک خُدائ دې شيم بختور کړی، او کنعان دې د هغهٔ غلام کړی. ٢٧
خُدائ پاک دې يافت ډېر تېر کړی، د هغهٔ اولاد او د شيم خلق دې د ورونړو په
شان کړی، او کنعان دې د هغهٔ غلام کړی.“ ٢٨ د سېلاب نه پس نوح نور درې
نيم سوه کاله ژوندے وو ٢٩ او د نهٔ نيم سوو کالو په عُمر کښې په حق
ورسېدو.

د حضرت نوح د زامنو اولاد

١٠ ١ دا د نوح د زامنو، د شيم، حام او يافت اولاد دے، چې د سېلاب نه
پس د هغوئ زامن پيدا شول. ٢ دا د يافت اولاد دے، جُمر، ماجوج، مادی،
ياوان، توبل، مسک او تيراس. ٣ دا د جُمر اولاد دے، اشکناز، ريفت او

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

تُجرمه. ۴ دا د یاوان اولاد دے، اِلیسه، ترسیس، قبرص او رهودس. ۵ د
دوئ اولاد د سمندر په غاړه او په جزیرو کښې اوسیږی. دا د یافت اولاد دے،
چې په بېلو بېلو قبیلو او مُلکونو کښې اوسیږی او هره قبیله خپله خپله ژبه وائی.
۶ دا د حام اولاد دے، کوش، مِصر، لیبیا او کنعان. ۷ د کوش اولاد د
سِبیا، حویله، سبته، راماه او د سبتیکه خلق دی. د راماه اولاد د شیبا او د ددان
خلق دی. ۸ کوش د نمرود پلار وو، نمرود د دُنیا وړومبے طاقتور جنګیالے
وو. ۹ د مالِک خُدائ په مدد هغه یو لوئ ښکاری وو، نو ځکه خلق وائی،
”مالِک خُدائ دې د نمرود په شان لوئ ښکاری کړه.“ ۱۰ د هغهٔ بادشاهی
وړومبے په بابل، ارک او اِکاد وه، دا درې واړه د بابل په مُلک کښې وُو. ۱۱ د
دې مُلک نه هغه اسور ته لاړو او د نینوه، رحوبوت عیر، کلح، ۱۲ او د رسن
ښارونه یې جوړ کړل، رسن د نینوه او د لوئ ښار کلح په مینځ کښې دے. ۱۳ د
مِصر اولاد د لودی، عنامی، لهابی، نفتوحی، ۱۴ فتروسی، کسلوحی او د کریت
خلق وُو، چې د هغوئ اولاد فلستیان دی. ۱۵ د کنعان مشرے زوئ صیدا وو.
کنعان د دې قومونو هم پلار وو، حت، ۱۶ یبوسی، اموری، جرجاسی، ۱۷
حِوی، عرقی، سینی، ۱۸ اروادی، صماری او حماتی. وروستو بیا د کنعانیانو
قبیلې خورې شوې. ۱۹ د کنعانیانو مُلک شمالی طرف صیدا نه جرار ته نزدې،
تر غزه پورې ورسېدو او نمرخاتهٔ طرف سدوم ته، عموره، ادمه او لَسَع ته، چې
ضبوئیم ته نزدې دے. ۲۰ دا د حام اولاد دے، چې په بېلو بېلو قبیلو او مُلکونو
کښې اوسیږی او هره قبیله خپله خپله ژبه وائی. ۲۱ ټول عبرانیان د شیم اولاد
دے، شیم د یافت مشر ورور دے. ۲۲ دا د شیم اولاد دے، عیلام، اسور،
ارفکسد، لود او آرام. ۲۳ د آرام اولاد عُوض، حُول، جتر او مس وُو. ۲۴
ارفکسد د سِلح پلار وو او سِلح د عِبر پلار وو. ۲۵ د عِبر دوه زامن وُو، د یو نوم
فلج چې مطلب یې تقسیم وو، ځکه چې د هغهٔ په وخت کښې د دُنیا خلق تقسیم
شول. او د بل نوم یُقطان وو. ۲۶ د یُقطان اولاد د الموداد، سلف، حصارماوت،
اِراخ، ۲۷ هدورام، اُوزال، دِقله، ۲۸ عوبال، ابیمائیل، شیبا، ۲۹ اوفیر، حویله

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

او یوباب. دا ټول د یُقطان اولاد وو. ۳۰ چې دوئ په کوم مُلک کښې اوسېدل
هغه مُلک د میسا نه سِفار پورې اوږد وو چې نمرخاتهٔ طرف ته د غرونو په مُلک
کښې دے. ۳۱ دا د شیم اولاد دے، چې په بېلو بېلو قبیلو او مُلکونو کښې
اوسیږی او هره قبیله خپله خپله ژبه وائی. ۳۲ دا ټول خلق نسل در نسل، د بېلو
بېلو نسب‌نامو په مطابق د نوح اولاد دے. د سېلاب نه پس د دُنیا ټول قومونه د
نوح د زامنو اولاد دے.

د بابل برج

۱۱ ۱ په شروع کښې، د ټولې دُنیا خلقو صِرف یوه ژبه وئیله او د یو بل په
خبرو پوهېدل. ۲ چې څنګه دوئ د نمرخاتهٔ غاړې نه روان شول، چې چرته
دوئ اوسېدل، نو د بابل په مُلک کښې یو هوار میدان ته راغلل او هلته دېره شول.
۳ دوئ یو بل ته ووئیل، "راځئ چې خَښتې جوړې کړُو او په اور یې پخې کړُو."
نو داسې د دوئ سره د آبادۍ دپاره خَښتې او د دې د انښلولو دپاره تارکول وُو.
۴ نو دوئ ووئیل، "راځئ چې اوس یو ښار او دومره لوئ برج جوړ کړُو چې
آسمان ته ورسیږی، نو مونږ به مشهور شُو او په ټوله دُنیا کښې به خوارهٔ وارهٔ هم
نهٔ شُو." ۵ بیا مالِک خُدائ د ښار او هغه برج کتلو له راکوز شو چې بنیادمو
جوړ کړے وو، ۶ نو هغهٔ وفرمائیل، "وګورئ، دا ټول یو خلق دی او دوئ هم
یوه ژبه وائی، او د دې نه پس چې بیا دوئ څهٔ کول هم وغواړی نو کولے به یې
شی، ۷ راځئ چې لاندې ورشُو او د دوئ ژبې ګډې وډې کړُو نو د یو بل په
خبرو به نهٔ پوهیږی." ۸ نو مالِک خُدائ دوئ په ټوله زمکه خوارهٔ وارهٔ کړل او
دوئ ښار جوړول پرېښودل. ۹ نو د هغه ښار نوم بابل شو، ځکه چې مالِک
خُدائ هلته د خلقو ژبه ګډه وډه کړه او د هغه ځائ نه یې په ټوله زمکه خوارهٔ
وارهٔ کړل.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د شيم اولاد

۱۰ دا د شيم اولاد دے. د سيلاب نه دوه کاله پس، چې کله شيم د سلو کالو وو، د هغهٔ زوئ ارفکسد پيدا شو. ۱۱ د دې نه پس، شيم پينځهٔ سوه کاله نور ژوندے وو او نور بچی يې هم پيدا شول. ۱۲ چې کله ارفکسد د پينځو ديرشو کالو وو، د هغهٔ زوئ سِلح پيدا شو، ۱۳ د دې نه پس، ارفکسد څلور سوه او درې کاله نور ژوندے وو او نور بچی يې هم پيدا شول. ۱۴ چې کله سِلح د ديرشو کالو وو، د هغهٔ زوئ عِبر پيدا شو، ۱۵ د دې نه پس، سِلح څلور سوه درې کاله نور ژوندے وو او نور بچی يې هم پيدا شول. ۱۶ چې کله عِبر د څلور ديرشو کالو وو، د هغهٔ زوئ فلج پيدا شو، ۱۷ د دې نه پس عِبر څلور سوه ديرش کاله نور ژوندے وو او نور بچی يې هم پيدا شول. ۱۸ چې کله فلج د ديرشو کالو وو، د هغهٔ زوئ رعو پيدا شو، ۱۹ د دې نه پس، فلج دوه سوه نهٔ کاله نور ژوندے وو او نور بچی يې هم پيدا شول. ۲۰ چې کله رعو د دوه ديرشو کالو وو، د هغهٔ زوئ سروګ پيدا شو، ۲۱ د دې نه پس، رعو دوه سوه اووهٔ کاله نور ژوندے وو او نور بچی يې هم پيدا شول. ۲۲ چې کله سروګ د ديرشو کالو وو، د هغهٔ زوئ نحور پيدا شو، ۲۳ د دې نه پس، سروګ دوه سوه کاله نور ژوندے وو او نور بچی يې هم پيدا شول. ۲۴ چې کله نحور د يو کم ديرشو کالو وو، د هغهٔ زوئ تارح پيدا شو، ۲۵ د دې نه پس، نحور يو سل او نولس کاله نور ژوندے وو او نور بچی يې هم پيدا شول. ۲۶ چې تارح د اويا کالو وو د هغې نه پس، د هغهٔ زامن ابرام، نحور او حاران پيدا شول.

د تارح اولاد

۲۷ دا د تارح اولاد دے، چې هغه د ابرام، نحور او حاران پلار وو. حاران د لوط پلار وو، ۲۸ او حاران په خپل مُلک اُور کښې چې په بابل کښې دے، په حق ورسيدو، خو د هغهٔ پلار لا ژوندے وو. ۲۹ ابرام ساری سره وادهٔ وکړو او نحور

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د مِلکاه سره وادهٔ وکړو، چې د حاران لور وه، حاران د اِسکه پلار هم وو. (۳۰) د
سارۍ بچی نهٔ وُو، ځکه چې هغه شنډه وه. (۳۱) تارح د خپل زوئ ابرام، د خپل
نمسی لوط، چې د حاران زوئ وو، او د خپلې اِنږور سارۍ سره، چې د ابرام
ښځه وه، روان شو او په بابل کښې د اُور ښار نه د کنعان مُلک ته لاړل. خو چې
حاران ته ورسېدل نو هلته دېره شول. (۳۲) تارح د دوه سوه او پينځو کالو په عُمر
کښې په حق ورسېدو.

د خُدائ پاک د حضرت ابرام غوښتل

۱۲ (۱) په يو وخت کښې مالِک خُدائ ابرام ته وفرمائيل، ”خپل وطن، د پلار
کور او خپل خپلوان پرېږده او هغه مُلک ته لاړ شه چې زهٔ يې درته ښايم. (۲) زهٔ
به تا له ډېر اولاد درکړم او هغوئ به يو لوئ قوم شی. زهٔ به تا له برکت درکړم او
عزتمند به دې کړم، نو ستا په وجه به نورو ته برکت ملاوېږی. (۳) زهٔ به هغوئ
له برکت ورکوم چې څوک ستا دپاره برکت غواړی. خو زهٔ به په هغوئ لعنت
وايم چې څوک په تا لعنت وائی. او ستا په وسيله به زهٔ د دُنيا ټولو قومونو له
برکت ورکړم.“ (۴) چې کله ابرام د پينځو اوياؤ کالو وو، نو هغه د حاران نه
روان شو، لکه څنګه چې مالِک خُدائ ورته فرمائيلی وُو، او لوط هم ورسره لاړو.
(۵) ابرام خپله ښځه سارۍ، او خپل وراره لوط هم د ځان سره روان کړل او په
حاران کښې چې څومره مال او نوکران يې جمع کړی وُو هغه ټول يې ځان سره
کړل او کنعان ته روان شول. چې کله هغوئ کنعان ته ورسېدل، (۶) ابرام په دې
مُلک کښې سفر کولو چې شِکم ته نزدې، د موره پاکې ونې زيارت له راغلو. (په
هغه وخت کښې کنعانيان لا په دې مُلک کښې اوسېدل.) (۷) نو مالِک خُدائ
ابرام ته ښرګند شو او هغهٔ ته يې وفرمائيل، ”دا هغه مُلک دے چې زهٔ يې ستا
اولاد له ورکوم.“ بيا ابرام هلته مالِک خُدائ ته يوه قربانګاه جوړه کړه، چرته
چې ورته راښرګند شوے وو. (۸) د دې نه پس، هغهٔ د بيت‌ايل ښار نمرخاتهٔ

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

طرف ته د غرونو مُلک ته کَډه یوړه او هغهٔ په هغه ځائ کښې چې نمریږېواتهٔ
طرف ته بیت‌ایل او نمرخاتهٔ ته عی دے په مینځ کښې خېمه ولګوله. هلته یې هم
یوه قربان‌ګاه جوړه کړه او د مالِک خُدائ نوم یې پرې واخستو. ۹ بیا هغهٔ جدا
جدا ځایونو ته هِجرت کولو چې د کنعان جنوبی حِصې ته راغلو.

حضرت ابرام په مِصر کښې

۱۰ او یو ځل په کنعان کښې قحط راغلو او دا د برداشت نه دومره بهر وو چې
ابرام مِصر ته هِجرت وکړو، چې هلته دېره شی. ۱۱ چې کله هغه تقریباً مِصر ته
اوړېدو، هغهٔ خپلې ښځې سارۍ ته وفرمائیل، "دا خبره واوره، ما ته پته ده چې تهٔ
ښائسته یې. ۱۲ کهٔ د مِصر خلق تا وګوری، نو هغوئ به ګُمان وکړی چې تهٔ زما
ښځه یې، نو هغوئ به ما مړ کړی او تا به ژوندۍ پرېږدی. ۱۳ هغوئ ته ووایه
چې زهٔ یې خور یم، نو داسې به ما ته څهٔ نهٔ وائی او ستا په وجه به زهٔ ژوندے
پاتې شم." ۱۴ چې کله هغوئ مِصر ته واوړېدل، نو مِصریانو هغه ولیده چې
ډېره ښائسته ښځه وه. ۱۵ نو د فِرعون درباریانو هغه ولیده او فِرعون ته یې
ووئیل چې هغه څومره ښائسته وه، نو هغه یې محل ته بوتله. ۱۶ د هغې په وجه
فِرعون د ابرام ښهٔ عزت وکړو او هغهٔ له یې د ګډو او چېلو رَمې ورکړې.
څاروی، خرهٔ، اوښان او ښځې او نران خِدمتګاران یې هم ورکړل. ۱۷ خو
فِرعون سارۍ بوتلې وه، نو ځکه مالِک خُدائ په فِرعون او د هغهٔ په درباریانو یوه
لویه وبا راوسته. ۱۸ فِرعون ابرام راوغوښتو او تپوس یې ترې وکړو، "دا تا زما
سره څهٔ کړی دی؟ تا ولې ما ته ونهٔ وئیل چې هغه ستا ښځه ده؟ ۱۹ تا ولې
ووئیل چې هغه ستا خور ده او ما درنه بوتله چې ښځه یې کړم؟ خپله ښځه د ځان
سره بوځه او په خپله مخه ځه." ۲۰ فِرعون نوکرانو ته حُکم وکړو، نو هغوئ
ابرام بوتلو او د خپلې ښځې او ټول مال سره یې د هغه مُلک نه بهر کړو.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د حضرت ابرام او حضرت لوط جدا کېدل

۱۳ ﴿۱﴾ ابرام د خپلې ښځې سره او ټول مال سره د مِصر نه د کنعان په طرف
صحرا ته لاړو او لوط هم ورسره وو. ﴿۲﴾ ابرام ډېر مالداره سړے وو، د هغهٔ
څاروی وُو او د سپينو او سرو زرو مالِک هم وو. ﴿۳﴾ او هغهٔ جدا جدا ځايونو ته
هِجرت کولو او بيت‌ايل ته روان وو. هغه هم هغه ځائ ته ورسېدو چې د بيت‌ايل
او عی په مينځ کښې دے چرته چې هغه مخکښې ډېره شوے وو ﴿۴﴾ او قربان‌ګاه
يې جوړه کړې وه. او د مالِک خُدائ نوم يې پرې اخستے وو. ﴿۵﴾ د لوط سره
هم څاروی او رَمې وې، خپل خاندان او نوکران هم ورسره وُو. ﴿۶﴾ خو هلته
دومره شنه زمکه نهٔ وه چې دوئ دواړه په کښې يو ځائ پاتې شوی وے، ځکه
چې د دوئ سره ډېر زيات مال وو. ﴿۷﴾ نو د ابرام او د لوط د شپونکو په مينځ
کښې جنګ وشو. (په هغه وخت کښې کنعانيان او فرزيان هم په هغه مُلک کښې
اوسېدل.) ﴿۸﴾ نو ابرام لوط ته وفرمائيل، ”خُدائ پاک دې زما او ستا او زمونږ د
شپونکو په مينځ کښې لانجه نهٔ راولی، ځکه چې مونږ خپلوان يُو. ﴿۹﴾ ولې دا ټوله
زمکه ستا په وړاندې نهٔ ده؟ زما نه جدا شه. چې چرته دې خوښه وی هم هلته لاړ
شه. کهٔ تهٔ ښی طرف ته ځې نو زهٔ به ګس طرف ته ځم، کهٔ تهٔ ګس طرف ته ځې
نو زهٔ به ښی طرف ته لاړ شم.“ ﴿۱۰﴾ لوط سترګې واړولې راواړولې او د اُردن ټول
هوار ميدان يې وليدو، چې د ضُعر پورې، د مالِک خُدائ د باغ په شان يا د مِصر
د مُلک په شان ښې ډېرې اوبهٔ يې لرلې. (په هغه وخت کښې مالِک خُدائ د سدوم
او عموره ښارونه لا تباه کړی نهٔ وُو.) ﴿۱۱﴾ نو لوط د ځان دپاره د اُردن ټول هوار
ميدان خوښ کړو او نمرخاتهٔ طرف ته لاړو. نو داسې دوئ دواړه جدا شول. ﴿۱۲﴾
ابرام د کنعان په مُلک کښې پاتې شو او لوط په ميدان کښې د ښارونو په مينځ
کښې ډېره شو او سدوم سره نزدې يې خېمې ولګولې، ﴿۱۳﴾ چې د هغه ځائ خلق
ډېر خراب او ګناهګار وُو او د مالِک خُدائ خلاف وُو.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د مالِک خُدائ د حضرت ابرام سره د زمکې ورکولو وعده

۱۴ د لوط د تلو نه پس، مالِک خُدائ ابرام ته وفرمائيل، ”چرته چې تهٔ ولاړ يې، د
دې ځائ نه هر طرف ته ښهٔ په غور سره وګوره. ۱۵ چې څومره زمکه ستا په
نظر راځى، دا زهٔ تا او ستا اولاد له همېشه دپاره درکوم. ۱۶ زهٔ به تا له دومره
ډېر اولاد درکوم چې هيڅ څوک به يې شمېرلے نهٔ شى خو د خاورو د ذرو
شمېرل به ترې آسان وى. ۱۷ پاڅه، روان شه او په ټوله زمکه نظر واچوه، ځکه
چې دا ټوله تا له درکوم.“ ۱۸ نو ابرام د دې ځائ نه کَډه واخستله او د ممرې
پاکو ونو ته نزدې دېره شو، چې دا په حبرون کښې دے، او هلته يې مالِک خُدائ
ته يوه قربانګاه جوړه کړه.

د حضرت ابرام حضرت لوط راخلاصول

۱۴ ۱ په هغه وخت کښې، څلورو بادشاهانو، د بابل امرافِل، د الاسر اريوک،
د عيلام کِدرلاعُمر او د جوئيم تِدعال، ۲ د پينځو نورو بادشاهانو سره جنګ
وکړو چې هغوئ دا دى، د سدوم بَرع، د عموره برشع، د ادمه سِنى‌اب، د ضبوئيم
شِميبر او بالع يعنې د ضُعر بادشاه. ۳ دې پينځو بادشاهانو د سِديم په مېدان
کښې اتفاق وکړو او لښکر يې جوړ کړو، چرته چې د مالګې درياب دے. ۴
دوئ دولس کاله د کِدرلاعُمر د مشرى لاندې وُو، خو په ديارلسم کال هغوئ د هغهٔ
خِلاف بغاوت وکړو. ۵ يو کال وروستو کِدرلاعُمر او د هغهٔ ملګرى د خپلو
لښکرو سره راغلل او رفائيم ته يې په عستارات قرنيم کښې، زوزيم ته په حام
کښې او ايميم ته د سِوى قِريَتائم په مېدان کښې شکست ورکړو، ۶ او حوريانو
ته يې د ادوم په غرونو کښې شکست ورکړو او د صحرا په غاړه د ايل‌فاران پورې
ورپسې روان وُو. ۷ بيا دوئ ترې راوګرځېدل او قادِس ته واپس راغلل (چې بيا
په عين مِصفات مشهور شو). دوئ د عماليقيانو ټول مُلک ونيوو او اموريانو له

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

يې شکست ورکړو چې په حصيصون تامار کښې اوسېدل. ⑧ د سدوم، عموره،
ادمه، ضبوئيم او د بالع بادشاهان د قلعو نه راووتل او خپلې لښکرې يې د جنګ
دپاره تيارې کړې او د سِديم په مېدان کښې يې جنګ وکړو. ⑨ پينځهٔ
بادشاهان، د څلورو بادشاهانو سره وجنګېدل چې دوئ د عيلام، د جوئيم، د بابل
او د الاسر وُو. ⑩ مېدان ټول د تارکولو د کندو نه ډک وو او چې کله د سدوم
او عموره بادشاهان د جنګ نه تښتېدل، نو هغوئ په کندو کښې پرېوتل، خو هغه
نور درې بادشاهان غرونو ته وتښتېدل. ⑪ دې څلورو بادشاهانو چې په سدوم
او عموره کښې څومره مال وو هغه يې ټول واخستو، چې په کښې د خوراک
سامان هم وو او دوئ لاړل. ⑫ د ابرام ورارهٔ لوط، په سدوم کښې اوسېدو، نو
هغه يې هم بوتلو او هر څهٔ يې ترې واخستل. ⑬ خو يو سړے وتښتېدو او ابرام،
عبرانى ته يې دا هر څهٔ ووئيل، چې هغه د ممرې، امورى پاکو ونو ته نزدې
اوسېدو، ممرې او د هغهٔ خپلوانو اسکال او عانير هم د ابرام په جنګ کښې
ملګرتيا کوله. ⑭ چې کله ابرام خبر شو چې د هغهٔ ورارهٔ نيولے شوے دے،
هغهٔ خپل ټول درې سوه اتلس فوجيان خپلې خېمې ته راوغوښتل او په هغه
څلورو بادشاهانو پسې تر دان پورې روان وُو. ⑮ هلته هغهٔ فوجيان په ډلو کښې
تقسيم کړل او د شپې يې په دشمن حمله وکړه او هغوئ له يې شکست ورکړو،
هغه د دمشق شمالى طرف ته تر حوبه پورې په هغوئ پسې وو، ⑯ او چې کوم
مال يې تښتولے وو هغه يې ترې واپس واخستلو. او خپل ورارهٔ لوط يې سره د
ټول مال واپس راوستو او چې کومې ښځې او کسان نيولے شوى وُو هغه يې هم
راوستل.

د مَلِکصِدق حضرت ابرام له برکت غوښتل

⑰ چې کله ابرام په کِدرلاعُمر او په نورو بادشاهانو د فتح موندلو نه پس واپس
راغلو، نو د سدوم بادشاه د سِوى مېدان ته ورله سترى مشى له راغلو (چې بل
نوم يې د بادشاهانو مېدان دے). ⑱ او مَلِکصِدق، چې د شاليم بادشاه او د

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

خُدائ تعالىٰ يو اِمام وو، ابرام له روټۍ او مے راوړل، ١٩ هغۀ دپاره يې برکت
وغوښتو او ورته يې وفرمائيل، ”خُدائ تعالىٰ دې ابرام له برکت ورکړی، چا چې
آسمان او زمکه پيدا کړې دی. ٢٠ ټول ثناء صِفت دې د هغه خُدائ تعالىٰ وی
چې ستا دشمنان يې ستا د پښو لاندې کړل.“ نو ابرام مَلِکصِدق ته د ټول مالِ
غنيمت نه لسمه حِصه ورکړه. ٢١ د سدوم بادشاه ابرام ته ووئيل، ”دا ټول مال
ستا شو، خو ما له زما ټول خلق واپس راکړه.“ ٢٢ ابرام جواب ورکړو، ”زما
دې په مالِک خُدائ قسم وی، چې ډېر لوئ خُدائ تعالىٰ دے، چې د آسمان او
زمکې پيدا کوونکے دے، ٢٣ چې زۀ به ستاسو هيڅ څيز نۀ استعمالوم، يو تار يا
د څپلۍ تسمه قدر به هم ستاسو نۀ وړم. چې تاسو دا ونۀ وايئ، چې ابرام زمونږ په
مال مالداره شوے وو. ٢٤ زۀ به ستاسو نه د هغه مال نه بغير يو څيز هم نۀ
قبلوم کوم چې زما کسانو استعمال کړے دے. خو زما ملګری، عانير، اسکال او
ممرې دې خپله حِصه ترې نه واخلی.“

د حضرت ابرام سره د خُدائ پاک لوظ

١٥ ١ څۀ موده پس، د مالِک خُدائ کلام ابرام ته په رويا کښې نازل شو
چې، ”ابرامه، يرېږه مه. زۀ ستا ډال يم او زۀ به تا له يو لوئ اِنعام درکوم.“ ٢
خو ابرام جواب ورکړو، ”مالِکه، مالِکه خُدايه، ستا اِنعام به ما له څۀ فائده
راکړی؟ زما خو خپل بچی هم نشته او دغه د دمشق اِلیعزر زما وارث دے. ٣
ګوره، تا ما له اولاد نۀ دے راکړے او زما غلام به زما ميراث اخلی.“ ٤ نو د
مالِک خُدائ کلام يو ځل بيا په هغۀ نازل شو چې، ”ستا غلام اِلیعزر به ستا
ميراث نۀ اخلی، ستا خپل زوئ به ستا وارث وی.“ ٥ مالِک خُدائ هغه بهر
بوتلو او ورته يې وفرمائيل، ”آسمان ته وګوره، کۀ ته د آسمان ستوری شمېرلے
شې نو وې شمېره، ستا اولاد به د ستورو په شان ډېر وی.“ ٦ ابرام په مالِک
خُدائ ايمان راوړو او دا د هغۀ دپاره په صداقت حساب شو. ٧ بيا مالِک

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

خُدائ هغهٔ ته وفرمائيل، ”زهٔ مالِک خُدائ يم، چا چې په بابل کښې د اُور نه
راوويستلې، چې دا زمکه ستا خپله شی.“ ⑧ خو ابرام ترې تپوس وکړو،
”مالِکه، مالِکه خُدايه، ما ته به څنګه پته ولګی چې دا به زما شی؟“ ⑨ هغهٔ
جواب ورکړو، ”ما له يوه سخئ، يوه چېلئ او يو ګډ راوله، چې هر يو د درېو کالو
وی او يوه ګوګوشتکه او کونتره هم راوړه.“ ⑩ ابرام دا څناور حاضر کړل،
حلال يې کړل، هغه درې څاروی يې په مېنځ نيم کړل او په دوه قطارونو کښې يې
نيم نيم يو بل ته مخامخ کېښودل، خو مارغان يې په مېنځ نيم نهٔ کړل. ⑪ تپوسان
په غوښه لاندې راغوټه شول، خو ابرام ترې نه وشړل. ⑫ چې کله نمر په پرېوتو
شو، په ابرام يو دروند خوب راغلو او يره او توره تيارهٔ هم پرې راغله. ⑬ مالِک
خُدائ هغهٔ ته وفرمائيل، ”تهٔ دا خبره ياده ساته چې ستا اولاد به په پردی مُلک
کښې مسافر شی، دوئ به هلته نوکران شی او څلور سوه کاله به پرې ظلم کېږی،
⑭ خو زهٔ به هغه قوم له سزا ورکړم چې څوک دوئ غلامان کوی او چې کله
هغه پردے مُلک پرېږدی، نو دوئ به ډېر مال دولت د ځان سره يوسی. ⑮ او تهٔ
په خپله به په ښهٔ پوخ عُمر کښې، په تسلئ سره وفات شې او دفن به شې. ⑯ په
څلورم نسل کښې به ستا اولاد دلته واپس راشی، ځکه چې اموريانو تر اوسه
پورې دومره ګناه نهٔ ده کړې چې زهٔ دوئ بهر کړم.“ ⑰ چې کله نمر پرېوتو او
توره تيارهٔ شوه، نو يو د بلو سکارو لوښے چې لوګے يې کولو او يو بَل لرګے
ناڅاپې راڅرګند شو او د څناورو په مېنځ کښې تېر شو. ⑱ نو په هغه وخت
کښې مالِک خُدائ د ابرام سره يو لوظ وکړو. هغهٔ وفرمائيل، ”زهٔ تا سره دا لوظ
کوم چې زهٔ به ستا اولاد له د مِصر د دې سيند نه د فرات تر لوئ سيند پورې دا
زمکه ورکوم، ⑲ او ورسره د قينيانو مُلک، د قنزيانو، د قدمونيانو، ⑳ د
حِتيانو، د فرزيانو، د رفائيم، ㉑ د اموريانو، د کنعانيانو، د جرجاسيانو او د
يبوسيانو مُلک هم ورکوم.“

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

حضرت اِسمٰعیل او بی‌بی هاجِره

۱۶ (۱) د ابرام د ښځې سارۍ تر اوسه پورې بچی نهٔ وُو شوی. خو د هغې یوه
مِصرۍ وینځه وه چې نوم یې هاجِره وه، (۲) نو هغې ابرام ته ووئیل، ”مالِک
خُدائ ما له اولاد نهٔ دے راکړے. تهٔ ولې زما د وینځې سره شپه نهٔ تېروې؟
کېدے شی چې زهٔ د هغې نه آباده شم.“ نو ابرام د سارۍ خبره ومنله. (۳) نو
هغې خپله وینځه هاجِره ورکړه چې ښځه یې شی. (د ابرام په کنعان کښې د لس
کاله اوسېدو نه پس داسې وشول.) (۴) ابرام د هاجِرې سره کوروالے وکړو، نو
هغه اُمیدواره شوه. چې کله هغې ته پته ولګېده چې اُمیدواره شوه، نو خپلې بی‌بی
ته به یې سپک کتل. (۵) نو سارۍ ابرام ته ووئیل، ”دا بد ستا په وجه وشول. ما
خپله وینځه په خپله ستا په غېږ کښې کښېنوله او چې د کوم وخت نه هغې ته پته
لګېدلې ده چې اُمیدواره ده، نو هغه ما ته سپک ګوری. مالِک خُدائ دې اِنصاف
وکړی چې په ما او په تا کښې څوک په حقه دی.“ (۶) خو ابرام جواب ورکړو،
”ډېر ښهٔ، هغه ستا وینځه ده او ستا په اختیار کښې ده، چې څهٔ دې خوښه وی نو
ورسره یې وکړه.“ نو سارۍ د هاجِرې سره دومره ظلم وکړو چې هغه ترینه
وتښتېده. (۷) د مالِک خُدائ فرښتې په صحرا کښې د شور په لاره هاجِره په
چینه ومونده (۸) او فرښتې وفرمائیل، ”هاجِرې، د سارۍ وینځې، تهٔ د کوم ځائ
نه راغلې یې او چرته ځې؟“ هغې جواب ورکړو، ”زهٔ د خپلې نېکې نه تښتم.“ (۹)
د مالِک خُدائ فرښتې هغې ته وفرمائیل، ”خپلې بی‌بی له واپس لاړه شه او د هغې
د اختیار لاندې ژوند تېروه.“ (۱۰) بیا فرښتې هغې ته دا هم وفرمائیل، ”زهٔ به تا له
دومره ډېر اولاد درکړم چې هیڅ څوک به یې نهٔ شی شمېرلے. (۱۱) تهٔ اوس
اُمیدواره یې او زوئ به دې وشی او د هغهٔ نوم به اِسمٰعیل کېږدې ځکه چې مالِک
خُدائ په تکلیف کښې ستا آواز اورېدلے دے. (۱۲) خو ستا زوئ به د یو ځنګلی
په شان عُمر تېروی، هغه به د هر چا دشمن وی او هر یو به د هغهٔ خِلاف وی.
هغه به د خپلوانو نه بېل ژوند تېروی.“ (۱۳) هاجِرې د ځان نه تپوس وکړو، ”ما

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

خو خُدائ پاک ليدلے دے او بيا هم لا ژوندئ پاتې يم؟“ نو هغې مالِک خُدائ ته يو نوم ورکړو چا چې د هغې سره يې خبرې کړې وې، يعنې، ”هغه خُدائ پاک چې ګورى.“ ﴿١٤﴾ دا ځکه د قادِس او بيرد په مينځ کښې کوهى ته خلق وائى چې، ”بيرلحىروئ“ يعنې، د هغه ژوندى خُدائ پاک کوهے دے چې ما ګورى. ﴿١٥﴾ د هاجِرې نه د ابرام زوئ وشو او اِسمٰعيل نوم يې پرې کېښودو. ﴿١٦﴾ ابرام په هغه وخت کښې د شپږ اتياو کالو وو.

سنت د لوظ يوه نښه

١٧ ﴿١﴾ ابرام چې کله د يو کم سلو کالو وو، نو مالِک خُدائ هغۀ ته راښکاره شو او وې فرمائيل، ”زۀ قادر خُدائ يم. زما تابعدارى کوه او هميشه بې‌عيبه اوسه. ﴿٢﴾ زۀ تا سره دا لوظ کوم چې ډېر اولاد به درکړم.“ ﴿٣﴾ ابرام مخ په زمکه ولګولو، سجده يې وکړه او خُدائ پاک وفرمائيل چې، ﴿٤﴾ ”ګوره، زۀ تا سره دا لوظ کوم، زۀ دا لوظ کوم چې تۀ به د ډېرو قومونو پلار شې. ﴿٥﴾ نور به تا ته ابرام نۀ شى وئيلے، ستا نوم اِبراهيم شو، ځکه چې زۀ تا د ډېرو قومونو پلار جوړوم. ﴿٦﴾ زۀ به تا ډېر زيات آباد کړم، او ستا نه به قومونه جوړ کړم او ستا په اولاد کښې به بادشاهان وى. ﴿٧﴾ زما به تا او ستا د اولاد سره دا لوظ وى، دا به په راتلونکو نسلونو کښې يو نۀ ختمېدونکے لوظ وى. زۀ به ستا او ستا د اولاد خُدائ پاک يم. ﴿٨﴾ زۀ به تا او ستا اولاد له دا مُلک ورکوم په کوم کښې چې تۀ اوس مسافر يې. د کنعان ټول مُلک به هميشه دپاره ستا د اولاد وى او زۀ به د هغوئ خُدائ پاک يم.“ ﴿٩﴾ خُدائ پاک اِبراهيم ته وفرمائيل، ”تۀ به زما سره دا لوظ پوره کوې، ستا او ستا د اولاد د راتلونکو نسلونو سره به دا لوظ وى. ﴿١٠﴾ خو په دې شرط سره چې تۀ او ستا د اولاد هر يو نر به خامخا سنت کيږى. ﴿١١﴾- ﴿١٢﴾ د نن نه پس به تاسو هر يو نر ماشوم سنت کوئ چې هغه د اتو ورځو شى، ورسره هغه نوکران چې ستاسو په کور کښې پيدا وى او هغه هم چې د بل مُلک نه

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

راوستلے شوی دی. د دې نه به دا معلومیږی چې زما او ستا په مینځ کښې لوظ
شته. ۱۳ هر یو به خامخا سنت کیږی، دا به په بدن یوه نښه وی چې پته لګی چې
تا سره زما لوظ نهٔ ختمېدونکے دے. ۱۴ خو چې کوم نر سنت شوے نهٔ وی
هغه به زما د خلقو نه بېل وی، ځکه چې هغهٔ زما لوظ مات کړے دے.“ ۱۵
خُدائ پاک اِبراهیم ته وفرمائیل، ”تهٔ نور خپلې ښځې ته ساری مهٔ وایه، د نن نه
پس د هغې نوم ساره شو. ۱۶ زهٔ به هغې له برکت ورکړم او د هغې نه به ستا یو
زوئ پیدا شی. زهٔ به هغې له برکت ورکړم او هغه به د قومونو مور شی او د هغې
په اولاد کښې به بادشاهان وی.“ ۱۷ اِبراهیم تندے په زمکه ولګولو، سجده یې
وکړه، خو اِبراهیم په خندا شو، چې کله هغهٔ سوچ کولو، ”چې یو سړے د سلو
کالو زوړ وی د هغهٔ بچی پیدا کیدے شی څهٔ؟ د ساره بچی پیدا کیدے شی چې د
لس کم سلو کالو ده؟“ ۱۸ اِبراهیم خُدائ پاک ته وفرمائیل، ”کاش چې تهٔ
اِسمٰعیل زما وارث کړې.“ ۱۹ خو خُدائ پاک وفرمائیل چې، ”نه. ستا د خپلې
ښځې ساره نه به یو زوئ پیدا شی او د هغهٔ نوم اِسحاق کیږده. د هغهٔ او د هغهٔ د
اولاد سره به همیشه دپاره زما لوظ وی. کوم چې یو نهٔ ختمېدونکے لوظ دے.
۲۰ ما ستا د اِسمٰعیل دپاره سوال اوریدلے دے، نو هغهٔ له به هم برکت ورکړم
او هغهٔ له به ډېر بچی او ډېر اولاد ورکړم. هغه به د دولسو بادشاهانو پلار وی او
زهٔ به د هغهٔ د اولاد نه یو لوئ قوم جوړ کړم. ۲۱ خو زما به ستا د زوئ اِسحاق
سره لوظ وی، چې هغه به تقریباً بل کال په دې ورځو کښې د ساره نه پیدا
کیږی.“ ۲۲ چې کله خُدائ پاک د اِبراهیم سره خبرې تر سره کړې، نو ترې نه
لاړو. ۲۳ هم په هغه ورځ اِبراهیم اِسمٰعیل او په کور کښې چې څومره نران پیدا
شوی وُو هغه ټول یې سنت کړل، سره د هغه نوکرانو چې د هغهٔ په کور کښې پیدا
شوی وُو او هغه یې هم سنت کړل چې د بل مُلک نه راوستلے شوی وُو لکه
څنګه چې خُدائ پاک هغهٔ ته فرمائیلی وُو. ۲۴ اِبراهیم د یو کم سلو کالو وو چې
هغه سنت شو، ۲۵ او د هغهٔ زوئ اِسمٰعیل د دیارلسو کالو وو. ۲۶ دوئ دواړه
په یوه ورځ سنت شول، ۲۷ او ورسره د اِبراهیم ټول نوکران هم سنت شول.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د حضرت اِبراهيم سره د زوئ د پيدا کېدو وعده

۱۸ ۞۱ مالِک خُدائ اِبراهيم ته د ممرې پاکو ونو سره راڅرګند شو. چې
اِبراهيم د سرې غرمې په وخت د خېمې د دروازې په خولهٔ کښې ناست وو، ۞۲
هغهٔ وکتل او درې سړى ئې وليدل چې هلته ورته ولاړ دى. هغوئ يې چې څنګه وليدل،
هغهٔ سترګې مشى له ورمنډه کړل. د عزت نه ورته ټيټ شو، ۞۳ اِبراهيم وفرمائيل،
”صاحِبانو، کهٔ تاسو ما د دې قابل ګڼئ، نو زما سره ايسار شئ چې زهٔ ستاسو
خِدمت وکړم. ۞۴ کهٔ اجازت وى نو زهٔ به ستاسو پښو وينځلو له لږې اوبهٔ
راوړم، تاسو د دې ونې لاندې دمه وکړئ. ۞۵ زهٔ به تاسو له لږه روټۍ هم راوړم،
نو تاسو به بيا ښهٔ مزل وکړئ. دا زما دپاره د عزت خبره ده چې زما کور ته
راغلئ، نو زهٔ به ستاسو مېلمستيا کوم.“ هغوئ جواب ورکړو، ”ښهٔ ده، چې څنګه
ستا خوښه وى نو هغه شان وکړه.“ ۞۶ اِبراهيم خېمې ته تېز لاړو او ساره ته يې
وفرمائيل، ”زر شه. د ټولو نه د ښهٔ اوړو بوجۍ راواخله او روټۍ ترې پخې کړه.“
۞۷ بيا هغهٔ د مال رَمې ته ورمنډه کړه او يو کچه او څورب سخے يې راونيوو او
يو نوکر له يې ورکړو، چې هغه يې زر زر تيار کړى. ۞۸ هغهٔ لږ ماستهٔ، پئ او هغه
پخه شوې غوښه هم راوړه او سړو ته يې هر څهٔ کېښودل او چې کله هغوئ روټۍ
خوړله نو د ونې لاندې ورته ولاړ وو. ۞۹ بيا هغوئ د هغهٔ نه تپوس وکړو، ”ستا
ښځه ساره چرته ده؟“ هغهٔ جواب ورکړو، ”هغه دننه په خېمه کښې ده.“ ۞۱۰ يو
مېلمه ووئيل، ”په راتلونکى کال کښې به زهٔ واپس راشم او ستا د ښځې ساره به يو
زوئ پيدا شوے وى.“ ساره د خېمې د دروازې شا ته دا خبرې اورېدلې. ۞۱۱
اوس ګوره، اِبراهيم او ساره ډېر بوډاګان وُو. او ساره د ماشوم د پيدا کېدو نهٔ
وه. ۞۱۲ نو ساره د ځان سره وخندل او وې وئيل چې، ”اوس زهٔ زَړه او کمزورې
يم او خاوند مې هم بوډا دے، نو اوس په دې عُمر کښې به زهٔ د هغهٔ سره څملم
څهٔ؟“ ۞۱۳ نو مالِک خُدائ د اِبراهيم نه تپوس وکړو، ”ساره ولې وخندل او وې
وئيل چې په دې عُمر کښې زما ماشوم پيدا کېدے شى څهٔ ځکه چې زهٔ ډېره
بوډۍ يم؟ ۞۱۴ داسې څهٔ شته چې د مالِک خُدائ دپاره مشکل وى؟ لکه چې څنګه

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ما ووئيل، په راتلونکی کال به زۀ واپس راځم او د ساره به يو زوئ پېدا شی.“ ١٥
نو ساره منکره شوه ځکه چې هغه يرېده. هغې ووئيل، ”ما خو نۀ دی خندلی.“
هغۀ جواب ورکړو، ”آو، تا وخندل.“

د حضرت اِبراهيم د سدوم د نۀ تباه کېدو سوال کول

١٦ بيا هغه سړی روان شول او يو داسې ځائ ته لاړل چې د کوم ځائ نه يې
سدوم ليدلے شو، نو اِبراهيم هغوئ ته په مخه ښه وئيلو دپاره ورسره لاړو. ١٧
نو مالِک خُدائ د ځان سره وفرمائيل، ”زۀ چې څۀ کول غواړم هغه به د اِبراهيم
نه نۀ پټوم. ١٨ د هغۀ اولاد به يو لوئ طاقتور قوم وی او د هغۀ په ذريعه به زۀ
ټولو قومونو له برکت ورکړم. ١٩ ما هغه د دې دپاره غوره کړے دے چې هغه
خپلو زامنو او اولاد ته دا نصيحت وکړی چې زما خبره منی او هغه څۀ کوی چې
کوم صحيح او حق دی. کۀ دوئ داسې کوی، نو زۀ به هم د هغۀ دپاره هغه هر څۀ
وکړم چې ما يې وعده کړې ده.“ ٢٠ بيا مالِک خُدائ اِبراهيم ته وفرمائيل، ”په
سدوم او عموره باندې ډېر سخت اِلزامونه دی، دوئ ډېر بد عملونه کوی. ٢١ زۀ
به لاندې خامخا ځم چې دا پته ولګوم چې کوم اِلزامونه ما اورېدلی دی چې هغه
رښتيا دی او کۀ نه.“ ٢٢ بيا هغه دوه سړی لاړل او د سدوم طرف ته روان شول،
خو مالِک خُدائ د اِبراهيم سره ايسار شو. ٢٣ اِبراهيم مالِک خُدائ ته نزدې شو
او تپوس يې ترې وکړو، ”تۀ په رښتيا د بدعملو سره صادقان هم تباه کوې؟ ٢٤
کۀ په ښار کښې پنځوس صادقان کسان وی، نو تۀ به ټول ښار تباه کوې څۀ؟ تۀ
به دوئ نۀ معاف کوې د دې دپاره چې هغه پنځوس کسان بچ شی؟ ٢٥ دا څنګه
کېدے شی چې تۀ به صادقان د بدعملو سره ووژنې؟ دا خو ناممکنه ده، تۀ داسې
نۀ کوې. کۀ تۀ داسې وکړې، نو صادقانو خلقو ته به د بدعملو سره يو شان سزا
مِلاو شی. دا ستا دپاره ناممکنه ده. ځکه د دُنيا اِنصاف کوونکے به خامخا
اِنصاف کوی.“ ٢٦ مالِک خُدائ ورته وفرمائيل، ”کۀ په سدوم کښې پنځوس
صادقان کسان هم وی، نو زۀ به د هغوئ په خاطر ټول ښار بچ کړم.“ ٢٧

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

اِبراهیم بیا وفرمائیل، ”مالِکه خُدایه، ما معاف کړه چې زهٔ زړَور شوم او ستا په
مخکښې خبرې کوم. ځکه چې زهٔ ستا په مخکښې هیڅ هم نهٔ یم. (۲۸) خو کېدے
شی چې هلته د پنځوسو صادقانو په ځائ صِرف پینځهٔ څلویښت وی. نو تهٔ به د
پینځو کسانو د کمی په وجه ټول ښار تباه کوې څهٔ؟“ مالِک خُدائ جواب ورکړو،
”کهٔ پینځهٔ څلویښت صادقان هم وی نو زهٔ به هغه ښار نهٔ تباه کوم.“ (۲۹) اِبراهیم
بیا وفرمائیل، ”کېدے شی چې هلته صِرف څلویښت کسان وی.“ هغهٔ جواب
ورکړو چې، ”کهٔ څلویښت کسان هم وی نو زهٔ به هغه ښار نهٔ تباه کوم.“ (۳۰)
اِبراهیم وفرمائیل، ”مالِکه خُدایه، غصه کېږه مه، خو زهٔ یو ځل بیا عرض کوم. کهٔ
هلته صِرف دېرش کسان وی نو بیا؟“ هغهٔ وفرمائیل، ”زهٔ به داسې نهٔ کوم کهٔ
دېرش هم وی.“ (۳۱) اِبراهیم وفرمائیل، ”مالِکه خُدایه، ما معاف کړه چې زهٔ زړَور
شوم او ستا په مخکښې خبرې کوم، خو کهٔ صِرف شل کسان وی؟“ هغهٔ
وفرمائیل، ”زهٔ به هغه ښار نهٔ تباه کوم کهٔ شل کسان هم وی.“ (۳۲) اِبراهیم
وفرمائیل، ”مالِکه خُدایه، غصه کېږه مه، زهٔ به صِرف یو ځل بیا عرض کوم. کهٔ
هلته صِرف لس کسان وی نو بیا؟“ هغهٔ وفرمائیل، ”کهٔ لس کسان هم وی نو زهٔ
به هغه ښار نهٔ تباه کوم.“ (۳۳) چې د اِبراهیم سره یې خبرې ختمې کړې نو مالِک
خُدائ لاړو او اِبراهیم کور ته راوګرځېدو.

د سدوم د خلقو ګناهونه

۱۹ (۱) په هغه ماښام چې دوه فرښتې سدوم ته راغلې، لوط د ښار د دروازې
سره نزدې د جرګې په ځائ کښې ناست وو. چې څنګه هغهٔ هغوئ ولیدې، نو هغه
پاڅېدو او سترې مشی له ورَغلو. هغه هغوئ ته د عزت نه ټیټ شو (۲) او وې
فرمائیل، ”صاحِبانو، زهٔ به ستاسو خِدمت کوم. ما سره کور ته لاړ شئ. تاسو
پښې ووینځئ او شپې ته ایسار شئ. تاسو چې سحر وختی پاڅئ نو په خپله مخه
تلے شئ.“ خو هغوئ جواب ورکړو، ”نه، مونږ به دلته د جرګې په ځائ کښې

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

شپه وکړُو." ۳ خو هغهٔ ډېر زور کولو او آخر ورسره کور ته لاړل. لوط خپلو نوکرانو له حُکم ورکړو چې روټۍ پخه کړی او د مېلمنو دپاره ښهٔ خوراک تيار کړی. چې روټۍ تياره شوه، نو هغوئ وخوړه. ۴ د مېلمنو د څملاستو نه مخکښې، د سدوم خلق د هغه کور نه تاو شول، چې د ښار ټول خلق، واړهٔ زاړهٔ په کښې وُو. ۵ دوئ لوط ته چغې ووهلې او تپوس يې ترې وکړو، "هغه سړی چرته دی چې نن تا کره ايسار دی؟ مونږ له يې بهر راوباسه." د سدوم خلقو د هغوئ سره زنا کول غوښتل. ۶ لوط بهر ووتلو او څان پسې يې دروازه بند کړه. ۷ هغهٔ هغوئ ته وفرمائيل، "عزيزانو، زهٔ ستاسو مِنت زاری کوم، داسې بد کار مهٔ کوئ. ۸ ګورئ، زما دوه لوڼه دی چې لا وادهٔ شوې نهٔ دی. هغوئ به زهٔ بهر تاسو له راولم او چې څهٔ مو خوښه وی هغه ورسره وکړئ. خو دې سړو ته هيڅ هم مهٔ وايئ، دوئ زما مېلمانهٔ دی او د دوئ حِفاظت کول په ما فرض دی." ۹ خو دوئ ووئيل، "څه مره ورک شه مسافر سړے يې. ته څوک يې چې مونږ ته چل ښائې؟ زمونږ د مخې نه لرې شه، ګنې د هغوئ نه به دې هم بد حال وکړُو." دوئ لوط له ديکه ورکړه او د دروازې په ماتېدو يې شروع وکړه. ۱۰ خو هغه دننه دوو سړو ورمنډه کړل، لوط يې کور ته واپس راښکلو او دروازه يې بند کړه. ۱۱ بيا هغوئ بهر هغه ټول خلق ړاندهٔ کړل، نو هغوئ د دروازې په لټولو ستړی شول.

د حضرت لوط سدوم پرېښودل

۱۲ هغه دوو سړو لوط ته وفرمائيل، "کهٔ دلته ستا نور څوک وی لکه زامن، لوڼه، زُومان او يا ستا نور خپلوان په دې ښار کښې وی، نو د دې ځائ نه يې بهر کړه، ۱۳ ځکه چې مونږ دا ځائ تباه کوُو. مالِک خُدائ ته د دې خلقو خِلاف فريادونه رسېدلی دی او مونږ يې رالېږلی يُو چې سدوم تباه کړُو." ۱۴ بيا لوط هغه سړو له ورَغلو چې کومو ته يې لوڼه کوژدن شوې وې او ورته يې وفرمائيل، "زر شئ او د دې ځائ نه ووځئ، مالِک خُدائ به دا ځائ تباه کوی." خو د

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

هغوئ خیال دا وو چې هغه تېوقې کوی. ﴿۱۵﴾ سحر وختی فرښتو کوشش وکړو
چې لوط تېز شی. هغوئ وفرمائیل، ”زر شه، خپله ښځه او دوه لوڼه روانې کړه او
ووځه، نو داسې به تاسو نۀ مړۀ کېږئ چې کله ښار تباه کېږی.“ ﴿۱۶﴾ خو لوط
سستی کوله. او مالِک خُدائ په هغۀ رحم وکړو، نو هغه سړو لوط، د هغۀ ښځه او
د هغۀ دواړه لوڼه یې د لاس نه ونیولې او د ښار نه یې بهر وویستل. ﴿۱۷﴾ بیا یوې
فرښتې وفرمائیل، ”وتښتئ چې ژوندی پاتې شئ، په شا مۀ ګورئ او په مېدان
کښې مۀ پاتې کېږئ. غرونو ته منډه کړئ، نو داسې به تاسو د مرګ نه بچ شئ.“
﴿۱۸﴾ خو لوط جواب ورکړو، ”اُف، نه صاحِبانو، په مونږ داسې مۀ کوئ. ﴿۱۹﴾
تاسو زما سره ډېر ښۀ کړی دی او زما ژوند مو بچ کړو. خو غرونه ډېر زیات
لرې دی، تباهی به زما په سر راشی او هلته رسېدو نه مخکښې به زۀ مړ شم. ﴿۲۰﴾
تاسو ته هغه وړوکے ښار ښکاری؟ هغه نزدې دے. زۀ به هلته لاړ شم. ګورئ هغه
خو وړوکے ځائ دے، خو زۀ به په امن کښې یم.“ ﴿۲۱﴾ هغۀ جواب ورکړو،
”ټیک ده، زۀ به ستا خبره ومنم. زۀ به هغه ښار نۀ تباه کوم. ﴿۲۲﴾ زر منډه کړه،
زۀ تر هغې پورې هیڅ هم نۀ شم کولے ترڅو چې تۀ هلته رسېدلے نۀ یې.“ لوط دې
ته وړوکے ووئیل، نو ځکه د هغه ښار نوم ضُعر شو.

د خُدائ پاک سدوم او عموره تباه کول

﴿۲۳﴾ نمر په راختو وو چې لوط ضُعر ته ورسېدو. ﴿۲۴﴾ ناڅاپی مالِک خُدائ د
سدوم او عموره په ښارونو باندې د اور د ګوګړو باران اوورولو ﴿۲۵﴾ او هغه
ښارونه او ټول مېدان یې تباه کړو، سره د ټولو خلقو او هر هغه څۀ چې په هغه
زمکه زرغون شوی وُو، تباه شول. ﴿۲۶﴾ خو د لوط ښځې شا ته وکتل او د مالګې
ستن ترې جوړه شوه. ﴿۲۷﴾ په بله ورځ سحر وختی اِبراهیم هغه ځائ ته تېز لاړو
چرته چې هغه د مالِک خُدائ په حضور کښې مخکښې ولاړ وو. ﴿۲۸﴾ هغۀ لاندې
سدوم او عموره او د دې ټولو علاقو ته وکتل او وې لیدل چې د هغه مُلک نه
لوګی ختل، دا داسې لوګی وُو لکه چې د بټۍ نه خېژی. ﴿۲۹﴾ خو چې خُدائ پاک

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د میدان هغه ښارونه تباه کړل چرته چې لوط اوسېدو، نو اِبراهیم د هغهٔ یاد وو او لوط يې ولېږلو چې ځان بچ کړی.

موآبيانو او عمونیانو د بېشرمۍ بنیاد کېښودل

۳۰ لوط يربېدو چې په ضُعر کښې پاتې شی، نو هغه د خپلو دوو لونړو سره پاس غرونو ته لاړو او دوئ په يو غار کښې اوسېدل. ۳۱ نو مشرې لور يې خپلې خور ته ووئیل، "زمونږ پلار بوډا کيږی او په ټوله دُنيا کښې سړی نشته چې مونږ ځان ته وادهٔ کړی او بچی مو پيدا شی. ۳۲ راځه چې خپل پلار نشه کړُو، نو د هغهٔ سره به ځملو او بچی به مو پيدا شی." ۳۳ په هغه شپه هغوئ هغهٔ له مے ورکړل او مشره لور د هغهٔ سره ځملاسته. خو هغه دومره نشه وو چې پته ورته ونهٔ لګېده. ۳۴ بله ورځ مشرې لور يې خپلې خور ته ووئیل، "تېره شپه زهٔ د هغهٔ سره ځملاستم، اوس راځه چې نن شپه يې بيا نشه کړُو او تهٔ د هغهٔ سره ځمله. نو مونږ دواړه به د پلار نه اُميدوارې شُو." ۳۵ نو هغه شپه هغوئ هغه بيا نشه کړو او کشره لور د هغهٔ سره ځملاسته. خو بيا هم هغه دومره نشه وو چې هغهٔ ته هيڅ پته ونهٔ لګېده. ۳۶ نو د لوط دواړه لونړه د خپل پلار نه اُميدوارې شوې. ۳۷ د مشرې لور يې يو زوئ وشو، چې د هغهٔ نوم يې موآب کېښودو. هغه د نن زمانې د موآبيانو پلار نيکهٔ وو. ۳۸ د کشرې لور يې هم يو زوئ وشو، چې د هغهٔ نوم يې بِنعمی کېښودو. هغه د نن زمانې د عمونيانو پلار نيکهٔ وو.

حضرت اِبراهیم او ابیمَلِک

۲۰ ۱ اِبراهیم د ممرې نه د کنعان صحرا ته لاړو او د قادِس او شور په مينځ کښې اوسېدو. په هغه وخت کښې چې کله هغه په جرار کښې اوسېدو، ۲ هغهٔ فرمائيلی وُو چې خپله ښځه ساره يې خور ده. نو د جرار بادشاه ابیمَلِک ترې ساره بوتلې وه. ۳ خو يوه شپه هغهٔ خُدائ پاک په خوب کښې وليدو چې ورته

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

يې وفرمائيل، "ګوره، تهٔ د مرګ په خولهٔ کښې ولاړ يې، ځکه چې کومه ښځه تا
راوستې ده هغه وادهٔ شوې هم ده." (۴) خو ابی‌مَلِک ګوتې هم نهٔ وې وروړې او
هغهٔ ووئيل، "مالِکه خُدايه، زهٔ بې‌ګناه يم. تهٔ به ما او زما خلق تباه کوې څهٔ؟ (۵)
اِبراهيم خو په خپله فرمائيلی وُو چې هغه يې خور ده او هغې هم فرمائيلی وُو چې
هغه يې ورور دے. ما خو دا په صفا نيت کړی دی او زما لاسونو ګناه نهٔ ده
کړې." (۶) خُدائ پاک په خوب کښې جواب ورکړو، "آو، ما ته پته ده چې تا دا
په صفا نيت کړی دی، هغې ته ګوتې وروړلو ته مې ځکه پرې نهٔ ښودلې چې زما
خِلاف ګناه ونهٔ کړې. (۷) خو اوس، هغه ښځه خپل خاوند ته واپس کړه. هغه يو
نبی دے او هغه به درته دُعا وکړی او تهٔ به مړ نهٔ شې. خو کهٔ تهٔ هغه واپس نهٔ
ورکوې، نو زهٔ تا خبروم چې تهٔ او ستا ټول خلق به مړهٔ کيږئ." (۸) بل سحر
وختی ابی‌مَلِک خپل ټول درباريان راوغوښتل او چې څهٔ شوی وُو ورته يې
ووئيل، او هغوئ سخت يريدل. (۹) بيا ابی‌مَلِک اِبراهيم راوغوښتلو او تپوس يې
ترې وکړو، "دا تا په مونږ څهٔ کړی دی؟ ما تا سره څهٔ بد کړی دی چې تا په ما او
زما په بادشاهئ دا افت راوستے دے؟ داسې خو د هيچا سره هم نهٔ دی کول
پکار، لکه چې تا زما سره کړی دی. (۱۰) دا تا ولې کړی دی؟" (۱۱) اِبراهيم
جواب ورکړو، "زما دا خيال وو چې دلته به داسې هيڅ څوک هم نهٔ وی چې هغه
د خُدائ پاک نه يريږی او دوئ به زما د ښځې په وجه ما ووژنی. (۱۲) هغه په
رښتيا زما خور ده. هغه زما د پلار لور ده، خو زما د خپلې مور لور نهٔ ده او ما
هغه وادهٔ کړه. (۱۳) چې کله خُدائ پاک زهٔ د خپل پلار د کور نه مسافر کړم، نو
ما هغې ته ووئيل، تهٔ به زما سره هغه وخت خپل غيرت څرګند کړې چې هر چا
ته وائې چې زهٔ ستا ورور يم." (۱۴) بيا ابی‌مَلِک ساره واپس اِبراهيم ته ورکړه، هم
هغه وخت يې هغهٔ ته ګډې، څاروی او نوکران هم ورکړل. (۱۵) هغهٔ اِبراهيم ته
ووئيل، "ګوره، دا ټوله زما زمکه ده، چې چرته دې خوښه وی هلته اوسيږه." (۱۶)
هغهٔ ساره ته ووئيل، "زهٔ ستا ورور له د سپينو زرو زر سيکې ورکوم، دا د دې
دپاره چې تا سره څومره خلق دی چې ټولو ته ثابِته شی چې تهٔ بې‌ګناه يې، هر چا

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ته به معلومه شی چې ستا لمن پاکه ده.“ ۱۷-۱۸ نو په دې وجه چې د اِبراهیم د ښځې ساره سره کومه واقعه شوې وه، مالِک خُدائ د ابیمَلِک په محل کښې تولې ښځې شنډې کړې. نو اِبراهیم د ابیمَلِک دپاره دُعا وکړه او خُدائ پاک هغه روغ کړو، خُدائ پاک د هغهٔ ښځه او د هغهٔ وینځې هم روغې کړې، چې د دوئ بچی پیدا شی.

د حضرت اِسحاق پیدا کېدل

۲۱ ۱ مالِک خُدائ ساره له برکت ورکړو او خپله وعده یې ورسره پوره کړه. ۲ اګر چې اِبراهیم په خپله ډېر بوډا وو، خو لکه څنګه چې خُدائ پاک ورته فرمائیلی وُو ساره اُمیدواره شوه او هم په هغه صحیح وخت د هغې زوئ وشو. ۳ اِبراهیم په خپل زوئ اِسحاق نوم کېښودو، ۴ او چې اِسحاق د اتو ورځو شو، نو اِبراهیم هغه سنت کړو، هم هغه شان چې څنګه خُدائ پاک ورته حُکم ورکړے وو. ۵ اِبراهیم د سلو کالو وو چې اِسحاق پیدا شو، ۶ نو ساره وفرمائیل، ”خُدائ پاک زهٔ خندولې یم. اوس چې هر څوک د دې نه خبر شی نو زما سره به خاندی. ۷ د دې نه مخکښې چا د دې وئیلو جرأت کولے شو چې یوه ورځ به زهٔ خپل ماشوم له سینه ورکوم؟ خو ګورئ، په زوړ عُمر کښې د اِبراهیم زما نه زوئ پیدا شوے دے.“ ۸ چې ماشوم غټېدو او په خپله د روټۍ د خوړلو شو، نو په هغه ورځ اِبراهیم یو لوئ خېرات وکړو.

د بی‌بی هاجِرې او د حضرت اِسمٰعیل لرې لېږل

۹-۱۰ یوه ورځ، ساره وکتل چې د هاجِرې زوئ اِسمٰعیل لوبې کولې، نو هغې اِبراهیم ته ووئیل، ”وینځه او د هغې زوئ وشړئ ځکه چې د وینځې زوئ به زما د زوئ اِسحاق په میراث کښې شریک نهٔ وی.“ ۱۱ دې مسئلې اِبراهیم ډېر پریشانه کړو، ځکه چې اِسمٰعیل خو هم د هغهٔ زوئ وو. ۱۲ خو خُدائ پاک وفرمائیل،

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

”اِبراهیمه، د خپلې وينځې او د هلک په حقله مهٔ خفه کېږه. هم هغه شان وکړه
چې څنګه درته ساره وائی ځکه چې هم د اِسحاق نه به ستا نسل قائم وی. ⑬
خو د وينځې زوئ هم ستا زوئ دے او د هغهٔ د اولاد نه به يو لوئ قوم جوړ
کړم.“ ⑭ بل سحر وختی اِبراهيم پاڅېدو او هاجرې له يې د اوبو ډک مشک او
روټۍ ورکړه. او دا يې ورله په اوږو کېښودل او د زوئ سره يې رُخصت کړه. او
هغه لاړه او بيرسبع ته نزدې په صحرا کښې سرګردانه ګرځېدله، ⑮ او چې د
هغوئ سره اوبهٔ ختمې شوې، نو هاجرې زوئ د يو بوټۍ لاندې کښېنولو. ⑯ او
لږه لرې ترې کښېناسته، هغې د ځان سره ووئيل چې، ”زهٔ دا نهٔ شم زغملے چې
د خپل زوئ مرګ ووينم.“ او هغه هلته ناسته وه سلګۍ يې وهلې او ژړل يې. ⑰
چې کله خُدائ پاک د هلک ژړا واوريده، نو د خُدائ پاک فرښتې د آسمان نه
هاجرې ته آواز وکړو او ورته يې وفرمائيل، ”هاجرې، تهٔ ولې پرېشانه يې؟ يرېږه
مه. خُدائ پاک ستا د زوئ ژړا اورېدلې ده. ⑱ اوچت يې کړه او په غېږ کښې
يې کښېنوه، ځکه چې زهٔ به هغه د يو لوئ قوم پلار کړم.“ ⑲ بيا خُدائ پاک د
هغې سترګې کولاو کړې او د هغې نظر په چينې يو کوهی پرېوتو. نو هغه چينې له
لاړه او مشک يې د اوبو نه ډک کړو او هلک له يې اوبهٔ ورکړې. ⑳ خُدائ پاک
اِسمٰعيل له برکت ورکړو او چې هلک څنګه لوئ شو، نو د هغهٔ نه يو تکړه تير
انداز جوړ شو. ㉑ هغه د فاران په صحرا کښې اوسېدو، مور ورله يوه مِصرۍ
جينۍ خوښه کړه او ورته يې وادهٔ کړه.

د امن معاهده

㉒ تقريباً هم په هغه وخت ابی‌مَلِک او د هغهٔ د لښکر مشر فيکُل اِبراهيم ته
ووئيل، ”خُدائ پاک تا له په هر کار کښې برکت درکوی، ㉓ اوس زهٔ غواړم چې
تهٔ د خُدائ پاک په نوم دا قَسم وکړې چې تهٔ به زما سره دوکه نهٔ کوې او هميشه
به زما او زما د اولاد وفادار يې، لکه څنګه چې زهٔ هميشه تا سره په دې مُلک
کښې وفادار وم چې تهٔ دلته مسافر وې.“ ㉔ نو اِبراهيم ورسره قَسم وکړو. ㉕

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

یوه ورځ، اِبراهیم ابی‌مَلِک ته شکایت وکړو چې، ”ستا یو څو نوکرانو زما په یو
کوهی قبضه کړې ده.“ ۲۶ ابی‌مَلِک ورته ووئیل، ”دا خو ما ستا نه په وړومبی
ځل واورېدل. تا ما ته مخکښې ولې ونۀ وئیل؟ ما ته پته نشته چې دا چا کړې
دی.“ ۲۷ اِبراهیم ابی‌مَلِک ته ګډې او څۀ غواګانې ورکړې، نو د دوئ په مینځ
کښې د امن معاهده وشوه. ۲۸ اِبراهیم د خپلې رَمې نه اووۀ ګډې جدا کړې، ۲۹
او ابی‌مَلِک ترې تپوس وکړو، ”تا دا اووۀ ګډې ولې جدا کړې؟“ ۳۰ اِبراهیم
جواب ورکړو، ”زۀ غواړم چې دا اووۀ ګډې زما نه قبولې کړې نو تۀ به ګواه يې
چې ما دا کوهے کنستلے وو.“ ۳۱ نو په هغه ځائ يې بیرسبع نوم کېښودو،
ځکه چې دوئ دواړو دلته معاهده کړې وه. ۳۲ چې کله په بیرسبع کښې معاهده
وشوه، نو ابی‌مَلِک او د هغۀ د لښکر مشر فیکُل واپس د فلستیانو مُلک ته لاړل.
۳۳ اِبراهیم په بیرسبع کښې د غز ونه وکَرله او د مالِک خُدائ د ابدی خُدائ
عبادت يې وکړو. ۳۴ او اِبراهیم ډېر وخت مسافر وو او د فلستیانو په مُلک کښې
اوسېدو.

د خُدائ پاک حضرت اِبراهیم ته د حضرت اِسحاق قربانولو حُکم ورکول

۲۲ ۱ څۀ موده وروستو خُدائ پاک د اِبراهیم امتحان واخستو، هغۀ ته يې
وفرمائیل، ”اِبراهیمه.“ نو اِبراهیم جواب ورکړو، ”زۀ حاضر يم.“ ۲ خُدائ پاک
ورته وفرمائیل، ”خپل زوئ روان کړه، خپل اېک يو زوئ اِسحاق، د کوم سره
چې تۀ ډېره مینه کوې او د موریاه مُلک ته لاړ شه. هلته په يو غر باندې چې زۀ به
يې درته ښایم، هغه ما ته د قربانئ په توګه پېش کړه.“ ۳ نو اِبراهیم سحر وختی
پاڅېدو، خپل خر يې کته کړو او خپل دوه ځوانان سرې او اِسحاق يې ځان سره
روان کړل، هغۀ د سوزېدونکې قربانئ دپاره لرګی پرې کړل او روان شو او هغه
ځائ ته لاړو کوم چې خُدائ پاک ورته ښودلے وو. ۴ په درېمه ورځ چې

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

اِبراهیم وکتل نو د لرې نه یې هغه ځائ ولیدو. ۵ نو هغهٔ نوکرانو ته وفرمائیل،
"دلته د خرهٔ سره ایسار شئ. دا هلک او زهٔ به هلته لاړ شُو او مونږ به عبادت
وکړُو او واپس به تاسو له راشُو." ۶ اِبراهیم په اِسحاق د قربانۍ لرګی یوړل او
په خپله یې یوه چاړهٔ او بل سکارهٔ د اور بلولو دپاره یوړل. چې کله دوئ مزل
کولو، ۷ نو اِسحاق وفرمائیل، "پلاره." هغهٔ جواب ورکړو، "آو، زما زویه؟"
اِسحاق ترې تپوس وکړو، "ما ته پته ده چې تا سره سکارهٔ او لرګی شته، خو د
قربانۍ دپاره ګډُورے چرته دے؟" ۸ اِبراهیم جواب ورکړو، "زما زویه، خُدائ
پاک به په خپله د یو ګډ بندوبست وکړی." او دوئ دواړه روان ؤُو. ۹ کله چې
هغه ځائ ته ورسېدل کوم چې ورته خُدائ پاک ښودلے وو، اِبراهیم یوه قربان‌ګاه
جوړه کړه او لرګی یې پرې سم کېښودل. هغهٔ خپل زوئ وتړلو او په قربان‌ګاه
کښې یې د لرګو دپاسه کېښودو. ۱۰ بیا اِبراهیم د خپل زوئ حلالولو دپاره چاړهٔ
راواخستله. ۱۱ خو ناڅاپه د مالِک خُدائ فرښتې د آسمان نه هغهٔ ته وفرمائیل،
"اِبراهیمه، اِبراهیمه." هغهٔ جواب ورکړو، "زهٔ حاضر یم." ۱۲ فرښتې وفرمائیل،
"هلک له چې هیڅ تکلیف ورنهٔ کړې او نهٔ ورته څهٔ ووائې. ما ته پته ده چې تهٔ د
خُدائ پاک نه یرېږې، ځکه چې تا هغهٔ ته خپل اېک یو زوئ هم پېش کړو." ۱۳
اِبراهیم څهٔ ګورى چې یو ګډ د ښکرو نه په غنو کښې انښتے وو. هغه لاړو او
راوې نیوو او د خپل زوئ په ځائ یې د سوزېدونکې قربانۍ په توګه پېش کړو.
۱۴ اِبراهیم په هغه ځائ "مالِک خُدائ بندوبست کوی" نوم کېښودو. او تر ننه
پورې خلق وائی، "د مالِک خُدائ په غر به بندوبست کېږی." ۱۵ د مالِک خُدائ
فرښتې په دویم ځل د آسمان نه اِبراهیم ته وفرمائیل چې، ۱۶ "مالِک خُدائ
فرمائی چې زهٔ مالِک خُدائ په خپل نوم قسم کوم چې زهٔ به تا له ډېر زیات برکت
درکړم. ځکه چې تا دا وکړل او خپل اېک یو زوئ دې هم زما نه بچ ونهٔ ساتلو،
۱۷ زهٔ دا وعده کوم چې زهٔ به تا ته په رښتیا په برکتونو برکتونه درکوم او ستا
اولاد به ډېر زیاتوم لکه چې په آسمان کښې ښومره ستورى دى او چې د سمندر
په غاړه ښومره شګې دى. ستا اولاد به خپلو دشمنانو له شکست ورکړی. ۱۸
ټول قومونه به ستا د اولاد په وسیله برکت ومومی. ځکه چې تا زما حُکم ومنلو."

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۱۹ اِبراهیم خپلو نوکرانو ته واپس لاړو او دوئ په یو ځائ بیرسبع ته لاړل، چې
چرته اِبراهیم اوسېدو.

د نحور اولاد

۲۰ څۀ موده وروستو اِبراهیم خبر شو چې د خپل ورور نحور یې د مِلکاه نه اتۀ
بچی پېدا شوی دی، ۲۱ مشرے عُوض، د هغۀ ورور بُوز، د آرام پلار قموایل،
۲۲-۲۳ کَسِد، حزو، فِلداس، اِدلاف او بتوایل، د رِبقه پلار. د اِبراهیم د ورور
نحور، د ښځې مِلکاه نه دا اتۀ زامن پېدا شول. ۲۴ د نحور د وینځې، رومه نه،
طِبح، جاحم، تخص او معکه پېدا شول.

د بی‌بی ساره مرګ او ښخېدل

۲۳ ۱ ساره یو سل اوویشت کاله ژوندۍ وه. ۲ هغه د کنعان په مُلک
کښې په حبرون کښې په حق ورسېده، او اِبراهیم د ساره په غم غمژن شو او هغې
پسې یې ژړل. ۳ اِبراهیم د مړی خوا نه پاڅېدو، حِتیانو له ورَغلو او وې فرمائیل
چې، ۴ ”زۀ د پردی مُلک یم او تاسو سره اوسېږم، زما خپله زمکه نشته چې
چرته زۀ خپله ښځه په یو مناسب ځائ کښې ښخه کړم. لږه زمکه په ما خرڅه
کړئ.“ ۵ هغوئ جواب ورکړو چې، ۶ ”نېکه، زمونږ خبره واوره، مونږ تا ته
د یو تکړه مشر په سترګه ګورو. زمونږ د ادیرې د ټولو نه ښۀ ځائ کښې خپل
مړے ښخ کړه، تا به هیڅ څوک د یو ځائ نه هم د خپل مړی ښخولو نه نۀ منع
کوی.“ ۷ اِبراهیم پاڅېدو او د هغه مُلک خلقو یعنې حِتیانو ته یې د عزت نه سر
ټیټ کړو ۸ او ورته یې وفرمائیل، ”کۀ ستاسو دا خوښه وی چې زۀ دلته خپل
مړے ښخ کړم، نو د صحر زوئ عِفرون ته ووایئ ۹ چې د خپل پټی په سر
کښې د مکفیله غار په ما خرڅ کړی. زۀ به یې پوره قیمت ورکړم او تاسو ټول به
د دې ګواهان شئ.“ ۱۰-۱۱ عِفرون هلته د ښار د دروازې سره نزدې ناست وو،

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

چې کله اِبراهیم دا عرض وکړو، نو هغۀ جواب ورکړو چې، ”صاحِبه، دا ټول
پټے سره د غار ستا په وړاندې دے. زما د خپلو خلقو په مخکښې زۀ دا ستا د
مړی د قبر دپاره درکوم.“ ۱۲ یو ځل بیا، اِبراهیم د هغه مُلک خلقو ته د عزت نه
ټیټ شو ۱۳ او عِفرون ته یې وفرمائیل، ”د دې ګواهانو په مخکښې، زۀ تا له د
دې پټی پوره قیمت درکوم، چې خپله ښځه ښخه کړم. دا قیمت زما نه قبول
کړه.“ ۱۴ عِفرون جواب ورکړو چې، ۱۵ ”صاحِبه، زما خبره واوره، د دې
ځائ قیمت صِرف څلور سوه د سپینو زرو سیکې به وی. په داسې لږ قیمت به
مونږ په خپلو کښې څۀ یو بل ته سختیږو؟ خپل مړے ښخ کړه.“ ۱۶ اِبراهیم د
عِفرون دا خبره منظوره کړه او هغه سپین زر یې عِفرون ته وتلل چې د کومو په
حقله یې چې د حِتیانو په مخکښې فرمائیلی وُو، د هغه وخت د سوداګرو د وزن
مطابق، څلور سوه د سپینو زرو سیکې. ۱۷ نو داسې اِبراهیم د عِفرون نه هغه د
ممری سره نزدې مکفیله په علاقه کښې هغه پټے واخستلو. پټے سره د هغه غار
او ګیرچاپیره چې څومره ونې وې. ۱۸ د ښار په دروازه کښې د جرګې د ټولو
سړو په مخکښې دا زمکه د اِبراهیم شوه چرته چې حِتیان د دې ګواهان وُو. ۱۹
د دې نه پس، اِبراهیم خپله ښځه ساره په کنعان وطن کښې د مکفیله د پټی په غار
کښې ښخه کړه ۲۰ چې کوم یې د حِتیانو نه اخستے وو.

رِبقه د حضرت اِسحاق ښځه کیدل

۲۴ ۱ اِبراهیم اوس د ډیر عُمر وو. مالِک خُدائ هغۀ له په هر کار کښې
برکت ورکړے وو. ۲ یوه ورځ، اِبراهیم خپل مشر نوکر راوغوښتو او هغۀ ته یې
وفرمائیل، ”زما سره یو پوخ لوظ وکړه، ۳ د مالِک خُدائ په نوم زۀ تا له قسم
درکوم، د هغه خُدائ پاک چې په آسمان او زمکه بادشاهی کوی، چې تۀ به زما
زوئ اِسحاق دپاره د دې ځائ د کنعان په خلقو کښې ښځه نۀ خوښوې. ۴ په
ځائ د دې، واپس هغه مُلک ته لاړ شه چې چرته زۀ پیدا شوے وم. او زما زوئ

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

اِسحاق له زما په خپلوانو کښې ښځه وګوره.“ ۵ خو نوکر ترې نه تپوس وکړو،
”کۀ هغه پېغله چې کومه زۀ خوښه کړم، دې مُلک ته زما سره نۀ راځى، نو بيا زۀ
اِسحاق هغه مُلک ته واپس ولېږم څۀ د کوم نه چې تۀ راغلے يې؟“ ۶ اِبراهيم
جواب ورکړو، ”نه، خيال کوه چې تۀ زما زوئ واپس هلته ونۀ لېږې. ۷ مالِک
خُدائ هغه خُدائ پاک چې د آسمانونو بادشاه دے زۀ د هغه مُلک نه چې چرته
زۀ پېدا شوے وم دلته راوستم، ما ته يې وفرمائيل او لوظ يې راسره وکړو چې
هغه به زما اولاد له دا زمکه ورکوى. چې کله تۀ هلته ځې، نو مالِک خُدائ به ستا
نه مخکښې خپله يوه فرښته زما د زوئ دپاره ښځه لټولو کښې ستاسو مدد له
راولېږى. ۸ کۀ هغه ښځه تاسو سره د راتلو نه اِنکار کوى، نو خبر دے تۀ د
لوظ نه آزاد يې. خو زما زوئ به هلته نۀ بوځې.“ ۹ نو نوکر د اِبراهيم سره پوخ
لوظ وکړو چې هغه هر څۀ به وکړى چې هغۀ ته يې د کولو دپاره فرمائيلى وُو. ۱۰
د دې نه پس، هغه نوکر د اِبراهيم لس اوښان د ښو تُحفو سره بار کړل. بيا د شام
شمال په طرف هغه ښار ته روان شو، چرته چې د اِبراهيم ورور نحور اوسېدو.
۱۱ کله چې هغه هلته ورسېدو، هغۀ د ښار نه بهر د چينې سره نزدې اوښان
کښېنول. دا د مازيګر وخت وو، چې کله ښځې اوبو وړلو له راووتلې. ۱۲ نوکر
دُعا وکړه، ”تۀ مالِکه خُدايه پاکه، زما د نيک اِبراهيم خُدائ پاک يې، ما نن
کامياب کړه او زما د نيک سره خپله وعده پوره کړه. ۱۳ زۀ دلته د هغه چينې
سره يم چې چرته به د ښار پېغلې اوبۀ وړلو له راځى. ۱۴ چې کومې جينۍ ته زۀ
وايم چې لږ منګے راټيټ کړه، چې اوبۀ وڅښم، کۀ هغه ووائى چې وڅښه او زۀ
به ستا اوښانو له هم اوبۀ راوړم، چې دا هم هغه وى چې تا خپل خِدمت کوونکى
اِسحاق له خوښه کړې ده. کۀ داسې وشى، نو ما ته به پته ولګى چې تا زما د نيک
سره خپله وعده پوره کړې ده.“ ۱۵ د دُعا ختمولو نه مخکښې، رِبقه چې د هغې
په اوږو منګے وو راووتله. هغه د بتوايل لور وه، چې هغه د اِبراهيم د ورور نحور
او د هغۀ د ښځې مِلکاه زوئ وو. ۱۶ هغه ډېره ښائسته جينۍ وه او لا وادۀ شوې
نۀ وه. هغه لاندې چينې ته لاړه، منګے يې ډک کړو او راوختله. ۱۷ د اِبراهيم

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

نوکر د مِلاوېدو دپاره هغې له ورمنده کړل او ورته يې ووئيل، ”ستا د منګی نه ما
له لږې اوبۀ راکړه.“ ١٨ هغې ووئيل، ”وڅښه، صاحِبه.“ او هغې زر د خپل ولی
نه منګے راټيټ کړو او چې هغۀ اوبۀ څښلې نو منګے يې ورته نيولے وو. ١٩
چې کله هغې اوبۀ ورکړې، هغې ووئيل، ”زۀ به ستا اوښانو له هم اوبۀ راوړم تر
هغه پورې چې تنده يې ماته شی.“ ٢٠ هغې زر زر د څاروو د اوبو په سبيل کښې
منګے تشولو او چينې ته به د نورو اوبو دپاره په منډه تله، تر دې پورې چې ټولو
اوښانو ښۀ وڅښلې. ٢١ د هغه سړی په هغې باندې نظر وو او غلے ولاړ وو،
چې معلوم کړی چې مالِک خُدائ هغۀ له په سفر کښې کاميابی ورکړې ده کۀ نه.
٢٢ چې کله اوښانو اوبۀ وڅښلې، هغه سړی د سرو زرو يوه قيمتی نتکۍ هغې ته
ورپه پوزه کړه او دوه درنې د سرو زرو کړې يې ورپه لاس کړې. ٢٣ هغۀ ووئيل،
”ما ته ووايه چې ستا پلار څوک دے، د هغۀ په کور کښې زمونږ د شپې تېرولو
ځائ شته؟“ ٢٤ هغې جواب ورکړو، ”زما پلار بتواېل دے، چې د نحور او مِلکاه
زوئ دے. ٢٥ مونږ سره ډېر بوس او واښۀ شته او ستاسو د پاتې کېدو دپاره
حُجره هم شته.“ ٢٦ بيا هغه سړی خپل سر ټيټ کړو او د مالِک خُدائ عبادت
يې وکړو. ٢٧ هغۀ ووئيل، ”د مالِک خُدائ ثناء دې وی، چې زما د نېک اِبراهيم
خُدائ پاک دے، چې هغۀ په رښتيا زما د نېک سره خپله وعده پوره کړې ده.
مالِک خُدائ زما د نېک خپلوانو ته زۀ نېغ راوستلم.“ ٢٨ جينۍ کور ته منډه کړه
او خپلې مور او نورو ټولو ښځو ته يې ټوله قيصه تېره کړه. ٢٩ د رِبقې يو ورور
وو چې نوم يې لابن وو، هغۀ بهر د چينې طرف ته منډه کړه چې چرته د اِبراهيم
نوکر وو. ٣٠ لابن د خپلې خور په پوزه نتکۍ او د هغې په لاسونو کړې ليدلې
وې. او رِبقې دا خبره کوله چې لابن واورېدل څۀ چې هغه سړی وئيلی وُو. هغه د
اِبراهيم نوکر له ورَغلو چې هغه د خپلو اوښانو سره د چينې سره ولاړ وو، ٣١ او
لابن ورته ووئيل، ”ما سره کور ته لاړ شه. تۀ هغه سړے يې چې مالِک خُدائ
برکت درکړے دے. تۀ دلته بهر ولې ولاړ يې؟ ما په خپل کور کښې ستا دپاره
ځائ تيار کړے دے او هلته ستا د اوښانو دپاره هم ځائ شته.“ ٣٢ نو هغه

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

سرِے دننه کور ته لاړو او لابن د اوښانو نه بارونه کوز کړل او بوس او واښهٔ يې ورته واچول. بيا هغهٔ د اِبراهيم د نوکر او د هغهٔ د سړو دپاره اوبهٔ راوړې چې خپلې پښې ووينځی. ۳۳ چې روټۍ يې کله راوړه، هغه سړی ووئيل، "تر هغه پورې به زهٔ خوراک نهٔ کوم چې تر کومې پورې ما هغه څهٔ وئيلی نهٔ وی چې څهٔ وئيل غواړم." لابن ووئيل، "ټيک ده ووايه." ۳۴ هغهٔ خبره شروع کړه، "زهٔ د اِبراهيم نوکر يم. ۳۵ مالِک خُدائ زما نيک له ډېر زيات برکت ورکړے دے او هغه يې ډېر مالدار کړے دے. هغهٔ له يې د ګډو او چېلو رَمې، غاروی، سپين زر، سرهٔ زر، غلامان او وينځې، اوښان او خرهٔ هم ورکړی دی. ۳۶ زما د نيک د ښځې ساره نه چې کله هغه بوډۍ وه د هغهٔ يو زوئ وشو او زما نيک هغهٔ له خپل هر څهٔ ورکړی دی. ۳۷ زما نيک زما نه دا پوخ لوظ اخستے دے چې د هغهٔ حُکم به منم. هغهٔ وفرمائيل، د کنعان د مُلک د پېغلو نه زما زوئ له ښځه مهٔ خوښوه. ۳۸ خو زما د پلار خلقو، زما خپلوانو له لاړ شه او د هغهٔ دپاره ښځه خوښه کړه. ۳۹ او ما د خپل نيک نه تپوس وکړو، فرض کړه کهٔ هغه ښځه زما سره نهٔ راځی نو بيا؟ ۴۰ هغهٔ جواب راکړو چې مالِک خُدائ، چې د کوم ما هميشه فرمانبرداری کړې ده، هغه به خپله فرښته تا ته درولېږی او کاميابی به درکړی. تهٔ به زما د زوئ دپاره زما د خپلو خلقو نه، زما د پلار د خاندان نه، يوه ښځه پيدا کړې. ۴۱ ستا دپاره صِرف يوه لار شته چې د لوظ نه آزاد شې، هغه دا چې کهٔ تهٔ زما خپلوانو له لاړ شې او هغوئ تا ته اِنکار وکړی، نو بيا به تهٔ آزاد يې. ۴۲ چې نن زهٔ چينې ته راغلم، ما مالِک خُدائ ته سوال وکړو، اے مالِکه خُدايه، زما د نيک اِبراهيم خُدايه پاکه، ما له په سفر کښې کاميابی راکړه. ۴۳ زهٔ دلته د چينې سره يم، کله چې يوه جينۍ اوبو وړلو له راشی، نو زهٔ به ورته ووايم چې ما له د خپل منګی نه لږې اوبهٔ راکړئ. ۴۴ کهٔ هغه ما له او زما اوښانو له هم اوبهٔ ورکول وغواړی، چې دا هم هغه ښځه وی چې تا زما د نيک د زوئ دپاره خوښه کړې ده. ۴۵ د هغې نه مخکښې چې ما پټه په زړهٔ کښې دُعا ختمه کړې وه، رِبقه چې د هغې په اوږه منګے وو راغله او لاندې چينې ته لاړه. ما هغې ته ووئيل چې،

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ښځلو له لرې اوبهٔ راکړه. ۴۶ هغې زر د خپل ولی نه منګے راټيټ کړو او وې
وئيل، اوبهٔ وڅښه او زهٔ به ستا اوښانو له هم اوبهٔ ورکړم. نو ما هم اوبهٔ وڅښلې
او اوښانو له يې هم ورکړې. ۴۷ ما د هغې نه تپوس وکړو، ستا پلار څوک دے؟
نو هغې جواب راکړو، زما پلار بتوايل دے چې د نحور او مِلکاه زوئ دے. بيا ما
هغې له نتکۍ ورپه پوزه کړه او کړې مې ورپه لاس کړې. ۴۸ ما خپل سر ټيټ
کړو او د مالِک خُدائ عبادت مې وکړو. ما د مالِک خُدائ ثناء ووئيله، چې زما د
نيک اِبراهيم خُدائ پاک دے، چې هغهٔ زهٔ نېغ زما د نيک نوسۍ له راوستلم چې
هغه د اِسحاق ښځه جوړه شی. ۴۹ نو کهٔ تهٔ زما د نيک سره خپله ذمه واری
پوره کول غواړې او ښهٔ سلوک ورسره کوې، نو ما ته ووايه او کهٔ نهٔ وی نو هم
ووايه، بيا به زهٔ فيصله وکړم چې ما له څهٔ کول په کار دی.“ ۵۰ لابن او بتوايل
جواب ورکړو، ”دا خبره د مالِک خُدائ نه راپېښه ده او مونږ ورته ښهٔ يا بد نهٔ
شُو وئيلے. ۵۱ دا رِبقه ده، د ځان سره يې بوځه. هغه دې ستا د نيک د زوئ
ښځه شی، لکه چې څنګه مالِک خُدائ په خپله فرمائيلی دی.“ ۵۲ چې کله د
اِبراهيم نوکر دا خبره واورېده، هغه ټيټ شو او د مالِک خُدائ عبادت يې وکړو.
۵۳ بيا هغهٔ ورله جامې، سپين زر او د سرو زرو کالی راوويستل او رِبقې له يې
ورکړل. هغهٔ د هغې ورور او مور له هم قيمتی تُحفې ورکړې. ۵۴ د دې نه پس، د
اِبراهيم نوکر او د هغهٔ سره نورو سړو خوراک څښاک وکړو او هلته يې شپه تېره
کړه. چې کله هغوئ سحر پاڅېدل، هغهٔ ووئيل، ”ما خپل نيک له واپس ولېږه.“
۵۵ خو د رِبقې ورور او د هغې مور ووئيل، ”کم از کم لسو ورځو له دې هغه
زمونږ سره ايساره شی، نو بيا دې لاړه شی.“ ۵۶ خو هغهٔ ووئيل، ”مونږ مهٔ
ايساروئ. مالِک خُدائ زما سفر کامياب کړے دے، ما خپل نيک له واپس
ولېږئ.“ ۵۷ هغوئ جواب ورکړو، ”مونږ به رِبقه راوغواړُو او د هغې نه به تپوس
وکړُو چې هغه څهٔ وائی.“ ۵۸ نو هغوئ رِبقه راوغوښته او تپوس يې ترې وکړو،
”تهٔ د دې سړی سره تلل غواړې څهٔ؟“ هغې جواب ورکړو، ”آو، زهٔ به لاړه شم.“
۵۹ نو هغوئ رِبقه او د کور مشره خِدمتګاره او نورې نوکرانې د اِبراهيم د نوکر
او د هغهٔ د سړو سره لېږلو ته راضی شول. ۶۰ او دوئ د رِبقې دپاره برکت

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

وغوښتلو او ورته يې ووئيل چې، ”خورې تهٔ دې د زرګونو مور شې، ستا اولاد دې
د خپلو دشمنانو په ښارونو بريالے شى.“ (۶۱) بيا رِبقه او د هغې نوکرانې تيارې
شوې او په اوښانو سورې شوې چې د اِبراهيم د نوکر سره لاړې شى او دوئ ټول
روان شول. (۶۲) اِسحاق د بيرلحىروىٔ نه راغلے وو. او د کنعان صحرا کښې
ايسار وو. (۶۳) هغه ماښام په پټو کښې چکر لګولو له ووتلو او څهٔ ګورى چې
اوښان راروان وُو. (۶۴) چې کله رِبقې اِسحاق وليدلو، هغه د خپل اوښ نه کوزه
شوه (۶۵) او د اِبراهيم نوکر نه يې تپوس وکړو، ”هغه سړے چې په پټى کښې
زمونږ طرف ته راروان دے څوک دے؟“ نوکر جواب ورکړو، ”هغه زما نيک
دے.“ نو هغې څادر واخستلو او خپل مخ يې پټ کړو. (۶۶) نوکر هغه هر څهٔ
اِسحاق ته ووئيل چې څهٔ يې کړى وُو. (۶۷) بيا اِسحاق رِبقه خپلې هغه خيمې ته
راوستله چې د هغهٔ مور ساره په کښې اوسيدلې وه او هغه يې ښځه شوه. اِسحاق
د رِبقه سره مينه کوله، نو هغهٔ ته د خپلې مور د مرګ نه پس آرام مِلاو شو.

د حضرت اِبراهيم نور اولاد

۲۵ (۱) بيا اِبراهيم بله ښځه وکړه، چې د هغې نوم قطوره وو. (۲) د هغې نه
يې زمران، يُقسان، مِدان، ميديان، اسباق او سوخ پيدا شول. (۳) يُقسان د شيبا
او د ددان پلار وو او د ددان اولاد اسورى، لطُوسى او لومى وُو. (۴) د ميديان
زامن عيفه، عِفر، حنوک، ابيداع او اِلدعا وُو. دا ټول د قطوره اولاد وُو. (۵)
اِبراهيم چې څهٔ هم لرل هغه يې اِسحاق له ورکړل، (۶) هغهٔ په خپل ژوندون کښې
هغه زامنو له تُحفې ورکړې چې د هغهٔ د وينځو نه پيدا شوى وُو. بيا هغهٔ دا زامن
د خپل زوئ اِسحاق نه لرې، د نمرخاتهٔ مُلک ته ولېږل.

د حضرت اِبراهيم مرګ او ښخيدل

(۷) چې اِبراهيم د يو سل پينځهٔ اوياؤ کالو عُمر ته ورسيدو، (۸) نو اِبراهيم ساه

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ورکړه او ښهٔ په پوخ عُمر کښې په حق ورسېدو او د ډېر عُمر سړے وو. ⁽⁹⁾ د هغهٔ زامنو اِسحاق او اِسمٰعیل، د ممرىٰ سره نزدې د صحر د زوئ عِفرون حِتى په پتى کښې، د مکفیله په غار کښې ښخ کړو. ⁽¹⁰⁾ دا هغه پتے وو چې اِبراهیم د حِتیانو نه اخستے وو، اِبراهیم او د هغهٔ ښځه ساره دواړه هلته ښخ شُو. ⁽¹¹⁾ د اِبراهیم د مرګ نه پس، خُدائ پاک د هغهٔ زوئ اِسحاق له برکت ورکړو، چې هغه بیرلحىروىٰ ته نزدې اوسېدو.

د حضرت اِسمٰعیل اولاد

⁽¹²⁾ دا د اِبراهیم د زوئ اِسمٰعیل اولاد دے، اِسمٰعیل د هاجرې مِصرىٰ زوئ وو څوک چې د ساره وینځه وه. ⁽¹³⁾ دا د اِسمٰعیل زامن وُو، چې په دې ترتیب سره پېدا شوى وُو، نبایوت، قیدار، ادبئیل، مِبسام، ⁽¹⁴⁾ مِشماع، دومه، مسا، ⁽¹⁵⁾ حدد، تیما، یطور، نفیس او قِدمه. ⁽¹⁶⁾ دوئ د دولسو قبیلو پلاران وُو او د دوئ نومونه د دوئ په کلو او د اوسېدو ځایونو باندې اېښے شوى وُو. ⁽¹⁷⁾ اِسمٰعیل د یو سل اووهٔ دیرشو کالو وو چې ساه یې ورکړه او په حق ورسېدو. ⁽¹⁸⁾ د اِسمٰعیل اولاد د حویله او شور علاقې په مینځ کښې اوسېدل، دا د اسور په لاره مِصر سره نزدې وو. دوئ د اِبراهیم د نور اولاد نه جدا اوسېدل.

د حضرت عِیسو او حضرت یعقوب پېدا کېدل

⁽¹⁹⁾ دا د اِبراهیم د زوئ اِسحاق قیصه ده. ⁽²⁰⁾ اِسحاق د څلوېښتو کالو وو چې کله هغهٔ د رِبقې، د بتواېل لور، د لابن خور سره وادهٔ وکړو. دوئ د مسوپتامیه آرامى وُو. ⁽²¹⁾ اِسحاق مالِک خُدائ ته د خپلې ښځې دپاره سوال وکړو، ځکه چې هغه شنډه وه. مالِک خُدائ د هغهٔ آواز واورېدو او رِبقه اُمیدواره شوه. ⁽²²⁾ د هغې جوړه بچى پېدا کېدونکى وُو او د پېدا کېدو نه مخکښې دوئ د مور په خېټه کښې په ضد شول. نو هغې د مالِک خُدائ نه تپوس وکړو، "په ما داسې ولې

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

کيږی؟“ ۝٢٣ مالِک خُدائ هغې ته وفرمائيل، ”ستا په خېټه کښې دوه قومونه دی، ستا نه دوه پيدا کېدونکی قومونه به د يو بل خِلاف وی. يو به د بل نه طاقتور وی، مشر به د کشر خِدمت کوی.“ ۝٢٤ د هغې د بچو د پيدا کېدو وخت راغلو او د هغې جوړه زامن پيدا شول. ۝٢٥ هغه مشر د رنګه سور وو او د هغهٔ ځرمن د ببرې چُوغې په شان وه، نو د هغهٔ نوم يې عِيسو کېښودو. ۝٢٦ هغه دويم د عِيسو پونده کلکه نيولې وه، نو د هغهٔ نوم يعقوب شو. اِسحاق د شپېتو کالو وو چې دوئ پيدا شول.

د حضرت عِيسو د خپلې مشرۍ حقُونه خرڅول

۝٢٧ هلکان لوئ شول او عِيسو يو تکړه ښکاری شو او د هغهٔ بهر ګرځېدل خوښ وُو، خو يعقوب غلے سړے وو چې د کور نه به نهٔ وتلو. ۝٢٨ عِيسو په اِسحاق ګران وو، ځکه چې عِيسو به کوم ځناور ښکار کړل نو اِسحاق د دې د خوړلو شوقين وو، خو په رِبقه يعقوب ګران وو. ۝٢٩ يوه ورځ چې کله يعقوب د کُرخو ښوروا پخوله، عِيسو د ښکار نه راغلو. هغه اوږے وو ۝٣٠ او يعقوب ته يې ووئيل، ”زهٔ د لوږې نه مرم، ما له لږه دا د سور رنګ ښوروا راکړه.“ نو ځکه د هغهٔ نوم ادوم شو. ۝٣١ يعقوب جواب ورکړو، ”زهٔ به دا تا له په دې شرط درکړم کهٔ تهٔ ما له د خپلې مشرۍ حقُونه راکوې.“ ۝٣٢ عِيسو ووئيل، ”ټيک ده، زهٔ مرم، بيا به زما دا مشرتوب ما له څهٔ فائده راکړی؟“ ۝٣٣ يعقوب جواب ورکړو، ”اول زما سره دا لوظ وکړه چې تهٔ به خپل ټول حقُونه ما له راکوې.“ نو عِيسو ورسره لوظ وکړو او يعقوب ته يې خپل حقُونه ورکړل. ۝٣٤ بيا يعقوب هغهٔ له روټۍ او څهٔ ښوروا ورکړه. هغهٔ خوراک څښاک وکړو او بيا پاڅېدو او لاړو. نو داسې عِيسو د خپلې مشرۍ حقُونو ته سپک وکتل.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

حضرت اِسحاق او ابیِمَلِک

۲۶ ۱ د هغې نه وروستو، په هغه مُلک کښې يو بل قحط راغلو لکه څنګه چې
مخکښې د اِبراهيم په وخت کښې راغلے وو. اِسحاق په جرار کښې، د فلستيانو
بادشاه ابیِمَلِک له ورَغلو. ۲ مالِک خُدائ اِسحاق ته راڅرګند شو او ورته يې
وفرمائيل، ”مِصر ته مۀ ځه، په دې مُلک کښې اوسېږه، کوم ځائ چې زۀ درته
ښايم. ۳ دلته اوسېږه او زۀ به ستا مل شم او برکت به درکړم. زۀ دا ټوله علاقه
تا او ستا اولاد له درکوم. ما چې کومه وعده ستا پلار اِبراهيم سره کړې ده زۀ به
هغه پوره کړم. ۴ زۀ به تا له دومره ډېر اولاد درکړم لکه چې په آسمان کښې
ستورى دى او زۀ به هغوئ له دا ټوله علاقه ورکړم. ټول قومونه به ستا د اولاد په
وسيله برکت ومومى. ۵ زۀ به تا له برکت درکړم، ځکه چې اِبراهيم زما
تابعدارى کړې ده او زما ټول قانونونه او حُکمونه يې پوره کړى دى.“ ۶ نو
اِسحاق په جرار کښې اوسېدو. ۷ کله چې د هغه ځائ خلقو د هغۀ د ښځې په
حقله تپوس وکړو، هغۀ ووئيل چې، ”هغه زما خور ده.“ هغۀ دا اِقرار ونۀ کړو چې
هغه يې ښځه ده، هغه يرېدو چې هسې نه چې خلق يې مړ کړى او رِبقه به ترې نه
بوځى، ځکه چې هغه ډېره ښائسته وه. ۸ د اِسحاق هلته د ډېر وخت اوسېدو نه
پس، د فلستيانو بادشاه ابیِمَلِک د کړکۍ نه لاندې وکتل او وې ليدل چې اِسحاق
خپله ښځه رِبقه راغاړه ايستله. ۹ ابیِمَلِک اِسحاق راوغوښتلو او ورته يې
ووئيل، ”نو دا معلومه شوه چې هغه ستا ښځه ده، تا ولې وئيلى دى چې هغه ستا
خور ده؟“ هغۀ جواب ورکړو، ”زما خيال دا وو چې کۀ دا مې ووئيل چې هغه زما
ښځه ده نو زۀ به ووژلے شم.“ ۱۰ ابیِمَلِک ورته ووئيل، ”دا تا زمونږ سره څۀ
کړى دى؟ زما د خلقو نه يو سړے په آسانۍ سره ستا د ښځې سره څملاستے
شو او تا به مونږ ګناهګار کړى وُو.“ ۱۱ ابیِمَلِک ټولو خلقو له خبردارے
ورکړو، ”کۀ څوک دې سړى يا د هغۀ ښځې له په بد نيت لاس وروړى نو خامخا
به وژلے شى.“ ۱۲ چې کله هغه هلته اوسېدو، اِسحاق هلته زمکه وکَرله او په

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

هغه کال يې چې خومره کَرلى وُو د هغې نه يو په سل زيات فصل يې وشو، ځکه
چې مالِک خُدائ هغهٔ له برکت ورکړو. ١٣ هغه مالدار کيدو او لوئ سړے شو.
١٤ ځکه چې د هغهٔ ډېر نوکران، چېلۍ او خاروى او د ګډو ډېرې رَمې وې، خو
په فلستيانو هغه بد لګيدو. ١٥ چې کوم کوهى د اِبراهيم په ژوند د اِبراهيم نوکرانو
کنستلى وُو نو فلستيانو هغه کوهى بند کړل او د خاورو نه يې ډک کړل. ١٦
ابىمَلِک اِسحاق ته ووئيل، "زمونږ د مُلک نه بهر شه. تهٔ زمونږ نه زيات تکړه
شوے يې." ١٧ نو اِسحاق لاړو او د جرار په مېدان کښې يې خېمه ولګوله، چې
هلته د څهٔ وخت دپاره ايسار شو. ١٨ هغهٔ يو ځل بيا هغه کوهى وکنستل کوم
چې د اِبراهيم په وخت کښې کنستلے شوى وُو او فلستيانو د اِبراهيم د مرګ نه
پس بند کړى وُو. اِسحاق به هغه کوهى ته هم هغه نومونه اخستل کوم چې د هغهٔ
پلار پرې ايښى وُو. ١٩ د اِسحاق نوکرانو په مېدان کښې يو کوهے کنستلو او
هلته يې د اوبو يوه چينه ومونده. ٢٠ د جرار شپونکى د اِسحاق د شپونکو سره
په جګړه شول او وې وئيل چې، "دا اوبهٔ زمونږ دى." نو اِسحاق په هغه کوهى
"عِسق" نوم کېښودو، ځکه چې هغوئ د هغهٔ سره جنګ وکړو. ٢١ د اِسحاق
نوکرانو يو بل کوهے وکنستلو او په هغې باندې هم جګړه وشوه، نو په هغې يې
"سِتنه" نوم کېښودو. ٢٢ هغه د دې ځائ نه لاړو او يو بل کوهے يې وکنستلو.
او په هغې باندې هيڅ لانجه جوړه نهٔ شوه، نو هغهٔ په دې کوهى باندې "رحوبوت"
نوم کېښودو. هغهٔ وفرمائيل، "مالِک خُدائ اوس زمونږ دپاره يو ځائ جوړ کړے
دے چې په دې مُلک کښې اوسېږو او مونږ به دلته آباد شُو." ٢٣ اِسحاق د دې
ځائ نه بيرسبع ته لاړو. ٢٤ په هغه شپه مالِک خُدائ هغهٔ ته راڅرګند شو او
ورته يې وفرمائيل، "زهٔ ستا د پلار اِبراهيم خُدائ پاک يم. يرېږه مه، زهٔ ستا مل يم.
زهٔ به تا له برکت درکړم او د خپل خِدمت کوونکى اِبراهيم سره زما د وعدې په
ذريعه به تا له ډېر اولاد درکوم." ٢٥ اِسحاق هلته يوه قربانګاه جوړه کړه او د
مالِک خُدائ عبادت يې وکړو. بيا هغهٔ هلته خپله خېمه ولګوله او د هغهٔ نوکرانو
بل کوهے وکنستلو.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د حضرت اِسحاق او ابی‌مَلِک په مينځ کښې د امن معاهده

۲۶ ابی‌مَلِک د جرار نه د خپل مشير اخوزت او د خپل لښکر مشر فيکُل سره د
اِسحاق سره مِلاوېدو دپاره راغلو. ۲۷ نو اِسحاق ترې تپوس وکړو، "تهٔ اوس ما
سره مِلاوېدو له ولې راغلے يې، چې تهٔ مخکښې ما سره ډېر بد وې او زهٔ دې د
خپل مُلک نه بهر کړم؟" ۲۸ هغوئ جواب ورکړو چې، "مونږ ته صفا پته ولګېده
چې مالِک خُدائ ستا مل دے او زمونږ خيال دا دے چې زمونږ په مينځ کښې يو
پوخ لوظ په کار دے. مونږ تا سره لوظ کول غواړُو ۲۹ چې تهٔ به مونږ ته نقصان
نهٔ رسوې، لکه چې څنګه مونږ تا ته نقصان نهٔ دے رسولے، او مونږ هيڅ بد تا
سره نهٔ دی کړی او په امن سره ژوند تېرولو ته مو پرېښودلے وې. او بې‌شکه چې
مالِک خُدائ تا له برکت درکړے دے." ۳۰ اِسحاق هغوئ له غټه مېلمستيا وکړه
او هغوئ خوراک څښاک وکړو. ۳۱ هغوئ سحر وختی پاڅېدل او يو بل ته يې
قسمونه وکړل. اِسحاق هغوئ رُخصت کړل او هغوئ د هغهٔ نه په سلامتی سره
لاړل. ۳۲ هم په هغه ورځ د اِسحاق نوکران راغلل او هغهٔ ته يې د هغه کوهی په
حقله ووئيل چې کوم هغوئ کنستلے وو. هغوئ ووئيل، "مونږ اوبهٔ موندلې دی."
۳۳ هغهٔ په هغه کوهی "سبع" نوم کېښودو. او تر ننه پورې د هغه ښار نوم
بيرسبع دے.

د حضرت عِيسو د بل مُلک ښځې

۳۴ چې کله عِيسو د څلوېښتو کالو وو، هغهٔ دوه حِتیِ ښځې د بيری لور يهودِت
او د ايلون لور باسمت وادهٔ کړې. ۳۵ هغوئ د اِسحاق او رِبقه ژوند تريخ کړو.

د حضرت اِسحاق حضرت يعقوب له برکت ورکول

۲۷ ۱ چې کله اِسحاق ضعيف شو او نظر يې کار پرېښودو، هغهٔ خپل مشر

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

زوئ عِیسو راوغوښتو او هغهٔ ته یې وفرمائیل، ”اے زما زویه.“ هغهٔ جواب
ورکړو، ”جی، زهٔ حاضر یم.“ ۲ اِسحاق ورته وفرمائیل چې، ”گوره، زهٔ ضعیف
یم او کېدے شی چې زر وفات شم. ۳ خپل غشی او لینده راواخله، بهر پټو ته
لاړ شه او زما دپاره ښکار وکړه. ۴ ما له زما د خوښې مزېدار خوراک پوخ
کړه او ما له یې راوړه. چې کله هغه زهٔ وخورم، نو زهٔ به تا له زما د مرگ نه
مخکښې خپل آخری برکت درکړم.“ ۵ چې کله اِسحاق عِیسو ته دا خبرې
کولې، نو رِبقې اورېدلې. او چې عِیسو پټو ته ښکار دپاره لاړو، ۶ نو رِبقې
یعقوب ته ووئیل، ”گوره، ما ستا د پلار نه د عِیسو سره دا خبرې واورېدې چې،
۷ ما له د ښکار غوښه راوړه او ما له یې پخه کړه. چې کله هغه وخورم، نو د
مرگ نه مخکښې به د مالِک خُدائ په وړاندې خپل برکت تا له درکړم.“ ۸ رِبقې
ورته وئیل، ”اوس زما زویه، زما خبره واوره او چې څهٔ درته وایم هم هغه شان
وکړه. ۹ رَمې ته لاړ شه او دوه ښاربهٔ د چېلۍ بچی راونیسه، نو زهٔ به ترې
مزېدار خوراک پوخ کړم کوم خوراک چې ستا د پلار ډېر خوښ دے. ۱۰ هغه
تهٔ خپل پلار له یوسه چې یې وخوری، نو د مرگ نه مخکښې به هغه تا له خپل
برکت درکړی.“ ۱۱ خو یعقوب خپلې مور ته وفرمائیل، ”تا ته پته ده چې د
عِیسو په ځرمن وېښتهٔ شته خو زما په ځرمن وېښتهٔ نشته. ۱۲ کېدے شی چې
زما پلار ما له لاس راوړی او هغهٔ ته پته ولگی چې زهٔ یې دوکه کوم، نو زهٔ به په
خپل ځان د برکت په ځائ لعنت راوړم.“ ۱۳ د هغهٔ مور ورته ووئیل، ”زما
زویه، ستا لعنت دې په ما شی، بس هغه څهٔ وکړه څهٔ چې زهٔ درته وایم، لاړ شه
او ما له د چېلۍ بچی راوله.“ ۱۴ نو هغه لاړو او هغه یې راونیول او خپلې مور له
یې راوستل او د هغهٔ مور هغه مزېدار خوراک پوخ کړو کوم چې د هغهٔ د پلار ډېر
خوښ وو. ۱۵ بیا هغې د عِیسو هغه خاص جامې راواخستلې، چې کومې هغې
ورله په کور کښې ساتلې وې او خپل کشر زوئ یعقوب ته یې ورواغوستلې. ۱۶
هغې د چېلۍ د بچو ځرمنې د هغهٔ لاسونو او د هغهٔ څټ ته هم ورواغوستلې چرته
چې وېښتهٔ نهٔ وُو. ۱۷ رِبقې هغهٔ له هغه مزېدار خوراک ورکړو او چې کومه

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

روتۍ يې پخه کړې وه هغه يې هم ورکړه. ۞١٨ بيا يعقوب خپل پلار له ورَغلو او
ورته يې ووئيل، ”زما پلاره.“ هغۀ جواب ورکړو، ”ښه، تۀ زما کوم زوئ يې؟“ ۞١٩
يعقوب جواب ورکړو، ”زۀ ستا مشر زوئ عِيسو يم، ما هم هغه شان کړی دی
چې څنګه تا ما ته وفرمائيل. اوس لږ کښېنه او د ښکار غوښه وخوره چې کومه
ما درله راوړې ده، نو تۀ به ما له خپل برکت راکړې.“ ۞٢٠ اِسحاق ورته
وفرمائيل، ”زما زويه، دومره زر تا ښکار څنګه وکړو؟“ يعقوب جواب ورکړو،
”مالِک خُدائ، ستا خُدائ پاک زۀ کامياب کړم.“ ۞٢١ اِسحاق يعقوب ته
وفرمائيل، ”زما زويه، لږ رانزدې شه چې تا له لاس دروړم. تۀ په رښتيا عِيسو يې
څۀ؟“ ۞٢٢ يعقوب خپل پلار ته ورنزدې شو، هغۀ له يې لاس وروړو او وې
فرمائيل چې، ”ستا آواز د يعقوب د آواز په شان دے، خو ستا لاسونه د عِيسو د
لاسونو په شان دی.“ ۞٢٣ هغۀ يعقوب ونۀ پېژندلو، ځکه چې د هغۀ لاسونه د
عِيسو په شان د وېښتو نه ډک وُو. يعقوب هغۀ له د برکت په ورکولو وو، ۞٢٤ خو
چې بيا يې ترې نه تپوس وکړو، ”تۀ په رښتيا عِيسو يې؟“ هغۀ جواب ورکړو، ”آو،
زۀ عِيسو يم کنه.“ ۞٢٥ اِسحاق وفرمائيل، ”ما له د ښکار غوښه لږه رانزدې کړه.
چې زۀ هغه وخورم، زۀ به تا له خپل برکت درکړم.“ يعقوب ورله هغه راوړه او
هغۀ ورله څۀ مے هم څښلو له راوړل. ۞٢٦ بيا د هغۀ پلار هغۀ ته وفرمائيل، ”زما
زويه، رانزدې شه او ښکُل مې کړه.“ ۞٢٧ چې هغه ښکُللو له ورته راغلو په
اِسحاق د هغۀ د جامو بوئ ولګېدو، نو هغۀ خپل برکت ورکړو. هغۀ وفرمائيل،
”واه واه، زما د زوئ وږمه د پټو د بوئ په شان ده کوم له چې مالِک خُدائ
برکت ورکړے دے. ۞٢٨ خُدائ پاک دې تا له د آسمان نه پرخه درکړی او ستا
زمکه دې شنه کړی، هغه دې تا له ډېره زياته غله او مے درکړی، ۞٢٩ قومونه دې
ستا خِدمتګاران شی او خلق دې ستا په مخکښې ټيټ شی. تۀ دې په خپلو خلقو
حکومت وکړې او ستا د مور اولاد دې تا ته ټيټ شی. چې په تا څوک لعنت وائی
په هغوئ دې لعنت وی او چې څوک تا له برکت غواړی په هغوئ دې برکت
وی.“

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د حضرت عِیسو د حضرت اِسحاق نه برکت غوښتل

۳۰ چې کله اِسحاق خپل برکت ورکول ختم کړل، نو چې څنګه یعقوب لاړو، نو
د هغهٔ ورور عِیسو د ښکار نه راغلو. ۳۱ هغهٔ هم مزېدار خوراک پوخ کړو او هغه
يې خپل پلار له راوړو. هغهٔ وفرمائیل، "پلاره، لږ راپاڅه او د ښکار غوښه وخوره
چې کومه ما تا له راوړې ده، نو چې تهٔ ما له خپل برکت راکړې." ۳۲ اِسحاق
تپوس وکړو، "تهٔ څوک يې؟" هغهٔ جواب ورکړو، "ستا مشر زوئ عِیسو یم." ۳۳
اِسحاق ویرېدو او ټول رپېدلو او هغهٔ تپوس وکړو، "نو بیا هغه څوک وو، چې
ښکار يې وکړو او هغه غوښه يې ما له راوړه؟ ستا د راتلو نه لږ مخکښې ما هغه
وخوړه. ما هغهٔ له خپل آخری برکت ورکړو، نو دا د هغهٔ د همېشه دپاره دے."
۳۴ چې کله عِیسو دا واورېدل، هغهٔ ډېر په چغو چغو وژړل او وې فرمائیل، "اے
پلاره، ما له هم خپل برکت راکړه." ۳۵ اِسحاق جواب ورکړو، "ستا ورور راغلو
او دوکه يې کړم. هغهٔ ستا برکت وړے دے." ۳۶ عِیسو وفرمائیل، "په دې کښې
هیڅ شک نشته د هغهٔ نوم یعقوب دے. دا دویم ځل دے چې هغهٔ زما ځائ په چل
نیولے دے، اول يې زما د مشری حق واخستو او اوس يې زما برکت هم
واخستو. تا زما دپاره برکت نهٔ دے پرېښے څهٔ؟" ۳۷ اِسحاق جواب وکړو، "ما
هغه په تا اختیارمن کړے دے او ما د هغهٔ ټول خپلوان د هغهٔ نوکران کړی دی.
ما هغهٔ له غله او مے ورکړی دی. زما زویه، اوس داسې هیڅ هم نشته چې ستا
دپاره يې زهٔ وکړم." ۳۸ عِیسو خپل پلار ته سوال زاری کوله، "پلاره، تا سره
صِرف یو برکت وو څهٔ؟ پلاره، ما له هم برکت راکړه." هغهٔ ډېره زیاته ژړا شروع
کړه. ۳۹ بیا اِسحاق هغهٔ ته وفرمائیل، "ستا دپاره به د آسمان نه پرخه نهٔ وی،
ستا دپاره به زمکه شنه نهٔ وی. ۴۰ تهٔ به د خپلې تُورې په زور ژوند تېروې، خو د
خپل ورور به تهٔ غلام يې. چې کله تهٔ باغی شې، نو د هغهٔ پړی به وشلوې." ۴۱
عِیسو د یعقوب سره کینه ساتله، ځکه چې د هغهٔ پلار، یعقوب له د هغهٔ برکت
ورکړے وو. هغهٔ د خپل ځان سره وفرمائیل، "زما د پلار مرګ نزدې دے، چې
کله زما پلار وفات شی نو بیا به زهٔ یعقوب ووژنم." ۴۲ خو رِبقه د خپل مشر

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

زوئ عِیسو د دې خبرې نه خبر شوه، نو هغې یعقوب راوغوښتلو او ورته یې ووئیل، "دا خبره واوره. ستا ورور عِیسو بدل اخستل غواړی او تا وژل غواړی.
۴۳ نو زما زویه، څهٔ چې زهٔ درته وایم هم هغه شان وکړه. سمدستی لابن له وتښته چې په حاران کښې دے، ۴۴ او د هغهٔ سره د څهٔ وخت دپاره پاتې شه، چې ستا د ورور غصه سړه شی ۴۵ او چې د هغهٔ هغه څهٔ هېر شی چې تا ورسره کړی دی. بیا به زهٔ څوک درولېږم چې تا واپس راولی. زهٔ دې خپل دواړه زامن په یوه ورځ ولې بایلم؟"

د حضرت اِسحاق د حضرت یعقوب لابن له لېږل

۴۶ رِبقې اِسحاق ته ووئیل، "زهٔ د عِیسو د بل مُلک د ښځو په وجه په خپل ژوند کښې تنګه یم. کهٔ یعقوب هم د دې مُلک د حِتی ښځو نه د یوې حِتی ښځې سره وادهٔ وکړو، نو د دې نه به بیا زما دپاره مرګ ښهٔ وی."

۲۸ ۱ اِسحاق یعقوب راوغوښتلو، په مخه ښه یې ورته ووئیل او هغهٔ له یې حُکم ورکړو، "د یوې کنعانۍ جینۍ سره وادهٔ ونهٔ کړې. ۲ سمدستی مسوپتامیه ته، د خپل نیکهٔ بتوایل کور ته لاړ شه او هلته د خپل ماما لابن د لوڼو نه یوې سره وادهٔ وکړه. ۳ قادر خُدائ دې ستا وادهٔ بختور کړی او ډېر اولاد دې درکړی، نو تهٔ به د ډېرو قومونو پلار شې. ۴ هغه دې تا او ستا اولاد له برکت درکړی لکه څنګه چې هغهٔ اِبراهیم له برکت ورکړے وو. او دا مُلک دې ستا شی، چې په کوم کښې تهٔ مسافر وې او چې کوم خُدائ پاک اِبراهیم له ورکړے وو." ۵ نو څکه اِسحاق یعقوب په مسوپتامیه کښې، لابن له ولېږلو، چې هغه د بتوایل آرامی زوئ وو او د رِبقې ورور وو، کومه چې د یعقوب او عِیسو مور وه.

د حضرت عِیسو بلې ښځې سره وادهٔ کول

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

(۶) عِيسو ته دا پته ولګېده چې اِسحاق يعقوب له برکت ورکړے وو او د ښځې
لټولو دپاره يې هغه مسوپتاميه ته لېږلے دے. هغۀ ته دا هم پته وه چې کله اِسحاق
هغۀ له برکت ورکړو نو يعقوب له يې حُکم ورکړو چې، ”د يوې کنعانۍ ښځې سره
به وادۀ نۀ کوې.“ (۷) هغۀ ته پته ولګېده چې يعقوب د خپل پلار او مور خبره
منلې ده او مسوپتاميه ته تلے دے. (۸) نو عِيسو پوهه شو چې د هغۀ د پلار
اِسحاق کنعانۍ ښځې خوښې نۀ دی. (۹) نو هغه د اِبراهيم زوئ اِسمٰعيل له لاړو
او د هغۀ لور محلت سره يې وادۀ وکړو، چې هغه د نبايوت خور وه.

د حضرت يعقوب په بيت‌ايل کښې خوب ليدل

(۱۰) يعقوب د بيرسبع نه لاړو او د حاران په طرف روان شو. (۱۱) نمر په پرېوتو
وو چې هغه يو خاص ځائ ته راغلو او په هغه شپه هلته پاتې شو. هغه د خوب
دپاره ځملاستو او خپل سر يې په يو کاڼي کېښودو. (۱۲) هغۀ په خوب کښې
وليدل چې يوه پوړۍ د زمکې نه آسمان پورې ختلې ده او دا يې هم وليدل چې د
خُدائ پاک فرښتې په دې باندې بره ښکته، ختلې او راکوزېدلې. (۱۳) او ګوره،
هغۀ په خوب کښې وليدل چې مالِک خُدائ د هغۀ سره ولاړ وو. هغۀ وفرمائيل،
”زۀ مالِک خُدائ يم، د اِبراهيم او د اِسحاق خُدائ پاک يم، زۀ به تا او ستا اولاد له
دا زمکه ورکوم چې په کومه تۀ ملاست يې. (۱۴) هغوئ به د زمکې د شګو په شان
زيات شی. دوئ به خپله علاقه په هر طرف خوره کړی، ستا او ستا د اولاد په
وجه به زۀ د دُنيا ټولو قومونو له برکت ورکړم. (۱۵) ياد ساته، زۀ به ستا مل يم او
چې چرته هم ځې نو زۀ به ستا حِفاظت کوم او زۀ به تا واپس دې زمکې ته راولم.
زۀ به تا تر هغې پورې نۀ پرېږدم چې ما تا سره خپله وعده پوره کړې نۀ وی.“ (۱۶)
يعقوب د خوب نه پاځېدو او وې فرمائيل، ”بې‌شکه چې مالِک خُدائ دلته دے،
هغه په دې ځائ کښې دے، خو ما ته پته نۀ وه.“ (۱۷) هغه يرېدو او د ځان سره
يې وفرمائيل، ”دا ځائ خو د يرې نه ډک دے. دا به خامخا د خُدائ پاک کور
وی، دا به خامخا د آسمان دروازه وی.“ (۱۸) کله چې يعقوب سحر وختی

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

پاڅېدو، هغه کاڼے يې راواخستلو چې په کوم يې سر ايښے وو او د يو يادګار په توګه يې ودرولو. بيا هغۀ په دې باندې تېل واچول چې خُدائ پاک ته وقف شی.
۱۹ هغۀ په هغه ځائ بيت‌ايل نوم کېښودو. دا ښار مخکښې د لوز په نوم مشهور
وو. ۲۰ بيا يعقوب د خُدائ پاک سره وعده وکړه، ”کۀ تۀ زما مل يې او په دې سفر کښې زما حِفاظت کوې او ما له خوړلو له روټۍ راکوې او اغوستلو له جامې راکوې، ۲۱ او کۀ زۀ په حِفاظت سره بيا د خپل پلار کور ته راشم، نو تۀ به زما خُدائ پاک يې. ۲۲ دا د يادګار کاڼے چې کوم ما ودرولے دے، دا به هغه ځائ وی چې چرته به ستا عبادت کيږی او چې تۀ ما له څۀ راکوې د هغې لسمه برخه به زۀ خامخا تا له درکوم.“

د حضرت يعقوب د لابن کور ته رسېدل

۲۹ ۱ بيا يعقوب په خپل سفر روان وو او د نمرخاتۀ په طرف د خلقو مُلک ته لاړو. ۲ چې څنګه هغۀ وکتل نو هغۀ په مېدان کښې يو کوهے وليدو او وې ليدل چې درې رَمې ورسره پرتې وې. هغه رَمو به د دې کوهی نه اوبۀ څښلې او د هغه کوهی په خولۀ يوه غټه تيږه پرته وه. ۳ او چې کله به ټولې رَمې هلته راغونډې شوې، نو شپانو به هغه تيږه لرې کوله او اوبۀ به يې ورکولې. بيا به هغوئ هغه تيږه واپس په خپل ځائ د کوهی په خولۀ کېښودله. ۴ يعقوب د شپانو نه تپوس وکړو، ”زما ورونړو، تاسو د کوم ځائ يئ؟“ هغوئ جواب ورکړو، ”مونږ د حاران يُو.“ ۵ هغۀ ترې تپوس وکړو، ”تاسو د نحور نمسے، لابن پېژنئ؟“ هغوئ ورته ووئيل، ”آو، مونږ يې پېژنو.“ ۶ هغۀ ترې تپوس وکړو، ”هغه څنګه دے؟“ هغوئ جواب ورکړو، ”هغه ښۀ دے، ګوره، دلته د هغۀ لور راحيل د خپلو رَمو سره راروانه ده.“ ۷ يعقوب وفرمائيل، ”ګوره تر اوسه پورې نمر اوچت ولاړ دے او د رَمو د راغونډولو وخت لا نۀ دے، تاسو ولې اوبۀ نۀ ورکوئ او واپس يې څرولو له نۀ بوځئ؟“ ۸ هغوئ جواب ورکړو، ”مونږ داسې تر هغې

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

پورې نۀ شُو کولے چې ټولې رَمې راغونډې نۀ وى. او چې کله هغه تیره لرې کړے شى، نو بیا به مونږ رَمو له اوبۀ ورکوو.“ ﴿۹﴾ یعقوب لا د هغوئ سره خبرې کولې چې راحیل د خپل پلار د رَمې سره راورسېدله، ځکه چې هغه شپونکې وه. ﴿۱۰﴾ چې کله یعقوب خپله د ماما لور راحیل د هغې د پلار د رَمې سره ولیده، نو هغه کوهی له ورَغلو، د کوهی د خولې نه يې تیره لرې کړه او د لابن رَمو له يې اوبۀ ورکړې. ﴿۱۱﴾ بیا یعقوب، راحیل ښُکل کړه او د خوشحالۍ نه په ژړا شو، ﴿۱۲﴾ هغۀ راحیل ته وفرمائیل، ”زۀ ستا د پلار رشتهدار، د رِبقې زوئ یم.“ هغې منډه کړه چې خپل پلار ته ووائى، ﴿۱۳﴾ او چې کله لابن د خپل خورئى یعقوب په حقله واورېدل، نو هغۀ مِلاوېدو له ورمنډه کړه، هغۀ ته ورغاړه وتلو او ښُکل يې کړو او هغه يې کور ته دننه راوستلو. یعقوب لابن ته هغه هر څۀ وفرمائیل چې څۀ شوى وُو. ﴿۱۴﴾ لابن ووئیل، ”په رښتیا سره، تۀ زما خپله وینه يې.“ یعقوب هلته پوره میاشت ایسار شو.

د حضرت یعقوب دوه ودونه کول

﴿۱۵﴾ لابن یعقوب ته ووئیل، ”تا له صِرف زما د خپلوالۍ په وجه زما خِدمت کول نۀ دى په کار. ما ته ووايه، چې تۀ به خومره مزدورى غواړې؟“ ﴿۱۶﴾ نو د لابن دوه لوڼه وې، د مشرې نوم لِیاه او د کشرې راحیل وو. ﴿۱۷﴾ د لِیاه سترګې ښُکلې وې، خو راحیل د بدن نه ښُکلې وه. ﴿۱۸﴾ یعقوب د راحیل سره مینه کوله، نو ځکه هغۀ وفرمائیل، ”زۀ به ستا د کشرې لور راحیل دپاره ستا اووۀ کاله خِدمت کوم.“ ﴿۱۹﴾ لابن جواب ورکړو، ”هغه چې بل چا له ورکوم د هغې نه دا ښۀ ده چې تا له يې درکړم، دلته زما سره اوسېږه.“ ﴿۲۰﴾ نو یعقوب د راحیل دپاره اووۀ کاله خِدمت وکړو او هغه وخت په هغۀ باندې صِرف د يو څو ورځو په شان تېر شو، ځکه چې هغۀ د راحیل سره مینه کوله. ﴿۲۱﴾ بیا یعقوب لابن ته وفرمائیل، ”هغه وخت پوره شوے دے، ستا لور راکړه چې وادۀ يې کړم.“ ﴿۲۲﴾ نو لابن د وادۀ روټۍ وکړه او ټول خلق يې راوغوښتل. ﴿۲۳﴾ خو په هغه شپه، د راحیل په ځائ هغۀ لِیاه یعقوب

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

له بوتله او يعقوب د هغې سره څملاستو. ۲۴ لابن خپله وينځه زِلفه خپلې لور لِياه له د خِدمتګارۍ په توګه ورکړه. ۲۵ چې کله سحر شو، يعقوب ته پته ولګېده چې دا خو لِياه ده. هغه لابن له ورَغلو او ورته يې وفرمائيل، "دا تا زما سره څۀ کړې دى؟ ما خو د راحيل دپاره خِدمت کړے دے. تا زۀ ولې دوکه کړم؟" ۲۶ لابن جواب ورکړو، "دلته دا رِواج نۀ دے چې کشره لور دې د مشرې نه مخکښې وادۀ شى. ۲۷ صبر وکړه چې د وادۀ اوومه تېره شى، نو زۀ به راحيل هم تا له درکړم، خو کۀ تۀ زما نور اووۀ کاله خِدمت وکړې." ۲۸ يعقوب راضى شو او چې کله د وادۀ اووۀ ورځې پوره شوې، لابن هغۀ له خپله لور راحيل هم ورکړه چې ښځه يې شى. ۲۹ لابن خپله وينځه بِلهاه خپلې لور راحيل له ورکړه چې خِدمتګاره يې شى. ۳۰ يعقوب د راحيل سره هم څملاستو او هغۀ د هغې سره د لِياه نه زياته مينه کوله. بيا هغۀ د لابن نور اووۀ کاله خِدمت وکړو.

د حضرت يعقوب بچى پيدا کېدل

۳۱ چې کله مالِک خُدائ دا وليدل چې د لِياه سره مينه نۀ کېدله، نو مالِک خُدائ هغې له اولاد ورکړو، خو راحيل شنډه پاتې شوه. ۳۲ لِياه اُميدواره شوه او يو زوئ يې پېدا شو. هغې وفرمائيل، "مالِک خُدائ زۀ په تکليف کښې ليدلې يم او اوس به زما خاوند زما سره مينه کوى." نو د هغۀ نوم يې روبين کېښودو. ۳۳ هغه بيا اُميدواره شوه او يو بل زوئ يې پېدا شو. نو هغې وفرمائيل، "مالِک خُدائ ما له دا زوئ هم راکړے دے، ځکه چې هغۀ ته پته وه چې زما نه کرکه کيږى." نو د هغۀ نوم يې شمعون کېښودو. ۳۴ هغه يو ځل بيا اُميدواره شوه او د هغې يو بل زوئ وشو. هغې وفرمائيل، "زما د خاوند زړۀ به اوس په ما پورې نور هم ترلے وى، ځکه چې زما نه د هغۀ درې زامن پيدا شول." نو د هغۀ نوم يې ليوى کېښودو. ۳۵ بيا هغه يو ځل بيا اُميدواره شوه او يو بل زوئ يې پېدا شو. هغې وفرمائيل، "دا ځل به زۀ د مالِک خُدائ ثناء ووايم." نو هغې د هغۀ نوم يهوداه کېښودو. بيا د هغې نور بچى پيدا نۀ شول.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۳۰ ۱ خو د راحیل نه د یعقوب هیڅ بچی پېدا شوی نۀ وُو. نو په راحیل خپله
خور بده لګېده او یعقوب ته يې ووئیل، ”زۀ غواړم چې زما نه دې هم بچی وی
ګنې زۀ به مړه شم.“ ۲ یعقوب راحیل ته غصه شو او وې فرمائیل، ”زۀ خو څۀ
خُدائ پاک نۀ یم چې تۀ مې د بچو نه محرومه کړې یې.“ ۳ هغې ووئیل، ”زما
وینځه بِلهاه بوځه، د هغې سره څمله، نو د هغې نه به زما دپاره بچی پېدا شی. او
د هغې په وجه به زما کور آباد شی.“ ۴ نو هغې بِلهاه خپل خاوند له ورکړه او
هغه د هغې سره څملاستو. ۵ بِلهاه اُمیدواره شوه او د یعقوب یو زوئ ترې پېدا
شو. ۶ راحیل ووئیل، ”خُدائ پاک زما په حق کښې فیصله کړې ده. هغۀ زما
سوال اورېدلے دے او ما له يې یو زوئ راکړے دے.“ نو د هغۀ نوم يې دان
کېښودو. ۷ بِلهاه یو ځل بیا اُمیدواره شوه او د یعقوب ترې دویم زوئ وشو.
۸ راحیل ووئیل، ”ما د خپلې خور سره لویه مقابله کړې ده. خو ما ګټلې ده.“
نو د هغۀ نوم يې نفتالی کېښودو. ۹ چې کله لِیاه ته دا پته ولګېده چې د هغې به
نور بچی نۀ کیږی، نو هغې خپله وینځه زِلفه یعقوب له ورکړه چې ښځه يې شی.
۱۰ بیا د زِلفه نه د یعقوب یو زوئ وشو. ۱۱ لِیاه ووئیل، ”زۀ بختوره یم.“ نو د
هغۀ نوم يې جاد کېښودو. ۱۲ د زِلفه نه د یعقوب یو بل زوئ وشو، ۱۳ او لِیاه
ووئیل، ”زۀ څومره خوشحاله یم. اوس به ښځې ما ته خوشحاله وائی.“ نو هغې د
هغۀ نوم آشر کېښودو. ۱۴ د غنمو د لَو په وخت روبین پټو ته لاړو او هلته يې
هغه بوټی وموندل د کومو په ذریعه چې د زنانه حمل لګېدلو او هغه يې خپلې مور
لِیاه له راوړل. راحیل لِیاه ته ووئیل، ”ما له خو د هغه بوټو نه لږ راکړه کوم چې
ستا زوئ راوړی دی.“ ۱۵ لِیاه جواب ورکړو، ”دا څۀ وړه خبره ده چې زما
خاوند دې رانه قبضه کړے دے؟ او اوس تۀ وائې چې ما له هغه د حمل بوټی
راکړه کوم چې ستا زوئ راوړی دی.“ راحیل ووئیل، ”کۀ تۀ ما له ستا د زوئ هغه
بوټی راکړې، نو تۀ نن شپه د یعقوب سره څملاستے شې.“ ۱۶ چې کله یعقوب
ماښام د پټو نه راغلو، لِیاه بهر مِلاوېدو له هغۀ له ورغله او وې وئیل، ”تۀ به
خامخا نن زما سره څملې، ځکه چې ما د خپل زوئ د حمل بوټی ستا په سر
ورکړی دی.“ نو په هغه شپه د هغې سره څملاستو. ۱۷ خُدائ پاک د لِیاه سوال

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

واورېدو او هغه اُميدواره شوه او د يعقوب ترې پينځم زوئ وشو. ۱۸ لِياه
ووئيل، ”خُدائ پاک ما له خپل اجر راکړے دے، ځکه چې ما خپله وينځه خپل
خاوند له ورکړه.“ نو هغې په خپل زوئ يساکار نوم کېښودو. ۱۹ لِياه بيا
اُميدواره شوه او د يعقوب ترې شپږم زوئ وشو. ۲۰ هغې ووئيل، ”خُدائ پاک
ما له يوه ښُکلې تُحفه راکړې ده. اوس به زما خاوند زما قدر کوى، ځکه چې زما
نه د هغهٔ شپږ زامن پيدا شوى دى.“ نو هغې د هغهٔ نوم زبولون کېښودو. ۲۱
وروستو د هغې يوه لور پيدا شوه، چې د هغې نوم يې دينه کېښودو. ۲۲ بيا خُدائ
پاک راحيل راياده کړه، هغهٔ د هغې سوال قبول کړو او هغې له يې هم بچى
ورکړل. ۲۳ هغه اُميدواره شوه او يو زوئ يې پيدا شو. هغې ووئيل، ”خُدائ پاک
ما له يو زوئ راکړو نو زهٔ يې د پېغور نه خلاصه کړم.“ ۲۴ نو هغې د هغهٔ نوم
يوسف کېښودو او ووئيل، ”مالِک خُدائ دې ما له يو بل زوئ هم راکړى.“

د حضرت يعقوب رَمې زياتېدل

۲۵ د يوسف د پيدا کېدو نه پس، يعقوب لابن ته وفرمائيل، ”ما له اجازت راکړه،
چې زهٔ خپل کور او خپل مُلک ته واپس لاړ شم. ۲۶ ما له زما ښځې او زامن
راکړه چې ما ستا خِدمت کولو کښې گټلى دى او زهٔ به لاړ شم. ځکه چې تا ته پته
ده چې ما ستا څومره ښهٔ خِدمت کړے دے.“ ۲۷ لابن هغهٔ ته ووئيل، ”کهٔ زهٔ
ستا په نظر کښې ښهٔ يم نو يوه خبره به وکړم، ما ته غيبانه پته لگېدلې ده چې هم
ستا په وجه مالِک خُدائ ما له برکت راکړے دے. ۲۸ چې تهٔ څومره مزدورى
غواړې نو ووايه او زهٔ به يې درکړم.“ ۲۹ يعقوب جواب ورکړو، ”تا ته په خپله
پته ده چې ما ستا څومره خِدمت کړے دے او ستا رَمې زما سره څومره زياتې
شوې دى. ۳۰ ځکه چې تا زما د راتلو نه مخکښې لږ څهٔ لرل او اوس ډېر زيات
شول او چې ما چرته هم ستا رَمې بوتلې دى مالِک خُدائ تا له برکت درکړے
دے. اوس هغه وخت راغلے دے چې زهٔ د خپل خاندان خيال وساتم.“ ۳۱ لابن
ترې تپوس وکړو، ”زهٔ تا له څهٔ درکړم؟“ يعقوب جواب ورکړو، ”زهٔ درنه هيڅ

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

مزدوری نهٔ غواړم. زهٔ به بيا ستا رَمې څروم او ساتم کهٔ تهٔ زما دپاره يو کار وکړې، ۳۲ نن به زهٔ ستا په ټولو رَمو کښې وګرځم او هر تور ګډُورے او ټولې ټکې ټکی او برَګې چېلۍ به راوباسم. بس دا ټوله مزدوری ده چې زهٔ يې غواړم. ۳۳ په راتلونکی وخت کښې به تا ته په آسانۍ سره پته ولګی کهٔ زهٔ رښتونے سړے يم. چې کله تهٔ بيا د دې کتلو له راشې، کهٔ زما سره توره ګډه، ټکی ټکی يا برَګې چېلۍ نهٔ وی، نو تهٔ به پوهه شې چې پټې کړے شوې دی.“ ۳۴ لابن جواب ورکړو، ”ټيک ده. مونږ به هم ستا په خبره کار کوُو.“ ۳۵ خو په هغه ورځ لابن هغه چېلی چې کربښې پرې وې يا برَګ وُو هغه يې بېل کړل او هغه ټولې چېلۍ چې ټکی ټکی او برَګې وې او تورې ګډې يې هم ترې لرې کړې. او هغهٔ دا د خپلو زامنو په حواله کړې، ۳۶ او بيا د دې رَمې سره د يعقوب نه د درېو ورځو د مزل برابر لرې لاړو. يعقوب د لابن پاتې رَمې ساتلې. ۳۷ يعقوب د سپېدار، بادام او چِنار د ونو شنې څانګې راماتې کړې او پوستکی يې ترې لرې کړل نو په دې څانګو باندې سپينې کربښې راووتلې. ۳۸ هغهٔ دا څانګې د رَمو په مخکښې د اوبو په ډيګو کښې کېښودې. هغهٔ دا هلته پرېښودې، ځکه چې کله به څاروی اوبو څښلو له راتلل نو هلته به مال کېدل. ۳۹ نو چې دا د څانګو په مخکښې مال شوې نو هغوئ د کربښو والا، ټکی ټکی او برَګ بچی راوړل. ۴۰ يعقوب ګډې د چېلو نه بېلې ساتلې او هغهٔ د هغوئ مخونه د لابن د کربښو والا او تورو څاروو ته کړل. نو هغهٔ خپله رمه جوړه کړه او دا يې د لابن د رَمې نه جدا کړه. ۴۱ چې کله تکړه څاروی مال کېدل، يعقوب د هغوئ په مخکښې د اوبو په هغه ډيګو کښې څانګې کېښودې، نو د هغه څانګو په خوا کښې به څاروی مال کېدل. ۴۲ خو هغهٔ د کمزورو څاروو په مخکښې هغه څانګې کېنهٔ ښودلې. نو هغه ټول کمزوری څاروی د لابن شول او تکړه ټول د يعقوب شول. ۴۳ نو يعقوب ډېر مالدار شولو. د هغهٔ ډېرې رَمې نوکران، اوښان او خرهٔ وُو.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د حضرت یعقوب د لابن نه تښتېدل

۳۱ ⁽¹⁾ نو یعقوب واورېدل چې د لابن زامن وائی، "زمونږ د پلار سره چې څهٔ
هم وُو نو هغه یعقوب د خپل ځان سره وړی دی. د هغهٔ سره چې څومره دولت
دے هغه ټول زمونږ د پلار وو." ⁽²⁾ هغهٔ ته دا پته هم ولګېده چې لابن ورسره
اوس دومره ښهٔ نهٔ دے لکه څومره چې ورسره مخکښې وو. ⁽³⁾ بیا مالِک خُدائ
هغهٔ ته وفرمائیل، "واپس د خپل پلار نیکهٔ مُلک ته او خپلو خپلوانو له لاړ شه. زهٔ
به ستا مل یم." ⁽⁴⁾ نو یعقوب راحیل او لِیاه راوغوښتلې چې د هغهٔ سره په پټی
کښې مِلاو شی چرته چې د هغهٔ رَمې وې. ⁽⁵⁾ هغهٔ هغوئ ته وفرمائیل، "ما ته پته
لګېدلې ده چې ستاسو پلار زما سره دومره ښهٔ نهٔ دے لکه چې څومره مخکښې
وو، خو زما د پلار خُدائ پاک زما مل دے. ⁽⁶⁾ تاسو دواړو ته پته ده چې ما د
خپل ټول طاقت سره ستاسو د پلار خِدمت وکړو، ⁽⁷⁾ خو بیا هم هغهٔ زهٔ دوکه
کړم او لس ځل یې زما مزدوری بدله کړې ده. خو خُدائ پاک هغه ما ته څهٔ
نقصان رسولو ته پرې نهٔ ښودلو. ⁽⁸⁾ چې کله نه هم لابن دا وئیلی دی چې برَګې
چېلۍ به ستا مزدوری وی، نو ټولو رَمو برګ بچی راوړل. چې کله هغهٔ ووئیل، د
کرښو والا چېلۍ به ستا مزدوری وی، نو ټولو رَمو د کرښو والا بچی راوړل. ⁽⁹⁾
خُدائ پاک ستاسو د پلار نه رَمې اخستې دی او هغه یې ما له راکړې دی. ⁽¹⁰⁾ د
څاروو د وار راوړو په وخت کښې ما یو خوب ولیدو او ما وکتل چې کوم چېلی
چې چېلۍ مال کوی هغه د کرښو والا، ټکی ټکی او برګ وُو. ⁽¹¹⁾ د خُدائ پاک
فرښتې ما ته په خوب کښې ووئیل، یعقوبه، ما جواب ورکړو، زهٔ حاضر یم. ⁽¹²⁾
هغې ووئیل، وګوره، هغه ټول چېلی کوم چې چېلۍ مال کوی هغه د کرښو والا
ټکی ټکی او برګ دی. زهٔ داسې ځکه کوم چې لابن تا سره څهٔ کوی نو ما ته د
هغه هر څهٔ پته ده. ⁽¹³⁾ زهٔ خُدائ پاک یم چې په بیت‌ایل کښې تا ته راڅرګند
شوے وم، چې هلته تا یو کاڼے د یادګار په توګه وقف کړو او په هغې دې تېل
واچول او هلته تا زما سره یو لوظ وکړو. اوس تهٔ هغه مُلک ته واپس لاړ شه چرته

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

چې تهٔ پیدا شوے يې.“ ۞١٤ راحيل او لِياه يعقوب ته ووئيل، ”مونږ ته زمونږ د
پلار په ميراث کښې هيڅ هم پاتې نهٔ دی. ۞١٥ هغه مونږ په پردو کښې شمېرى.
هغهٔ مونږه خرڅې کړې يُو او زمونږ په سر هغهٔ چې څومره روپۍ اخستې وې هغه
ټولې يې ختمې کړې دی. ۞١٦ هغه ټول دولت کوم چې خُدائ پاک زمونږ د پلار
نه اخستے دے هغه زمونږ او زمونږ د بچو دے. چې تا ته خُدائ پاک څهٔ
فرمائيلی دی هم هغسې وکړه.“ ۞١٧-۞١٨ نو يعقوب واپس خپل پلار ته د تلو تيارى
وکړو چې د هغهٔ پلار د کنعان په مُلک کښې وو. هغهٔ خپل زامن او ښځې په
اوښانو سورې کړې او خپلې ټولې رَمې يې د خپل ځان نه مخکښې روانې کړې،
او سره د هغه هر څهٔ چې هغهٔ په مسوپتاميه کښې ګټلی وُو. ۞١٩ لابن د خپلو ګډو
نه وړۍ کلولو دپاره تلے وو او چې هغه نهٔ وو نو راحيل د خپل پلار د کور بُتان
پټ کړل. ۞٢٠ يعقوب لابن دوکه کړو ځکه چې هغه يې د خپل تګ نه خبر نهٔ کړو.
۞٢١ د هغهٔ سره چې څهٔ وُو هغه يې راواخستل او په تېزۍ سره لاړو. هغه د فرات
د سيند نه پورې وتلو او د غرونو مُلک جِلعاد ته روان شو.

د لابن په حضرت يعقوب پسې تلل

۞٢٢ درېم ورځې وروستو لابن خبر شو چې يعقوب تښتېدلے دے. ۞٢٣ نو هغهٔ
خپل سړی ځان سره کړل او اووهٔ ورځې په يعقوب پسې وُو چې د غرونو مُلک
جِلعاد سره يې رايسار کړو. ۞٢٤ په هغه شپه خُدائ پاک لابن ته په خوب کښې
راغلو او هغهٔ ته يې ووئيل، ”خيال کوه چې يعقوب ته هيڅ هم ونهٔ وائې.“ ۞٢٥ لابن
يعقوب د جِلعاد په غرونو کښې ګير کړو، چرته چې يعقوب خيمه لګولې وه. لابن
هم د خپلوانو سره هلته خيمه ولګوله. ۞٢٦ لابن يعقوب ته ووئيل، ”تا ولې زهٔ دوکه
کړم او زما لوڼه دې داسې بوتلې لکه د تُورې په زور دې نيولې وی؟ ۞٢٧ تا ولې
زهٔ دوکه کړم او زهٔ دې خبر هم نهٔ کړم او وتښتېدلې؟ کهٔ تا ما ته وئيلی وے، نو
ما به تهٔ په خپله مخه د تمبل، رباب او د سندرو جشن سره رُخصت کړے وې.
۞٢٨ تا دې ته هم پرې نهٔ ښودم چې ما خپل نمسی او لوڼه ښُکل کړے وے او

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

دوئ ته مې په مخه ښه وئيلی وے. دا دې د کم عقلتوب کار کړے دے. ۲۹ زۀ
تا ته د نقصان رسولو زور لرم، خو تېره شپه ستا د پلار خُدائ پاک ما له
خبردارے راکړو چې تا ته هيڅ هم ونۀ وايم. ۳۰ ما ته پته وه چې تۀ ځې ځکه
چې تۀ واپس کور له تلو ته ډېر بےصبره وې، خو زما د کور هغه بُتان دې ولې پټ
کړل؟“ ۳۱ يعقوب جواب ورکړو، ”زۀ يرېدم، زما خيال دا وو چې تۀ خپلې لوڼه
زما نه په زور بوځې. ۳۲ خو کۀ تا دلته د چا سره هم ستا بُتان پېدا کړل، نو هغه
به ژوندے نۀ شی پرېښودلے. دلته زمونږ د خپلوانو په مخکښې يې وګوره، چې
ستا څۀ څيز هم وی نو خپل څيز يوسه.“ يعقوب ته پته نۀ وه چې د لابن بُتان
راحيل پټ کړی وُو. ۳۳ لابن لاړو او د يعقوب خېمه يې ولټوله، بيا هغه د لِياه
خېمې او د هغه دوه وينځو خېمې ته لاړو، خو هغۀ خپل بُتان ونۀ موندل. بيا هغه د
راحيل خېمې ته لاړو. ۳۴ راحيل د کور هغه بُتان راخستی وُو او هغه يې د اوښ
د زين په کڅوړه کښې کېښودلی وُو او په هغې باندې ناسته وه. لابن هغه ټوله
خېمه ولټوله، خو هغه يې ونۀ موندل. ۳۵ راحيل خپل پلار ته ووئيل، ”پلاره، ما ته
مۀ غصه کېږه، خو چې تۀ دلته يې ستا په مخکښې زۀ نۀ شم پاڅېدلے، په ما د
ښځو بيماری راغلې ده.“ لابن لټون وکړو خو د خپل کور هغه بُتان يې پېدا نۀ
کړل. ۳۶ بيا يعقوب غصه شو، ”ما څۀ بد کړی دی؟ زما ګناه څۀ ده چې تۀ
داسې تيز په ما پسې راورسېدې؟ ۳۷ اوس چې زما سره څۀ دی هغه ټول دې
ولټول، تا د خپل کور کوم يو څيز موندلے دے چې هغه ستا وی؟ دا دلته بهر
ښکاره کېږده چې زما او ستا خپلوان يې وګوری او دوئ به فېصله وکړی چې په
مونږ کښې څوک په حقه دے. ۳۸ زۀ تا سره د شلو کالو نه يم، ستا ګډو او ستا
چېلو په يو کال هم بچے نۀ دے ضائع کړے او ما يو ګډ هم ستا د رَمو نه نۀ دے
خوړلے. ۳۹ چې کله هم يو ځنګلی ځناور ستا ګډه خوړلې ده، ما هغه تاوان په
خپله درکړے دے. تا هر هغه څيز زما نه غوښتے دے چې چا د ورځې يا شپې
پټ کړے وی. ۴۰ ډېر ځل زۀ د ورځې ګرمۍ وهلے يم او د شپې يخنۍ اوچ
کړے يم. او زما خوب تښتېدلے وو. ۴۱ د شلو کالو نه زۀ ستا په کور کښې يم.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ښوارلس کاله ما ستا د دوو لوڼو او شپږ کاله ستا د رَمو دپاره، ستا خِدمت کړے دے. او بیا هم، تا لس ځل زما مزدوری بدله کړه. ۞ ۴۲ که زما د پلار خُدائ پاک، کوم چې د اِبراهیم او اِسحاق خُدائ پاک دے، زما مل نۀ وے، نو تا به زۀ مخکښې خالی لاسونه لیږلے وے. خو خُدائ پاک زما تکلیف او کوم خِدمت چې ما کړے دے هغه لیدلے دے او ځکه خُدائ پاک تیره شپه تۀ ملامته کړې.“

د حضرت یعقوب او لابن په مینځ کښې معاهده

۴۳ بیا لابن یعقوب له جواب ورکړو، ”دا ځوانې ښځې زما لوڼه دی، د دوئ بچې زما دی او دا رَمې زما دی. چې تۀ دلته څۀ هم ګورې هغه زما دی. خو زۀ خپلې لوڼه او د هغوئ بچې نۀ شم ساتلے، ۴۴ نو زۀ تا سره یو لوظ کولو ته تیار یم. راځه چې داسې څۀ وکړُو چې زمونږ دا لوظ پرې مونږ ته رایادیږی.“ ۴۵ نو یعقوب یوه تیږه راواخستله او هغه یې د یو یادګار په توګه ودروله. ۴۶ هغۀ خپلو سړو ته وفرمائیل چې، ”څۀ کاڼی راټول کړئ.“ نو هغوئ کاڼی راټول کړل او یو ډیرے یې ترې نه جوړ کړو. بیا هغوئ د هغه کاڼو د ډیری سره روټۍ وخوړله. ۴۷ لابن په دې یجرشاهدوتها نوم کېښودو، خو یعقوب پرې جلعید نوم کېښودو. ۴۸ لابن یعقوب ته ووئیل، ”دا د کاڼو ډیرے به زمونږ د دواړو دپاره یو یادګار وی.“ نو ځکه د هغه ځائ نوم جلعید شو. ۴۹ لابن دا هم ووئیل، ”مالِک خُدائ دې په مونږ نظر وساتی چې کله مونږ د یو بل نه جدا یُو.“ نو د هغه ځائ نوم مصفاه هم شو. ۵۰ لابن ووئیل، ”که تۀ زما د لوڼو سره بد سلوک کوې یا نورې ښځې وادۀ کوې، که ما ته پته هم نۀ وی، یاد لره چې خُدائ پاک مونږ ګوری. ۵۱ دا هغه کاڼی دی چې ما زمونږ په مینځ کښې ډیرے کړی دی او دا هغه یادګاری تیږه ده. ۵۲ دا ډیرے او دا د یادګاری تیږه دواړه یادګارونه دی. زۀ به کله هم په تا حمله کولو دپاره د دې نه نۀ درتیریږم او تۀ هم په ما حمله کولو دپاره د دې یادګاری تیږې نه مۀ راتیریږه. ۵۳ د اِبراهیم خُدائ پاک او د نحور خُدائ پاک به په مونږ

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

نظر وکړی چې مونږ کومه معاهده کړې ده چې د هغې خيال ساتو." بيا يعقوب د هغه خُدائ پاک په نوم د کوم چې د هغهٔ پلار اِسحاق عبادت کولو پوخ لوظ وکړو چې دا وعده به پوره کوی. ۵۴ هغهٔ يو څناور حلال کړو او دا يې په غر باندې د قربانۍ په توګه پيش کړو او يعقوب روټۍ له د هغهٔ خپلوان راوغوښتل، دوئ روټۍ وخوړه او بيا يې په غر باندې شپه تيره کړه. ۵۵ بل سحر وختى لابن خپل نمسى او لونړه ښُکل کړل او په مخه ښه يې ورته ووئيل او واپس کور ته روان شو.

د حضرت يعقوب او د حضرت عِيسو مِلاويدل

۳۲ ۱ چې يعقوب څنګه خپل مُلک ته لاړو، د خُدائ پاک څهٔ فرښتې ورسره مِلاو شوې. ۲ چې هغه يې وليدلې، نو وې فرمائيل، "دا د خُدائ پاک لښکر دے." نو په هغه ځائ يې محنايم نوم کېښودو. ۳ يعقوب د خپل ځان نه مخکښې د ادوم په مُلک کښې د سعير په علاقه کښې خپل ورور ته پيغام وړُونکى ولېږل. ۴ هغهٔ ورته ووئيل چې، "زما نيک عِيسو ته دا پيغام ورسوئ، زهٔ ستا تابعدار خِدمتګار يعقوب يم، چې د ډېر وخت نه د لابن سره د يو مسافر په شان ديره يم، ۵ زهٔ غوَيى، خرهٔ، ګډې، چېلۍ او نوکران لرم. نيکه، زهٔ تا له خبر درلېږم، د دې دپاره چې ستا په نظر کښې ښهٔ راشم." ۶ کله چې هغه پيغام وړُونکى يعقوب ته واپس راغلل، هغوئ ووئيل، "مونږ ستا ورور عِيسو له لاړُو او هغه د مخکښې نه تا سره مِلاويدو دپاره راروان دے. څلور سوه کسان ورسره دى." ۷ يعقوب سخت ويريدو او پرېشانه شو. د هغهٔ سره چې کوم خلق او رَمې، غواګانې او اوښان وُو هغه يې په دوو ډلو کښې تقسيم کړل. ۸ د هغهٔ خيال دا وو، "کهٔ عِيسو راشى او هغه ورومبۍ ډله ختمه کړى نو هغه بله ډله چې کومه پاتې وى هغه به وتښتى." ۹ بيا يعقوب دُعا وکړه، "زما د نيکهٔ اِبراهيم خُدايه پاکه او زما د پلار اِسحاق خُدايه پاکه، زما سوال واوره، مالِکه خُدايه. تا ما ته ووئيل چې خپل مُلک او خپلو خپلوانو له لاړ شه او تهٔ به زما دپاره هر څهٔ سم

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

کړي. ۱۰ تا چې خپل خِدمت کوونکی ته، کومه مِهربانی او وفاداری ښودلې ده زهٔ د هغې قابل نهٔ يم، زهٔ چې د اُردن سيند نه پورېوتم نو زما سره هيڅ هم نهٔ وُو صِرف يوه امسا وه او اوس زما نه دوه قبيلې جوړې شوې دی. ۱۱ زهٔ تا ته سوال کوم چې ما د خپل ورور عِيسو نه بچ کړه. زهٔ يرېږم هسې نه چې هغه په مونږ حمله وکړی نو مونږ به سره د ښځو او ماشومانو ټول تباه کړی. ۱۲ هغه وعده رایاده کړه چې تا زما سره کړې وه چې زما دپاره به هر څهٔ سم کړې او ما له به دومره اولاد راکړې چې څوک به يې شمېرلے نهٔ شی، دومره ډېر لکه چې د سمندر په غاړه شګې دی.“ ۱۳-۱۵ هلته د شپې تېرولو نه پس، يعقوب د خپلو څاروو نه د خپل ورور عِيسو دپاره دا تُحفې خوښې کړې، دوه سوه چېلۍ او شل چېلی، دوه سوه ګډې او شل ګډان، دېرش هغه اُوښې چې پئ ورکوی د بچو سره، څلوېښت غواګانې او لس غوَيی، شل خرې او لس خرهٔ. ۱۶ هغهٔ دا په مختلفو ډلو کښې تقسيم کړل او د خپلو نوکرانو نه يې يو يو په هره ډله مشران مقرر کړل. هغهٔ ورته ووئيل، ”زما نه مخکښې لاړ شئ او د مخکښې قبيلې او ورپسې راروانې قبيلې په مينځ کښې فاصله وساتئ.“ ۱۷ هغهٔ وړومبی نوکر له حُکم ورکړو، ”زما ورور عِيسو چې درسره ملاوېږی او تپوس کوی چې، ستا نېک څوک دے؟ تهٔ چرته ځې؟ ستا نه مخکښې دا څناور د چا دی؟ ۱۸ نو ته ورته وايه چې دا ستا د خِدمتګار يعقوب دی. هغه دا خپل نېک عِيسو له په تُحفه کښې لېږی. او يعقوب په خپله په مونږ پسې راروان دے.“ ۱۹ هغهٔ دويم او دريم له هم دغه شان حُکم ورکړو او هغه ټولو له چې کوم د ډلو مشران وُو، ”تاسو به خامخا داسې وايئ چې کله تاسو د عِيسو سره مِلاوېږئ. ۲۰ تاسو به خامخا وايئ چې ستا خِدمتګار يعقوب په خپله په مونږ پسې راروان دے.“ د يعقوب خيال دا وو چې، ”زهٔ به د دې تُحفو سره د هغهٔ غصه سړه کړم او چې کله ورسره مخامخ شم کېدے شی چې هغه ما ته په خير راغلے ووائی.“ ۲۱ هغهٔ هغه تُحفې د ځان نه مخکښې ولېږلې او هغه شپه په محنايم کښې پاتې شو.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د حضرت یعقوب په فنواېل کښې کُشتی کول

۲۲ هم په هغه شپه یعقوب پاڅېدو، هغهٔ خپلې دوه نِکاح کړې ښځې، د هغهٔ دوه
نورې ښځې او خپل یوولس زامن روان کړل او د یبوق د سیند نه په ګودر یعنې
هغه ځائ کښې پورې وتل چرته چې اوبهٔ کمې وې. ۲۳ هغهٔ هغوئ روان کړل او
پورې یې ویستل، د هغهٔ سره چې څهٔ وُو هغه یې هم بلې غاړې ته ولېږل، ۲۴ خو
هغه یواځې پاتې شو. بیا یو سړے راغلو او د هغهٔ سره یې د سحر د رڼا پورې
کُشتی وکړه. ۲۵ چې کله هغه سړی ته پته ولګېده چې مقابله یې نهٔ شوه ګټلے،
نو هغهٔ یعقوب په پټُون ووهلو او پټُون یې د بند نه ووتلو. ۲۶ هغه سړی ووئیل،
”د سحر رڼا شوه، ما پرېږده چې لاړ شم.“ یعقوب ورته وفرمائیل، ”زهٔ به تا کله
هم نهٔ پرېږدم، چې ترڅو پورې دې ما له برکت نهٔ وی راکړے.“ ۲۷ هغه سړی
ترې تپوس وکړو، ”ستا څهٔ نوم دے؟“ نو هغهٔ ورته ووئیل، ”یعقوب.“ ۲۸ هغه
سړی ورته ووئیل، ”د نن نه پس به ستا نوم یعقوب نهٔ وی. تا د خُدائ پاک او د
انسان سره مقابله کړې ده او تا ګټلې ده، د اوس نه به ستا نوم اِسرائیل وی.“ ۲۹
یعقوب ورته وفرمائیل، ”اوس تهٔ ما ته خپل نوم وښایه.“ خو هغهٔ ورته ووئیل، ”تهٔ
ولې زما د نوم تپوس کوې؟“ بیا هغهٔ یعقوب له برکت ورکړو. ۳۰ یعقوب ووئیل،
”ما خُدائ پاک مخامخ لیدلے دے او بیا هم لا ژوندے پاتې یم.“ نو په هغه ځائ
یې فنواېل نوم کېښودو. ۳۱ نمر راختلو چې یعقوب د فنواېل نه تلو او د خپل
پټُون په وجه ګډ ګډ روان وو. ۳۲ تر نن ورځې پورې د بنی اِسرائیلو اولاد هغه
پله نهٔ خوری کومه چې د پټُون په بند پورې وی، ځکه چې د پټُون د بند هم په دې
ځائ هغهٔ یعقوب وهلے وو.

د حضرت یعقوب د حضرت عِیسو سره مِلاوېدل

۳۳ ۱ یعقوب چې وکتل نو عِیسو یې ولیدو او څهٔ ګوری چې څلور سوه

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

کسان ورسره راروان وُو. نو هغۀ خپل بچی په لِیاه، راحیل او په هغه دوو نورو
ښځو باندې تقسیم کړل. ۲ هغۀ نورې ښځې او د هغوئ بچی مخکښې کړل، بیا
یې لِیاه او د هغې بچی کړل او راحیل او یوسف یې وروستو کړل. ۳ یعقوب د
دوئ نه مخکښې لاړو او چې څنګه خپل ورور ته ورسیدو، نو ټیټ شو او اووۀ
ځل یې تندې په زمکه ولګولو. ۴ خو عِیسو مِلاویدو دپاره هغۀ له ورمنډه کړه
او د هغۀ نه یې لاسونه تاو کړل، راغاړه یې ویستلو او ښُکل یې کړو. دوئ دواړو
وژړل. ۵ چې کله عِیسو وکتل او هغه ښځې او ماشومان یې ولیدل، نو هغۀ
تپوس وکړو، "دا تا سره څوک دی؟" یعقوب ورته وفرمائیل، "صاحِبه، خُدائ
پاک په ما ډېر مهربانه دے او دا بچی یې راکړی دی." ۶ بیا هغه نورې ښځې او
د هغوئ بچی رامخکښې شول او ورته ټیټ شول، ۷ بیا لِیاه او د هغې بچی
راغلل او په آخر کښې یوسف او راحیل راغلل او ورته ټیټ شول. ۸ عِیسو ترې
تپوس وکړو، "د هغې بلې قبیلې سره چې زۀ مِلاو شوم هغه دې د څۀ مقصد دپاره
راولیږلې ده؟" یعقوب ورته وفرمائیل، "د دې دپاره چې زما نیک راسره ښۀ شی."
۹ خو عِیسو ورته ووئیل، "زما وروره، زما سره هر څۀ ډېر دی، چې تا سره هم
څۀ دی هغه د ځان دپاره وساته." ۱۰ یعقوب ووئیل، "نه، زۀ تا ته سوال کوم،
کۀ تۀ په ما مهربانه یې، نو زما د لاسونو نه دا تُحفه قبوله کړه. چې ستا مخ ته مې
وکتل دا داسې شوه لکه چې د خُدائ پاک مخ ته مې کتلی وی، ځکه چې تۀ اوس
ما سره ډېر ښۀ یې. ۱۱ زۀ تا ته سوال کوم چې دا تُحفه زما نه قبوله کړه کومه
چې ما تا له راوړې ده، خُدائ پاک په ما مهربانه دے او چې د څۀ څیز هم
ضرورت وو هغه یې راکړے دے." یعقوب په هغۀ زور راوړو نو هغه یې قبوله
کړه. ۱۲ عِیسو ووئیل، "ځئ چې په خپل سفر باندې ځُو. زۀ به تاسو سره ځم."
۱۳ یعقوب ووئیل، "زما نیکه، تا ته پته ده چې ماشومان کمزوری دی، او په کار
دی چې زۀ د دې ګډو او څاروو او د دوئ د بچو خیال وساتم. کۀ دا مونږ یوه
ورځ هم تیز بوځُو، نو ټول څاروی به مړۀ شی. ۱۴ زۀ خپل نیک ته سوال کوم
چې د خپل خِدمتګار نه مخکښې لاړ شی او نیکه، زۀ به په مزه مزه د څاروو او د
هغوئ د بچو په قدم په تا پسې درځم او په ادوم کښې به درسره مِلاو شم." ۱۵

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

عِیسو ووئیل، ”زۀ به تا سره زما خپل څۀ کسان پرېږدم.“ خو یعقوب ورته
وفرمائیل، ”د دې هیڅ حاجت نشته، زۀ صِرف دا غواړم چې ستا په نظر کښې
ښۀ راشم.“ ﴿۱۶﴾ نو هم په هغه ورځ عِیسو په خپله مخه ادوم ته واپس شو. ﴿۱۷﴾
خو یعقوب سُکات ته لاړو، چرته چې هغۀ د خپل ځان دپاره کور او د ځاروو
دپاره شپولونه جوړ کړل. نو د هغه ځائ نوم سُکات شو. ﴿۱۸﴾ د مسوپتامیه نه په
واپسۍ کښې یعقوب د کنعان په مُلک کښې شِکم ښار ته په سلامتۍ سره ورسېدو
او د ښار سره نزدې یې په یو پټی کښې خپلې خېمې ولګولې. ﴿۱۹﴾ هغۀ د هغه پټی
دا حِصه د شِکم پلار همور د اولاد نه د سپینو زرو په سلو سیکو واخستله. ﴿۲۰﴾
هغۀ هلته یوه قربانګاه جوړه کړه او ایل‌الوهیِ‌اِسرائیل نوم یې پرې کېښودو کوم
چې د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک دے.

د دینه بې‌عزتی کېدل

۳۴ ﴿۱﴾ یوه ورځ، د یعقوب او لِیاه لور دینه، د کنعانی ښځو سره مِلاوېدو
دپاره ووتله. ﴿۲﴾ همور حِوی د هغې علاقې مالِک وو. د هغۀ زوئ شِکم هغه
ولیده، نو هغه یې بوتله او د هغې بې‌عزتی یې وکړه. ﴿۳﴾ خو د یعقوب لور دینه د
هغۀ نه زړۀ یوړو او هغه په هغې مئین شو او هغۀ د هغې سره خوږې خبرې
وکړې. ﴿۴﴾ نو شِکم خپل پلار همور ته ووئیل، ”دا جینۍ ما ته وادۀ کړه.“ ﴿۵﴾
یعقوب خبر شو چې د هغۀ د لور بې‌عزتی شوې ده، خو د هغۀ زامن د خپلو
ځاروو سره په پټو کښې وُو نو ځکه هغۀ د هغوئ د راتلو نه مخکښې څۀ ونۀ وئیل.
﴿۶﴾ د شِکم پلار همور ووتلو چې د یعقوب سره د دې مسئلې په حقله خبرې
وکړی، ﴿۷﴾ نو د یعقوب زامن د پټو نه واپس راروان وُو او کله چې هغوئ خبر
شول چې شِکم د یعقوب د لور بې‌عزتی کړې ده نو هغوئ خفه او سخت غصه
شول ځکه چې دا غلط کار د بنی اِسرائیلو د برداشت نه بهر وو. ﴿۸﴾ همور هغۀ ته
ووئیل، ”زما زوئ شِکم ستا په لور مئین شوے دے، زۀ تا ته سوال کوم چې هغه

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

پرېږده چې وادهٔ يې کړی. ﴿٩﴾ زمونږ سره خپلوالی وکړئ، خپلې لوڼه مونږ له
راکړئ او زمونږ لوڼه تاسو وکړئ. ﴿١٠﴾ نو تاسو دلته زمونږ سره په دې مُلک
کښې اوسېدے شئ، چې تاسو چرته اوسېدل غواړئ دا مُلک ستاسو په وړاندې
دے، په آزادئ سره کاروبار کوئ او خپل جائيدادونه جوړ کړئ.“ ﴿١١﴾ بيا شِکم د
دينه پلار او ورونو ته ووئيل، ”کهٔ تاسو زما سره دا ښېګړه کول غواړئ، نو چې
تاسو څهٔ هم غواړئ زهٔ به يې درکړم. ﴿١٢﴾ ما ته ووايئ، چې تاسو څومره مهر هم
غواړئ زهٔ به يې درکړم، خو تاسو اجازت راکړئ چې دا جينئ زهٔ وادهٔ کړم.“ ﴿١٣﴾
شِکم د هغوئ د خور دينه بې‌عزتی کړې وه، نو ځکه د يعقوب زامنو شِکم او د
هغهٔ پلار همور ته په چل سره جواب ورکړو. ﴿١٤﴾ دوئ ورته ووئيل، ”مونږ خپله
خور داسې سړی ته نهٔ شُو ورکولے چې هغه سنت نهٔ وی، دا به زمونږ دپاره د
شرم خبره وی. ﴿١٥﴾ مونږ به دا صِرف په يو شرط درکړُو چې تاسو زمونږ په
شان شئ او تاسو ټول نران سنت کړئ. ﴿١٦﴾ بيا به مونږ تاسو له خپلې لوڼه
درکړُو او ستاسو لوڼه به خپلو ځانونو له وکړُو. مونږ به ستاسو سره اوسيږو او
يو قوم به شُو. ﴿١٧﴾ کهٔ تاسو ته زمونږ شرطونه منظور نهٔ وی او سنت نهٔ شئ، نو
مونږ به خپله خور بوځُو او لاړ به شُو.“ ﴿١٨﴾ د همور او د هغهٔ د زوئ شِکم دا
خبرې خوښې شوې، ﴿١٩﴾ او هغه ځوان په دې کار کولو کښې سستی ونهٔ کړه،
ځکه چې هغه د يعقوب په لور مئين وو. هغه د پلار په خاندان کښې د ټولو نه
عزتمند سړے وو. ﴿٢٠﴾ همور او د هغهٔ زوئ شِکم د ښار د دروازې سره نزدې د
جرګې ځائ ته لاړل، او د ښار خلقو سره يې خبره وکړه چې، ﴿٢١﴾ ”دا د خير
خلق دی، دوئ دې زمونږ سره په دې مُلک کښې اوسيږی او کاروبار دې کوی.
دا مُلک د دوئ دپاره هم ښهٔ لوئ دے. مونږ به د دوئ لوڼه وکړُو او خپلې لوڼه به
دوئ له ورکړُو. ﴿٢٢﴾ خو دا خلق به صِرف په يو شرط زمونږ سره اوسيږی او يو
قوم به شُو چې مونږ خپل ټول نران سنت کړُو، لکه چې دوئ هم سنت شوی دی.
﴿٢٣﴾ د دوئ ټول ښاروی او د نور هر څهٔ دې زمونږ نهٔ شی څهٔ؟ راځئ چې جوړه
ورسره وکړُو نو دوئ به زمونږ سره اوسيږی.“ ﴿٢٤﴾ د ښار ټول خلق د همور او

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

شِکم په خبره باندې راضى شول او ټول نران سنت شول. ﴿۲۵﴾ په دريمه ورځ چې
د سنت کېدو په وجه ټول سرې خوږېدل، د يعقوب دوو زامنو، د دينه سکه
ورونړو، شمعون او ليوى، خپلې تُورې راواخستلې، ښار ته دننه په آسانئ سره
راغلل او ټول سړى يې ووژل. ﴿۲۶﴾ دوئ همور او د هغهٔ زوئ شِکم په تُوره ووژل.
بيا دوئ دينه د شِکم د کور نه بوتله او لاړل. ﴿۲۷﴾ د دې قتلِ عام نه پس د يعقوب
نورو زامنو ښار لوټ کړو چې د خپلې خور د بې‌عزتئ بدل واخلى. ﴿۲۸﴾ دوئ رَمې
څاروى، خرهٔ او په ښار او پټو کښې چې څهٔ هم وُو هغه يې يوړل. ﴿۲۹﴾ دوئ مال
دولت يوړو، ټولې ښځې او ماشومان يې ونيول او د کورونو نه يې هر څهٔ لوټ
کړل. ﴿۳۰﴾ يعقوب، شمعون او ليوى ته ووئيل، ”تاسو زهٔ په تکليف کښې اچولے
يم، اوس به کنعانيان، فرزيان او د دې مُلک هر يو کس زما نه نفرت کوى. زما
سره دومره سړى نشته، کهٔ دوئ ټول زما خِلاف يو ځائ شى او په ما حمله
وکړى نو زمونږ مکمل خاندان به تباه شى.“ ﴿۳۱﴾ خو هغوئ ووئيل، ”مونږ دا نهٔ
شُو زغملے چې زمونږ خور سره دې د کنجرې په شان سلوک وشى.“

د حضرت يعقوب واپس بيت‌ايل ته راتلل

۳۵ ﴿۱﴾ څهٔ موده وروستو خُدائ پاک يعقوب ته ووئيل، ”پاڅه او سمدستى
بيت‌ايل ته لاړ شه او هلته اوسېږه. هلته ما ته يوه قربان‌ګاه جوړه کړه. زهٔ هغه
خُدائ پاک يم چې تا ته راښکاره شوے وم چې کله تهٔ د خپل ورور عِيسو نه
تښتېدلې.“ ﴿۲﴾ نو يعقوب خپل خاندان ته او هغه ټولو ته چې د هغهٔ سره وُو
ووئيل، ”تاسو سره چې کوم پردى بُتان دى هغه وغورزوئ، خپل ځانونه پاک
کړئ او صفا جامې واغوندئ. ﴿۳﴾ مونږ به د دې ځائ نه بيت‌ايل ته ځُو، هلته به
زهٔ خُدائ پاک ته يوه قربان‌ګاه جوړه کړم چا چې په تکليف کښې زما سوال
اورېدلے دے او چې زهٔ چرته هم تلے يم نو هغه زما مل وو.“ ﴿۴﴾ نو هغوئ هغه
ټول پردى بُتان چې د دوئ سره وُو او د دوئ په غوږُونو کښې چې کومې والئ

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

وې، هغه يې يعقوب له ورکړې. هغهٔ دا شِکم ته نزدې د څېړې د ونې لاندې ښخ
کړل. ۵ چې کله يعقوب او د هغهٔ زامن په سفر روان وُو، نو د ګېرچاپېره
ښارونو په خلقو باندې د خُدائ پاک سخته يره راغله، نو هيڅ څوک ورپسې نهٔ
شول. ۶ يعقوب د خپلو ټولو خلقو سره لوز ته راغلو، کوم چې د کنعان په
مُلک کښې په بيت‌ايل مشهور دے. ۷ هغهٔ هلته يوه قربان‌ګاه جوړه کړه او په
هغه ځائ يې "د بيت‌ايل خُدائ پاک" نوم کېښودو، ځکه چې خُدائ پاک هغهٔ ته
هلته راښکاره شوے وو کله چې هغه د خپل ورور نه تښتېدلو. ۸ د رِبقه
خِدمتګاره دبوره مړه شوه او بيت‌ايل ته نزدې د څېړې د ونې لاندې ښخه شوه. نو
ځکه د دې نوم "د ژړا څېړې" شو. ۹ چې کله يعقوب د مسوپيتاميه نه راواپس
شو، خُدائ پاک يعقوب ته بيا راښکاره شو او هغهٔ له يې برکت ورکړو. ۱۰
خُدائ پاک هغهٔ ته وفرمائيل، "ستا نوم يعقوب دے، خو د نن نه پس ستا نوم
اِسرائيل شو." نو د هغهٔ نوم يې اِسرائيل کېښودو. ۱۱ او خُدائ پاک هغهٔ ته
وفرمائيل، "زهٔ قادر خُدائ يم. تهٔ ډېر اولاد پيدا کړه. قومونه به ستا د اولاد نه
جوړېږی او ستا په اولاد کښې به بادشاهان جوړېږی. ۱۲ زهٔ به هغه مُلک تا له
درکړم کوم چې ما اِبراهيم او اِسحاق له ورکړے وو او ستا نه پس به دا مُلک
ستا اولاد له هم ورکوم." ۱۳ بيا خُدائ پاک د هغهٔ نه لاړو. ۱۴ چرته چې خُدائ
پاک د هغهٔ سره خبرې کړې وې، نو يعقوب يو يادګاری کاڼے ودرولو او وقف يې
کړو، مے او تېل يې پرې واچول. ۱۵ هغهٔ په هغه ځائ بيت‌ايل نوم کېښودو.

د راحيل مرګ

۱۶ بيا يعقوب او د هغهٔ خاندان د بيت‌ايل نه کډه وکړه او چې کله دوئ د اِفرات
نه لږ غوندې لرې وُو، د راحيل د ماشوم د پيدا کېدو وخت راغلو او هغه په
سخت درد کښې وه. ۱۷ چې کله هغه د لنګون په دردونو کښې وه د هغې ماشوم
پيدا شو، دائي هغې ته ووئيل، "راحيل، يرېږه مه، اوس ستا بل زوئ هم شته."
۱۸ هغه مړه کېدله او د هغې ساه په وتلو وه، نو هغې په خپل زوئ بِن‌اَونی نوم

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

کېښودو، خو یعقوب پرې بنیامین نوم کېښودو. ۱۹ چې راحیل په حق ورسېده، نو هغه د اِفرات د لار په غاړه ښخه کړے شوه، چې هغه ځائ اوس د بیت‌لحم په نوم یادیږی. ۲۰ یعقوب هلته یو یادګاری کاڼے ودرولو او دا تر نن ورځې پورې د راحیل د قبر نښه ده. ۲۱ یعقوب بیا کډه یوړه او د عدر د څوکیدارۍ د برج بل طرف ته یې خیمه ولګوله.

د حضرت یعقوب زامن

۲۲ چې کله یعقوب په هغه مُلک کښې اوسېدو، روبین لاړو او د خپل پلار د وینځې بِلهاه سره څملاستو، یعقوب د دې نه خبر شو او غصه شو. د یعقوب دولس زامن وُو. ۲۳ دا د لِیاه زامن دی، روبین د یعقوب مشر زوئ، شمعون، لیوی، یهوداه، یساکار او زبولون. ۲۴ د راحیل زامن یوسف او بنیامین وُو. ۲۵ د راحیل د وینځې بِلهاه زامن، دان او نفتالی وُو. ۲۶ د لِیاه د وینځې زِلفه زامن جاد او آشر وُو. دا د یعقوب زامن دی چې په مسوپتامیه کښې پیدا شوی وُو.

د حضرت اِسحاق وفات کېدل

۲۷ یعقوب واپس خپل پلار اِسحاق ته، حبرون سره نزدې ممرې ته راغلو، دا هغه ځائ دے چرته چې اِبراهیم او اِسحاق اوسېدلی وُو. ۲۸ د اِسحاق تول عُمر یو سل اتیا کاله وو ۲۹ او اِسحاق ساه ورکړه او ښۀ په پوخ عُمر کښې وفات شو او هغه خپلو زامنو عِیسو او یعقوب ښخ کړو.

د حضرت عِیسو اولاد

۳۶ ۱ دا د عِیسو اولاد دے، چې د ادوم په نوم هم یادېدو. ۲ عِیسو دا کنعانی جینکۍ وادۀ کړې، د حِتی ایلون لور عده، د صبعون حِوی د عنه د زوئ

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

لور، اُهليبامه، ۳ او د اِسمٰعيل لور د نبايوت خور، باسمت. ۴ د عده نه اليفز
پېدا شو، د باسمت نه رعوايل پېدا شو، ۵ او اُهليبامه نه يعوس، يعلام او قورح
پېدا شول، د عِيسو دا ټول زامن د کنعان په مُلک کښې پېدا شوی وُو. ۶ بيا
عِيسو د خپلو ښځو، خپلو زامنو، لوڼو او د خپل کور ټولو خلقو سره او خپلو
ټولو ځاروو او د هغه هر څۀ سره چې هغۀ په کنعان کښې ګټلی وُو، روان شو او
د خپل ورور يعقوب نه بل مُلک ته لاړو. ۷ هغه ځکه لاړو چې په کوم ځائ
کښې هغه او يعقوب اوسېدل هلته يې ګزاره نۀ کېدله، د هغوئ ځاروی ډېر زيات
وُو او نور دوئ په يو ځائ اوسېدلے نۀ شول. ۸ نو عِيسو د غرونو مُلک ادوم
کښې اوسېدو. ۹ دا د ادوميانو د پلار نيکۀ، د عِيسو اولاد دے. ۱۰-۱۳ د
عِيسو د ښځې عده نه يو زوئ، اليفز پېدا شو. او د اليفز اولاد دا وو، تيمان، اومر،
صفو، جعتام او قنز. او د وينځې، تمنع نه د هغۀ يو بل زوئ عماليق وو. د عِيسو
د ښځې باسمت نه د هغۀ يو زوئ رعوايل پېدا شو او د رعوايل دا څلور زامن وُو،
نحت، زارح، سمه او مِزه. ۱۴ د عنه لور د صبعون نمسی چې د عِيسو ښځه وه
د هغې نوم اُهليبامه وو، د هغې د عِيسو نه دا درې زامن پېدا شول، يعوس، يعلام
او قورح. ۱۵ دا د عِيسو اولاد نه جوړې شوې قبيلې دی. د عِيسو مشر زوئ
اليفز د دې قبيلو پلار نيکۀ وو، تيمان، اومر، صفو، قنز، ۱۶ قورح، جعتام او
عماليق. دا ټول د عِيسو د ښځې عده اولاد دے. ۱۷ د عِيسو زوئ رعوايل د دې
قبيلو پلار نيکۀ وو، نحت، زارح، سمه او مِزه. دا ټول د عِيسو د ښځې باسمت
اولاد وو. ۱۸ دا قبيلې د عِيسو د ښځې اُهليبامه اولاد دے چې هغه د عنه لور وه،
يعوس، يعلام او قورح. ۱۹ دا ټولې قبيلې د عِيسو په اولاد کښې راځی.

د سعير اولاد

۲۰-۲۱ د ادوم د مُلک اصلی اوسېدونکی په قبيلو کښې تقسيم وُو چې د دوئ
نسب‌نامه د حوری، سعير دې اولاد ته ځی، لوطان، سوبل، صبعون، عنه،
ديسون، ايصر او ديسان. ۲۲ لوطان د حوری او هيمام قومونو پلار نيکۀ وو. د

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

لوطان د خور تمنع نوم وو. ﴿٢٣﴾ سوبل د علوان، مانحت، عيبال، سفو او د اونام
قومونو پلار نيکۀ وو. ﴿٢٤﴾ د صبعون دوه زامن آيه او عنه وُو. دا هغه عنه دے
چې کله هغۀ د خپل پلار خرۀ څرول نو په صحرا کښې يې ګرمې چينې وموندلې.
﴿٢٥﴾-﴿٢٦﴾ عنه د ديسون پلار وو، هغه د حمدان، اشبان، يتران او کِران قومونو پلار
نيکۀ وو. د عنه يوه لور وه چې د هغې نوم هم اُهليبامه وو. ﴿٢٧﴾ ايصر د بِلهان،
زعوان او عقان قومونو پلار نيکۀ وو. ﴿٢٨﴾ ديسان د عُوض او اران قومونو پلار
نيکۀ وو. ﴿٢٩﴾-﴿٣٠﴾ دا د ادوم په مُلک کښې حورى قبيلې دى، لوطان، سوبل،
صبعون، عنه، ديسون، ايصر او ديسان.

د ادوم بادشاهان

﴿٣١﴾-﴿٣٩﴾ د دې نه مخکښې په بنى اِسرائيلو هيچا هم بادشاهى نۀ وه کړې او دې
بادشاهانو د ادوم په مُلک بادشاهى وکړه، د دِنهابا نه د بعور زوئ بالع، د بُصره نه
د زارح زوئ يوباب، د تيمان د علاقې نه حشيم او د عويت نه د بدد زوئ هدد،
هدد د موآب په مُلک کښې په يو جنګ کښې ميديانو ته شکست ورکړے وو، د
مسرقه نه شمله، د سيند د غاړې رحوبوت نه ساؤل، د عکبور زوئ بعل حنان، د
پاؤ نه حدد، د هغۀ ښځه مهيطباېل، د مطرِد لور او ميضاهاب نمسى وه. ﴿٤٠﴾-
﴿٤٣﴾ عِيسو د دې ادومى قبيلو پلار نيکۀ وو، تمنع، علوه، يتيت، اُهليبامه، ايله،
فينون، قنز، تيمان، مِبصار، مجدِاېل او عِرام. يوه علاقه به د هم هغه قبيلې په نوم
مشهوره وه چې چرته به هغه قبيله اوسېده.

حضرت يوسف او د هغۀ ورونه

٣٧ ﴿١﴾ يعقوب د کنعان په مُلک کښې اوسېدو، چرته چې د هغۀ پلار د مسافر
په توګه اوسېدلے وو، ﴿٢﴾ او دا د يعقوب د خاندان قيصه ده. د اوولسو کالو
ځوان زلمى، يوسف، د ورونو سره ګډې او چيلۍ څرولې، چې هغوئ د هغۀ د

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

پلار د نورو ښځو، زِلفه او بِلهاه زامن وُو. هغهٔ خپل پلار د هغه غلطو کارونو نه خبر کړو کوم چې د هغهٔ وروڼو کول. ۞٣ يعقوب د يوسف سره د نورو ټولو زامنو نه زياته مينه کوله، ځکه چې هغه د هغهٔ د سپين سر زوئ وو. يعقوب د هغهٔ دپاره د اوږدو لسټُونو والا يوه ښُکلې چُوغه جوړه کړه. ۞٤ چې کله د هغهٔ وروڼو دا وليدل چې د هغوئ پلار د يوسف سره د هغوئ نه زياته مينه کوی، نو په هغوئ باندې هغه دومره بد لګېدو چې هغوئ به د هغهٔ سره په سمه خولهٔ خبرې هم نهٔ کولې. ۞٥ يو ځل يوسف خوب وليدو نو چې هغهٔ خپل وروڼه د دې نه خبر کړل، نو د هغوئ کينه د يوسف سره نوره هم زياته شوه. ۞٦ هغهٔ ووئيل، ”ما چې کوم خوب ليدلے دے هغه واورئ. ۞٧ مونږ ټولو په پټی کښې د غنمو ګېډۍ تړلې، ناڅاپه زما ګېډۍ پاڅېدله او نيغه ودرېدله. ستاسو ګېډۍ زما د ګېډۍ نه ګېرچاپېره تاو شوې او هغې ته ټيټې شوې.“ ۞٨ د هغهٔ وروڼو ترې تپوس وکړو، ”ستا څهٔ خيال دے تهٔ به بادشاه جوړېږې او په مونږ به بادشاهی کوې څهٔ؟“ نو د يوسف د خوبونو او چې هغهٔ د وروڼو په حقله څهٔ فرمائيلی وُو په دې وجه، د هغوئ ورسره کينه نوره هم زياته شوه. ۞٩ بيا يوسف يو بل خوب وليدو او خپلو وروڼو ته يې ووئيل، ”ما يو بل خوب ليدلے دے، چې په هغې کښې ما نمر او سپوږمۍ وليدل او يوولس ستورى هم چې ما ته ټيټېدل.“ ۞١٠ هغهٔ دا خوب خپل پلار ته هم ووئيلو او پلار هغه ورټلو، ”دا څنګه خوب دے چې تا ليدلے دے؟ ستا خيال دا دے چې ستا مور، ستا وروڼه او زهٔ، مونږ به راځو او تا ته به په زمکه پرېوځُو؟“ ۞١١ يوسف په وروڼو بد لګېدو، خو د هغهٔ پلار د هغهٔ دا ټولې خبرې په خپل زړهٔ کښې يادې ساتلې.

د حضرت يوسف خرڅېدل او مِصر ته بوتلل

۞١٢ يوه ورځ چې کله د يوسف وروڼه د خپل پلار رَمې څرولو له شِکم ته تلی وُو، ۞١٣ يعقوب يوسف ته ووئيل، ”زهٔ غواړم چې تهٔ شِکم ته لاړ شې، چرته چې ستا وروڼه رمه څروی.“ يوسف ورته ووئيل، ”زهٔ تيار يم.“ ۞١٤ د هغهٔ پلار ووئيل، ”لاړ

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

شه او وګوره کۀ رمه او ستا وروڼه په خبر وی، بیا واپس راشه او ما خبر کړه.“
نو د هغۀ پلار هغه د حبرون مېدان نه ولېږلو او یوسف شِکم ته ورسېدو ﴿۱۵﴾ او
هلته د ځرن په ځائ کښې اخوا دېخوا ګرځېدو چې کله يو سړی هغه وليدو نو
تپوس یې ترې وکړو، ”تۀ څۀ پسې ګرځې؟“ ﴿۱۶﴾ هغۀ ورته ووئیل، ”زۀ خپلو وروڼو
پسې ګرځم، ما ته ووایه چې هغوئ خپله رمه چرته څروی.“ ﴿۱۷﴾ هغه سړی ورته
ووئیل، ”هغوئ خو تلی دی. د هغوئ نه ما واورېدل چې دوئ دوتین ته ځی.“ نو
یوسف په خپلو وروڼو پسې لاړو او هغوئ یې په دوتین کښې وموندل. ﴿۱۸﴾ هغوئ
هغه د لرې نه وليدو او د هغۀ د رسېدو نه مخکښې یې د هغۀ خِلاف منصوبه جوړه
کړه او د هغۀ د وژلو فېصله یې وکړه. ﴿۱۹﴾ هغوئ يو بل ته ووئیل، ”ګورئ، د
خوبونو اُستاذ راروان دے. ﴿۲۰﴾ نو اوس راځئ، چې وې وژنو او په يو اوچ کوهی
کښې یې وغورزوو. مونږ به وايو چې هغه يو ځنګلی ځناور خوړلے دے. بیا به
مونږ وګورو چې د هغۀ د خوبونو څۀ نتیجه راوځی.“ ﴿۲۱﴾ روبين د هغوئ خبرې
واورېدې او د هغۀ د بچ کولو کوشش یې وکړو. هغۀ ووئیل، ”یوسف به نۀ مړ
کوُو.“ ﴿۲۲﴾ هغۀ ووئیل، ”هغه په دې صحرا کښې دې کوهی ته وغورزوئ، خو د
هغۀ وینه مۀ تویَوئ.“ هغۀ دا خبره د دې دپاره وکړه، چې د دوئ نه یې بچ کړی او
هغه واپس خپل پلار له ولېږی. ﴿۲۳﴾ کله چې یوسف خپلو وروڼو له راغلو، هغوئ
د هغۀ نه د اوږدو لستُوڼو والا ښُکلې چُوغه وویستله. ﴿۲۴﴾ بیا هغوئ هغه اوچت
کړو او هغه اوچ کوهی ته یې وغورزولو. ﴿۲۵﴾ چې کله دوئ روټۍ ته ناست وُو، نو
هغوئ د اِسمٰعیلیانو يو کاروان وليدو چې هغوئ د جِلعاد نه مِصر ته په سفر روان
وُو. د هغوئ په اوښانو خوشبودارې مصالحې او عطر بار وُو. ﴿۲۶﴾ يهوداه خپلو
وروڼو ته ووئیل، ”زمونږ د ورور وژل او د هغۀ مرګ پټول به مونږ له څۀ فائده
راکړی؟ ﴿۲۷﴾ راځئ چې هغه په دې اِسمٰعیلیانو خرڅ کړُو. مونږ به هغۀ ته څۀ
ضرر نۀ رسوُو، آخر بیا هم، هغه زمونږ ورور دے او زمونږ خپله وینه ده.“ د هغۀ
وروڼه په دې راضی شول، ﴿۲۸﴾ او چې کله څۀ سوداګر هلته تېرېدل، د هغۀ وروڼو
یوسف د کوهی نه بهر راوویستلو او هغه یې د سپينو زرو په شلو سیکو په

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

اِسمٰعيليانو باندې خرڅ کړو، نو هغوئ مِصر ته بوتلو. ۲۹ چې کله روبين واپس
کوهى ته راغلو او وې ليدل چې يوسف هلته نۀ وو، نو هغۀ د خفګان په وجه خپلې
جامې وشلولې. ۳۰ هغه واپس ورونړو ته راغلو او ورته يې ووئيل، ”هلک خو هلته
نشته. زۀ څۀ وکړم؟“ ۳۱ بيا هغوئ يو چيلے حلال کړو او د يوسف چُوغه يې په
وينه کښې ډُوبه کړه. ۳۲ هغوئ هغه چُوغه خپل پلار له يوړه او وې وئيل، ”مونږ
دا وموندله. دا وګوره چې دا ستا د زوئ ده او کۀ نۀ ده؟“ ۳۳ هغۀ دا وپېژندله او
وې فرمائيل، ”آو، دا چُوغه هم زما د زوئ ده. څۀ ځنګلى ځناورو هغه خوړلے
دے. زما زوئ يوسف به په رښتيا سره ټوټې ټوټې شوے وى.“ ۳۴ يعقوب د
خفګان نه خپلې جامې وشلولې او د ټاټ جامې يې واغوستلې. د زوئ په غم کښې
هغه ډېرې ورځې غمژن وو. ۳۵ ټول زامن او لونړه تسلى ورکولو له ورله راغلل،
خو په هغۀ دې تسلى اثر ونۀ کړو او وې فرمائيل، ”زۀ به د خپل زوئ په غم کښې
تر مرګه پورې ژاړم.“ نو هغه د خپل زوئ يوسف په غم کښې غمژن وو. ۳۶ په
دې دوران کښې، سوداګرو يوسف په مِصر کښې، د فِرعون په يو آفسر، فوطيفار
باندې خرڅ کړو، چې هغه د محل د فوجيانو مشر وو.

يهوداه او تامار

۳۸ ۱ هم هغه وخت يهوداه خپل ورونړه پرېښودل، لاړو او د حيره نومې يو
سړى سره اوسېدو، چې هغه د عدولام د ښار وو. ۲ هلته يهوداه د يوې کنعانۍ
جينۍ سره مِلاو شو چې د هغې د پلار نوم سوع وو. يهوداه هغه وادۀ کړه او
ورسره څملاستو، ۳ د هغې يو زوئ وشو، چې هغۀ پرې عير نوم کېښودو. ۴
هغه بيا اُميدواره شوه او يو بل زوئ يې پيدا شو او هغې پرې اونان نوم کېښودو.
۵ د هغې يو بل زوئ وشو او د هغۀ نوم يې سيله کېښودو. يهوداه په کزيب
کښې وو چې کله دا ماشوم پيدا شو. ۶ يهوداه د خپل مشر زوئ عير دپاره
ښځه وکړه چې د هغې نوم تامار وو. ۷ د عير سلوک د مالِک خُدائ په نظر

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

کښې ډېر خراب وو او هغه ترې ناراضا شو، نو مالِک خُدائ هغه مړ کړو. ﴿۸﴾ بيا
يهوداه د عير ورور اونان ته ووئيل، ”لاړ شه او د خپلې کونډې ورندارې سره
څمله. د هغې د خاوند د ورور په توګه د هغې سره خپله ذمه وارى پوره کړه، نو
داسې ستا د ورور به هم اولاد وى.“ ﴿۹﴾ خو اونان ته پته ولګېده چې هغه بچى به
د اونان خپل نۀ وى، نو چې کله به هغه د خپلې کونډې ورندارې سره څملاستو نو
هغۀ به د نر اوبۀ په زمکه څڅولې، چې داسې به د هغۀ د ورور بچى نۀ وى. ﴿۱۰﴾
هغۀ چې څۀ کول مالِک خُدائ ترې نه په دې ناراضا شو او مالِک خُدائ هغه هم
ووژلو. ﴿۱۱﴾ بيا يهوداه خپلې اِنږور تامار ته ووئيل، ”د خپل پلار کور ته لاړه شه او
تر هغې پورې کونډه پاتې شه چې زما زوئ سيله لوئ شوے نۀ وى.“ هغۀ دا څکه
ووئيل چې هغه يرېدو چې سيله به ووژلے شى، لکه چې د هغۀ خپل ورونه هم
وژلے شوى وُو. نو تامار لاړه او د خپل پلار په کور کښې اوسېده. ﴿۱۲﴾ څۀ وخت
وروستو د يهوداه ښځه مړه شوه. چې کله په هغۀ د غم ورځې تېرې شوې، هغه او
د هغۀ ملګرى د عدولام حيره، تمنت ته لاړل، چرته چې د هغۀ د ګډو ورى کلېدلې.
﴿۱۳﴾ تامار ته چا ووئيل چې د هغې سخر ګډو کلولو له تمنت ته څى. ﴿۱۴﴾ نو هغې
د کونډتوب جامې وويستلې چې هغې اغوستې وې او مخ يې په څادر پټ کړو او
د تمنت په لاره د عينيم ښار سره نزدې ورته کښېناسته. څکه چې هغې ته ښۀ پته
وه چې د يهوداه وړوکے زوئ لوئ شوے وو او تر اوسه پورې يې ودېدو له نۀ وه
ورکړې. ﴿۱۵﴾ چې کله يهوداه هغه وليده، نو خيال يې دا وو چې ګنې کنجره ده،
څکه چې هغې خپل مخ پټ کړے وو. ﴿۱۶﴾ هغه د لار په غاړه هغې له ورَغلو او
وې وئيل، ”زۀ تا سره څملاستل غواړم.“ هغۀ ته پته نۀ وه چې هغه يې اِنږور ده.
هغې ووئيل، ”تۀ به ما له څۀ راکړې؟“ ﴿۱۷﴾ هغۀ جواب ورکړو، ”زۀ به تا له د
خپلې رَمې نه يوه چېلئ درولېږم.“ هغې ووئيل، ”ټيک ده، خو تۀ ما له په ضمانت
کښې څۀ راکړه چې د څان سره يې تر هغې پورې کېږدم چې تا چېلئ نۀ وى
رالېږلې.“ ﴿۱۸﴾ هغۀ ترې تپوس وکړو، ”زۀ په ضمانت کښې څۀ درسره کېږدم؟“
هغې ورته ووئيل، ”ستا په غاړه کښې خپل مهر سره د مزى او ستا په لاس کښې

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

دا امسا.“ هغهٔ دا څیزونه هغې له ورکړل. بیا دوئ څملاستل او هغه اُمیدواره
شوه. ۱۹ تامار کور ته لاړه، څادر یې لرې کړو او د کونډتوب جامې یې بیا
واغوستلې. ۲۰ وروستو یهوداه خپل ملګرے حیره عدلامی د چیلۍ سره
ورولیږلو چې د ضمانت څیزونه د هغه ښځې نه واپس راوړی، خو حیره هغه ونهٔ
مونده. ۲۱ هغهٔ په عینیم کښې د څهٔ کسانو نه تپوس وکړو، ”هغه کنجره چرته ده
چې د لارې په غاړه ناسته وه؟“ هغوئ جواب ورکړو، ”دلته خو کنجره نهٔ وه.“
۲۲ هغه یهوداه ته واپس راغلو او وې وئیل، ”ما هغه ونهٔ موندله. د هغه ځائ
خلقو ووئیل چې په هغه ځائ کښې کله هم کنجره نهٔ وه.“ ۲۳ یهوداه ووئیل،
”پریږده چې هغه څیزونه هغه د ځان سره وساتی. مونږ نهٔ غواړُو چې خلق
راپورې وخاندی. ما هغې له د مزدورۍ ورکولو کوشش وکړو، خو تا هغه ونهٔ
موندله.“ ۲۴ تقریباً درې میاشتې وروستو یهوداه ته چا ووئیل، ”ستا اِنږور تامار
کنجرتوب کولو او اوس هغه اُمیدواره ده.“ یهوداه ووئیل، ”هغه بهر راوباسئ او په
اور کښې یې وسوزوئ.“ ۲۵ چې هغه بهر راوویستلے شوه، هغې خپل سخر له
خبر ورولیږلو، ”زهٔ د هغه سړی نه اُمیدواره یم چې دا څیزونه د چا وی. دې ته
وګورئ چې دا مهر سره د مزی او دا لښته د چا دی.“ ۲۶ یهوداه دا وپیژندل او
وې وئیل، ”هغه په حقه ده. زهٔ د هغې سره په خپله ذمه وارۍ کښې ناکام شوے
یم. ځکه چې ما هغه خپل زوئ سیله ته وادهٔ نهٔ کړه.“ او یهوداه د هغې سره بیا
شپه تیره نهٔ کړه. ۲۷ چې کله د هغې د بچی پیدا کېدو وخت راغلو، دا پته ولګېده
چې د هغې جوړه بچی پیدا کېدونکی دی. ۲۸ چې کله هغه په تکلیف کښې وه، یو
ماشوم لاس رابهر کړو، دایئې یې لاس راونیولو، سور تار یې ترې تاو کړو او وې
وئیل، ”دا وړومبے پیدا شوے دے.“ ۲۹ خو هغهٔ خپل لاس واپس راښکلو او د
هغهٔ ورور وړومبے پیدا شو. بیا هغه دایئې ووئیل، ”تا څنګه د ځان دپاره د راوتلو
لار جوړه کړې ده.“ نو د هغهٔ نوم فارص شو. ۳۰ بیا د هغهٔ ورور پیدا شو چې د
هغهٔ د لاس نه سور تار تاو وو او د هغهٔ نوم زارح شو.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

حضرت یوسف او د فوطیفار ښځه

۳۹ ① کله چې اِسمٰعیلیانو یوسف مِصر ته بوتلو، هغه يې فوطیفار نومې د
فِرعون په یو آفسر باندې خرڅ کړو، چې هغه د محل د څوکیدارانو مشر وو. ②
مالِک خُدائ د یوسف مل وو او هغه يې کامیاب کړو. هغه د خپل مِصری نیک په
کور کښې اوسیدو، ③ چې هغهٔ ولیدل چې مالِک خُدائ د یوسف مل دے او
هغه يې په هر کار کښې کامیاب کړے دے. ④ نو فوطیفار د هغهٔ نه خوشحال
وو او هغه يې خپل ذاتی خِدمتګار او د خپل کور مشر يې جوړ کړو او خپل هر
څهٔ يې هغهٔ ته وسپارل. ⑤ هم د هغه وخت نه، هم د یوسف په وجه مالِک خُدائ
د دې مِصری خاندان له برکت ورکړے وو او ورسره هغه هر څیز له يې برکت
ورکړو چې د هغهٔ په کور او په پټو کښې وُو. ⑥ فوطیفار چې څهٔ هم لرل هغه
يې یوسف له ورکړل چې خیال يې ساتی او په خپله يې د خوراک نه بغېر د یو څیز
فکر هم نهٔ کولو. نو یوسف ښائسته بدن لرلو او ښُکلے ځوان وو، ⑦ او څهٔ
موده وروستو د هغهٔ د نیک ښځې یوسف ته د شوق په سترګه کتل او ورته يې
ووئیل، "راشه او ما سره څمله." ⑧ هغهٔ اِنکار وکړو او ورته يې ووئیل، "ګوره،
زما نیک په خپله په دې کور کښې د یو څیز فکر هم نهٔ کوی، ځکه چې زهٔ دلته یم.
هغهٔ زهٔ په خپل هر څیز مشر جوړ کړے یم. ⑨ زهٔ په دې کور کښې د هغهٔ
هومره اختیار لرم او هغهٔ ستا نه بغېر زما نه هیڅ څیز هم نهٔ دے منع کړے. نو بیا
زهٔ داسې غلط کار څنګه وکړم چې د خُدائ پاک ګناهګار شم؟" ⑩ اګر چې
هغې به هره ورځ یوسف ته وئیل، خو هغهٔ د هغې خبره نهٔ منله چې ورسره څملی
او نهٔ ورنزدې کیدو. ⑪ خو یوه ورځ چې کله یوسف د کار دپاره کور ته ننوتو،
په کور کښې یو خِدمتګار هم نهٔ وو. ⑫ هغې هغه د قمیص نه ونیوو او ورته يې
ووئیل، "راشه. ما سره څمله." خو هغهٔ بهر منډه کړه او وتښتیدو او د هغهٔ
قمیص د هغې په لاس کښې پاتې شو. ⑬ کله چې هغې ولیدل چې د هغهٔ نه
قمیص پاتې شو او د کور نه يې بهر منډه کړه، ⑭ هغې د کور خِدمتګاران

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

راوغوښتل او وې وئيل، ”دا وګورئ، زما خاوند چې کور ته کوم عبرانے راوستے دے هغه مونږ شرموی. هغه زما کوټې ته راننوتو او ما ته يې د لاس راچولو کوشش وکړو، خو ما په زوره زوره چغې ووهلې. ۱۵ نو زما چغو سره هغۀ بهر منډه کړه او قميص يې زما سره پرېښودو.“ ۱۶ هغې دا قميص د يوسف د نيک کور ته راتلو پورې وساتلو. ۱۷ بيا هغې هغۀ ته هم هغه شان قيصه تېره کړه، ”تا چې کوم عبرانے نوکر دلته راوستلے دے هغه زما کوټې ته راننوتو او لاس يې راواچولو. ۱۸ خو چې کله ما چغې ووهلې، هغۀ بهر منډه کړه او خپل قميص يې زما سره پرېښودو.“ ۱۹ چې کله د يوسف نيک دا قيصه واورېده کومه چې خپلې ښځې ورته بيان کړه، نو هغه د غصې نه تک سور شو. ۲۰ نو يوسف يې ونيولو او په هغه قېدخانه کښې يې بند کړو چرته به چې د بادشاه قېديان قېد کولے شول او هغه هلته په قېدخانه کښې وو. ۲۱ خو مالِک خُدائ د يوسف مل وو نو رحم يې پرې وکړو او هغه د قېدخانې د آفسر په نظر کښې ښۀ راغلو. ۲۲ هغۀ يوسف د نورو ټولو قېديانو مشر جوړ کړو او چې په قېدخانه کښې څۀ هم کېدل د هر څۀ ذمه وارى يې ورکړه. ۲۳ د قېدخانې آفسر د هغه يو څيز فکر هم نۀ کولو چې يوسف له يې کومه ذمه وارى ورکړې وه، ځکه چې مالِک خُدائ د يوسف مل وو او هغه يې په هر کار کښې کامياب کولو.

حضرت يوسف د قېديانو د خوبونو تعبير ښودل

۴۰ ۱ څۀ موده وروستو د مِصر د بادشاه ساقى او مشر نانبائى داسې څۀ غلط کار وکړو چې بادشاه وربانديې خفه شو. ۲ فِرعون دې دواړو آفسرانو ته سخت غصه شو ۳ او دوئ يې د څوکيدارانو د مشر په کور کښې قېد کړل، هم په هغه ځائ کښې چې چرته يوسف هم قېد وو. ۴ دوئ ډېر وخت په قېدخانه کښې تېر کړو او د څوکيدارانو مشر يوسف ته يې حواله کړل چې د دوئ خِدمت کوى. ۵ يوه شپه په قېدخانه کښې د مِصر د بادشاه ساقى او مشر نانبائى

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

دواړو خوب وليدو او د هر يو خوب خپل خپل مطلب وو. ﴿٦﴾ چې کله يوسف
هغوئ له سحر ورَغلو، هغۀ دوئ پرېشانه وليدل. ﴿٧﴾ هغۀ د هغوئ نه تپوس
وکړو، "تاسو ولې نن دومره پرېشانه ښکارئ؟" ﴿٨﴾ هغوئ ورته ووئيل، "مونږ
دواړو يو يو خوب ليدلے دے او دلته داسې هيڅ څوک هم نشته چې تعبير يې
وکړى." يوسف ورته ووئيل چې، "دا خو خُدائ پاک دے چې هغه د خوبونو د
تعبير عِلم ورکوى، تاسو ما ته خپل خوبونه ووايئ." ﴿٩﴾ نو ساقى ووئيل، "زما په
خوب کښې زما په مخکښې د انګورو بوټے وو، ﴿١٠﴾ د دې درې څانګې وې. چې
څنګه د دې نه پاڼې راووتلې، غوټۍ راڅرګندې شوې او انګور پاخۀ شول. ﴿١١﴾ ما
د فِرعون پيالۍ په لاس کښې نيولې وه، نو ما انګور راواخستل او دا مې په پيالۍ
کښې نچوړ کړل او هغۀ له مې ورکړل." ﴿١٢﴾ يوسف ووئيل، "د دې تعبير دا دے،
دا درې څانګې درې ورځې دى. ﴿١٣﴾ په دې درېو ورځو کښې به فِرعون تا آزاد
کړى او په خپل ځائ به دې کښېنوى. تۀ به هغۀ له پيالۍ ورکړې او د مخکښې په
شان به د هغۀ ساقى يې. ﴿١٤﴾ خو چې کله ستا دپاره هر څۀ سم شى نو ما مۀ
هېروه او په ما ډېره مِهربانى وکړه فِرعون ته زما ذِکر وکړه او د دې قېدخانې نه
خلاصېدلو کښې زما مدد وکړه. ﴿١٥﴾ ځکه چې زۀ د عبرانيانو د مُلک نه
راتښتولے شوے وم او ما دلته په مِصر کښې داسې هيڅ کار نۀ دے کړے چې په
دې قېدخانه کښې بندى شم." ﴿١٦﴾ چې کله مشر نانبائى پوهه شو چې د ساقى د
خوب تعبير ښۀ وو، هغۀ هم يوسف ته ووئيل، "ما هم خوب ليدلے دے، ما په سر
د روټۍ درې ټوکرۍ روانې کړې وې. ﴿١٧﴾ د ټولو سر ته ټوکرۍ کښې د فِرعون
دپاره هر قِسم روټۍ وې او مارغانو دا خوړلې." ﴿١٨﴾ يوسف جواب ورکړو، "د
دې تعبير دا دے. هغه درې ټوکرۍ درې ورځې دى. ﴿١٩﴾ په درېو ورځو کښې به
فِرعون ستا نه سر قلم کړى. بيا به تا په يوه ونه کښې راځوړند کړى او مارغان به
ستا غوښه وخورى." ﴿٢٠﴾ په درېمه ورځ دا د فِرعون د پېدايښت ورځ وه، هغۀ
خپلو ټولو درباريانو له يوه لويه روټۍ وکړه، هغۀ خپل ساقى او مشر نانبائى رابهر
کړل او د خپلو درباريانو په مخکښې يې حاضر کړل. ﴿٢١﴾ فِرعون، ساقى بيا په

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

خپل وړومبی ځائ کښېنولو او ساقی پيالی ِفرعون له په لاس کښې ورکړه، ٢٢ خو هغه مشر نانبائی يې راځوړند کړو. دا ټول هم هغه شان وشول لکه څنګه چې يوسف فرمائيلی وُو. ٢٣ خو ساقی يوسف رايادٌ نۀ کړو. او هېر يې کړو.

د حضرت يوسف د ِفرعون د خوبونو تعبير کول

٤١ ١ پوره دوه کاله تېر شوی وُو چې د ِمصر ِفرعون خوب وليدو چې هغه د نيل درياب په غاړه ولاړ وو، ٢ چې کله اووۀ ښې ښائسته او څربې غواګانې د درياب نه راوختلې او په واښو کښې په څرېدلو شروع شوې. ٣ اووۀ نورې غواګانې هم راوختلې، دا کمزورې او نرۍ وې. دا راغلې او د درياب په غاړه د نورو غواګانو سره ودرېدلې، ٤ هغه مانده او کمزورو غواګانو، ښائسته او څربې غواګانې وخوړلې. بيا ِفرعون راويښ شو. ٥ هغه بيا اودۀ شو او يو بل خوب يې وليدو. هغۀ د غلې اووۀ وږی او پاخۀ وَږی وليدل، چې په يو ډنډر باندې شوی وُو. ٦ بيا هغۀ يو بل ډنډر وليدو چې په دې باندې اووۀ نور وَږی شوی وُو چې نری وُو او ګرمې هوا اوچ کړی وُو، ٧ او د غلې هغه کمزورو وږو هغه ډک او پاخۀ وَږی تېر کړل. ِفرعون راويښ شو او پوهه شو چې هغۀ خوب ليدلو. ٨ سحر هغه پرېشان وو، نو هغۀ د ِمصر ټول نجوميان او هوښيار خلق راوغوښتل. هغۀ ورته خپل خوبونه ووئيل، خو هيچا هم هغۀ ته د دې تعبير نۀ شو ښودلے.
٩ بيا ساقی ِفرعون ته ووئيل، ”صاحِبه، نن زۀ دا خبره څرګندوم چې زما نه غلطی شوې ده. ١٠ يو ځل چې ِفرعون خپلو ِخدمتګارانو ته غصه شو نو زۀ او مشر نانبائی يې د څوکيدارانو د مشر په کور کښې په قيدخانه کښې قيد کړُو. ١١ يوه شپه مونږ دواړو يو يو خوب وليدو او د هغه خوبونو بېل بېل مطلبونه وُو. ١٢ يو ځوان عبرانے هلته مونږ سره وو چې هغه د څوکيدارانو د مشر ِخدمتګار وو. مونږ هغۀ ته خپل خوبونه ووئيل او هغۀ مونږ ته د دې تعبيرونه وښودل. ١٣ چې څنګه هغۀ فرمائيلی وُو هم هغه شان وشول. تا زۀ بيا په خپل ځائ کښېنولم، خو

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

نانبائی دې راځوړند کړو.“ ۱۴ فِرعون يوسف راوغوښتو او هغه فوراً د قېدخانې
نه راوستے شو. چې هغهٔ د سر او ږيرې وېښتهٔ کل کړل او جامې يې بدلې کړې،
نو هغه فِرعون ته پېش شو. ۱۵ فِرعون يوسف ته ووئيل، ”ما يو خوب ليدلے
دے او هيڅ څوک هم د دې تعبير نهٔ شی ښودلے. ما ته چا وئيلی دی چې تهٔ په
خوبونو پوهېږې او تعبير يې ښودلے شې.“ ۱۶ يوسف جواب ورکړو، ”صاحِبه،
زهٔ دا نهٔ شم کولے، خو خُدائ پاک به تا ته ښهٔ تعبير درکړی.“ ۱۷ فِرعون
يوسف ته ووئيل، ”ما خوب وليدلو چې زهٔ د نيل درياب په غاړه ولاړ وم، ۱۸
چې کله اووهٔ ښائسته او څربې غواګانې د درياب نه راوختلې او په واښو کښې په
څرېدلو شروع شوې. ۱۹ بيا اووهٔ نورې غواګانې راوختلې چې نرۍ او کمزورې
وې. ما په مِصر کښې دومره ډېرې بېکاره غواګانې چرته هم نهٔ دی ليدلې. ۲۰
بيا دې کمزورو غواګانو هغه څربې غواګانې وخوړلې، ۲۱ خو هيچا به داسې نهٔ
وے وئيلی چې هغه يې خوړلې دی، ځکه چې هم هغه شان کمزورې معلومېدې
لکه چې څنګه مخکښې وې. بيا زهٔ راويښ شوم. ۲۲ ما دا خوب هم وليدو چې
په يو ډنډر باندې د غلې اووهٔ ډک او پاخهٔ وَږی راشوی وُو، ۲۳ بيا د غلې اووهٔ
نور وَږی وشول، چې دا نرۍ او د صحرا هوا سوزولی وُو، ۲۴ او د غلې اووهٔ
نرو وږو هغه ډک وَږی تېر کړل. ما دا خوبونه نجوميانو ته ووئيل، خو هيچا ما ته
د دې تعبير نهٔ شو ښودلے.“ ۲۵ يوسف فِرعون ته ووئيل، ”صاحِبه، د دې دواړو
خوبونو هم يو مطلب دے، خُدائ پاک تا ته وښودل چې هغه به په راتلونکی وخت
کښې څهٔ کوی. ۲۶ دا اووهٔ څربې غواګانې اووهٔ کالونه دی او دا د غلې اووهٔ
ډک وَږی هم اووهٔ کالونه دی، د دې دواړو هم يو مطلب دے. ۲۷ هغه اووهٔ نرۍ
غواګانې چې کومې وروستو راوختلې او هغه اووهٔ د غلې نرۍ وَږی کوم چې
ګرمې هوا اوچ کړل د قحط اووهٔ کالونه دی. ۲۸ لکه څنګه چې ما تا ته ووئيل،
خُدائ پاک تا ته ښودلی دی چې هغه به په راتلونکی وخت کښې څهٔ کوی. ۲۹
اووهٔ کاله به د ټول مِصر په مُلک کښې ښهٔ ډېر پېداوار کېږی. ۳۰ د هغې نه پس
به اووهٔ کاله د قحط وی او هغه ټول آباد کالونه به مو هېر شی، ځکه چې قحط به

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

مُلک تباه کړی. ﴿۳۱﴾ آباد وخت به مو ببخی هېر شی، ځکه چې ورپسې کوم قحط
راځی هغه به ډېر سخت وی. ﴿۳۲﴾ ستا د دوه ځل خوبونو مطلب دا دے چې دا د
خُدائ پاک فېصله ده او زر به خُدائ پاک داسې وکړی. ﴿۳۳﴾ اوس تاسو يو
هوښيار او ښۀ پوهه سړے ولټوئ او هغه د مِصر د مُلک مشر مقرر کړئ. ﴿۳۴﴾
تاسو له نور آفسران هم مقرروَل په کار دی او د آبادۍ په دې اووۀ کالونو کښې د
فصلونو پينځمه حِصه اخلئ. ﴿۳۵﴾ نو هغوئ له حُکم ورکړئ چې په راروان ښۀ
کلونه کښې د خوراک ټول ځيزونه راغونډ کړی او هغوئ له اختيار ورکړئ چې په
ښارونو کښې غله جمع کړی او د هغې حِفاظت وکړی. ﴿۳۶﴾ هغه خوراک به د
دې مُلک دپاره يوه ذخيره وی، د قحط د هغو اووۀ کالونو دپاره کوم چې د مِصر
په مُلک راروان دی. نو داسې خلق به د لوږې نه نۀ مری.“

د حضرت يوسف مشر مقررېدل

﴿۳۷﴾ د فِرعون او د هغۀ د درباريانو په نظر کښې دا منصوبه ښۀ راغله، ﴿۳۸﴾ او
فِرعون هغوئ ته ووئيل، ”مونږ ته به هيڅکله هم د يوسف نه ښۀ سړے مِلاو نۀ
شی، يو داسې سړے چې په هغۀ کښې د خُدائ پاک روح وی.“ ﴿۳۹﴾ فِرعون
يوسف ته ووئيل، ”خُدائ پاک تا ته دا هر څۀ ښودلی دی، نو دا ښکاره خبره ده
چې ستا نه لوئ هوښيار او ښۀ عقلمند کس بل نشته. ﴿۴۰﴾ زۀ به تا د خپل مُلک
مشر جوړ کړم او زما ټول خلق به ستا حُکم منی. تۀ به ما پسې دوېم اختيارمند
سړے يې. ﴿۴۱﴾ زۀ اوس تا په ټول مِصر مشر مقرروم.“ ﴿۴۲﴾ فِرعون خپله ګوته د
لاس نه ووېستله چې په هغې د بادشاهۍ مهر لګېدلے وو او يوسف ته يې ورپه
ګوته کړه. هغۀ ته يې د کتان يوه ښائسته چُوغه ورواغوستله او د سرو زرو هار
يې ورپه غاړه کړو. ﴿۴۳﴾ هغۀ له يې د ګرځېدو دپاره هغه دوېمه د آسونو شاهی
ګاډۍ ورکړه او عزت ورکوونکی فوجيان د هغۀ نه مخکښې روان وُو او چغې يې
وهلې چې، ”لار پرېږدئ. مشر راروان دے.“ نو يوسف په ټول مِصر مشر مقرر
شو. ﴿۴۴﴾ بادشاه هغۀ ته ووئيل، ”زۀ فِرعون يم. او ستا د اجازت نه بغير به په ټول

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

مِصر کښې هيڅ څوک هم لاس پښه نۀ شی خوځولے.“ ﴿۴۵-۴۶﴾ په هغۀ يې د
مِصريانو نوم صافنت فعينح کېښودو او هغۀ ته يې يوه ښځه اسنت په نِکاح کړه،
چې هغه د اُون د يو اِمام فوطيفرع لور وه. يوسف د دېرشو کالو وو چې هغۀ د
مِصر د فِرعون خِدمت کول شروع کړل. هغه د فِرعون د دربار نه لاړو او د مِصر
ټول مُلک يې وکتلو. ﴿۴۷﴾ د آبادۍ په هغو اووۀ کالونو کښې هغه مُلک ډېره زياته
غله وکړه، ﴿۴۸﴾ هغه هر څۀ يوسف راغونډ کړل او په ښارونو کښې يې ذخيره
کړل. هغۀ په هر ښار کښې د ګېرچاپېره پټو نه خوراک راجمع کړو. ﴿۴۹﴾ دا غله
دومره زياته وه چې يوسف يې تلل پرېښودل. دا د سمندر په غاړه د شګو په شان
ډېره وه. ﴿۵۰﴾ د قحط د کالونو نه مخکښې د يوسف د اسنت نه دوه زامن پيدا
شول. ﴿۵۱﴾ هغۀ ووئيل، ”خُدائ پاک زما ټولې سختۍ او زما د پلار ټول خاندان
زما نه هېر کړے دے.“ نو يوسف په خپل مشر زوئ منسی نوم کېښودو. ﴿۵۲﴾
هغۀ دا هم ووئيل، ”خُدائ پاک زما د تکليف په مُلک کښې ما له بچې راکړی دی.“
نو هغۀ په خپل دوېم زوئ اِفرائيم نوم کېښودو. ﴿۵۳﴾ د مِصر د مُلک د آبادۍ هغه
اووۀ کالونه ختم شول، ﴿۵۴﴾ او د قحط اووۀ کالونه شروع شول هم هغه شان لکه
چې څنګه يوسف فرمائيلی وُو. په نورو ټولو مُلکونو کښې قحط وو، خو د مِصر په
ټول مُلک کښې خوراک وو. ﴿۵۵﴾ چې کله مِصريان ډېر زيات اوږی شول، دوئ
فِرعون ته د خوراک دپاره فرياد وکړو. نو هغۀ هغوئ له حُکم ورکړو چې،
”يوسف له لاړ شئ او هم هغسې وکړئ چې څنګه هغه تاسو ته وائی.“ ﴿۵۶﴾ قحط
سخت شو او په ټول مُلک کښې خور شو، نو يوسف ټول ګودامونه کولاو کړل او
په مِصريانو به يې غله خرڅوله. ﴿۵۷﴾ د يوسف نه غله اخستلو دپاره د ټولې دُنيا نه
خلق مِصر ته راتلل، ځکه چې قحط په هر ځائ کښې ډېر سخت وو.

د حضرت يوسف د ورونو غلې پسې مِصر ته تلل

۴۲ ﴿۱﴾ چې کله يعقوب خبر شو چې په مِصر کښې غله شته، هغۀ خپلو زامنو

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ته ووئیل چې، "ولې یو بل ته ګورئ؟ ۲ ګورئ، ما اورېدلی دی چې په مِصر
کښې غله شته، هلته لاړ شئ او لږه واخلئ چې ژوندی پاتې شُو او د لوږې نه مړۀ
نۀ شُو." ۳ نو د یوسف لس مېرنی ورونړه د غلې اخستلو دپاره مِصر ته لاړل،
۴ خو یعقوب د یوسف سکه ورور بنیامین د هغوئ سره ونۀ لېږلو، ځکه چې
هغه په دې یرېدو چې څۀ نقصان به ورته ورسیږی. ۵ نو د یعقوب زامن د نورو
خلقو سره غلې اخستلو دپاره راغلل ځکه چې د کنعان په مُلک کښې قحط وو.
۶ یوسف د مِصر د مُلک د مشر په توګه د ټولې دُنیا په خلقو باندې غله
خرڅوله. نو د یوسف ورونړه راغلل او د هغۀ په مخکښې ټیټ شول او خپل سرونه
یې ورته په زمکه ولګول. ۷ یوسف خپل ورونړه ولیدل، هغۀ دوئ وپېژندل، خو
ځان یې داسې کړو لکه چې هډو دوئ پېژنی نه. او د هغوئ سره یې سختې خبرې
کولې، "تاسو د کوم ځائ نه راغلی یئ؟" هغوئ ورته ووئیل، "صاحِبه، مونږ د
خوراک اخستلو دپاره د کنعان نه راغلی یُو." ۸ اګر چې یوسف خپل ورونړه
وپېژندل، خو هغوئ هغه ونۀ پېژندو. ۹ هغۀ ته هغه خوبونه رایاد شول کوم یې
چې د هغوئ په حقله لیدلی وُو او ورته یې ووئیل، "تاسو جاسوسان یئ، تاسو
زمونږ د مُلک کمزوری معلومولو له راغلی یئ." ۱۰ هغوئ جواب ورکړو، "نه،
صاحِبه، مونږ ستا خِدمتګاران د خوراک اخستلو دپاره راغلی یُو. ۱۱ مونږ ټول
د یو سړی زامن یُو. صاحِبه، مونږ جاسوسان نۀ یُو، مونږ صحیح خلق یُو." ۱۲
یوسف ورته ووئیل، "نه، تاسو زمونږ د مُلک کمزوری معلومولو له راغلی یئ."
۱۳ هغوئ ورته ووئیل، "صاحِبه، مونږ دولس ورونړه وُو. د کنعان په مُلک کښې
د یو سړی زامن یُو. یو ورور مو مړ دے او کشرے ورور مو اوس د خپل پلار
سره دے." ۱۴ یوسف ورته ووئیل، "هم دغه شان ده لکه چې څنګه ما ووئیل
تاسو جاسوسان یئ. ۱۵ نو اوس زۀ تاسو په دې طریقې سره معلوموم چې په
رښتیا سره تاسو څوک یئ. زۀ د فِرعون په سر قسم کوم چې تاسو به تر هغې
پورې لاړ نۀ شئ چې ترڅو ستاسو کشرے ورور دلته راغلے نۀ وی. ۱۶ تاسو یو
کس لاړ شئ او هغه راولئ. تاسو باقی نور به په قېدخانه کښې واچولے شئ چې
ستاسو دا خبره معلومه کړے شی چې تاسو رښتیا وایئ کۀ نه. ګنې، د فِرعون په

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

سر مې قسم دے چې تاسو په رښتيا جاسوسان يئ.“ ۱۷ بيا درې ورځې يې
هغوئ ټول په قېدخانه کښې بند کړل. ۱۸ په درېمه ورځ يوسف هغوئ ته ووئيل،
”زۀ د خُدائ پاک نه يرېږم او زۀ به تاسو په يو شرط ژوندى پرېږدم. ۱۹ چې دا
ثابِته شى چې تاسو رښتونى يئ، ستاسو نه به يو کس په قېدخانه کښې بند وى،
باقى نور ټول تلے شئ او چې کومه غله تاسو اخستې ده هغه خپلو قحط وهلو
خلقو له يوسئ. ۲۰ خو تاسو به خامخا خپل کشرے ورور ما له راولئ. د دې نه
به دا ثابِته شى چې تاسو رښتيا وايئ او زۀ به تاسو نۀ وژنم.“ نو هغوئ دې ته
راضى شول ۲۱ او يو بل ته يې ووئيل، ”دا اوس چې مونږ کړېږُو دا د هغې نتيجه
ده چې مونږ د خپل ورور سره څۀ کړى وُو، هغه چې په کوم لوئ مصيبت کښې
مونږ وليدلو چې کله هغۀ مِنت زارى کوله، خو مونږ وانۀ ورېدله. دا ځکه اوس
مونږ په دې تکليف کښې راګېر يُو.“ ۲۲ روبين ووئيل، ”ما تاسو ته وئيل چې
هلک له تکليف مۀ ورکوئ، خو تاسو وانۀ ورېدل. او اوس به زمونږ نه د هغۀ د
وينې حِساب غوښتے شى.“ ۲۳ هغوئ ته پته ونۀ لګېده چې يوسف د دوئ په
خبرو پوهيږى، ځکه چې هغۀ د هغوئ سره د يو ترجمان په ذريعه خبرې کولې.
۲۴ يوسف د هغوئ نه لاړو او په ژړا شو. چې کله هغۀ د ژړا نه پس خبرې کولې
نو راواپس شو، شمعون يې رابېل کړو او د هغوئ په مخکښې يې وتړلو.

د حضرت يوسف د ورونړو واپس کنعان ته تلل

۲۵ يوسف حُکم ورکړو چې د هغۀ د ورونړو بوجۍ د غلې نه ډکې کړئ، د هر يو
کس روپۍ واپس د هغۀ په بوجۍ کښې کېږدئ او هغوئ له د سفر دپاره خوراک
هم ورکړئ. او هم دغه شان يې ورسره وکړل. ۲۶ د هغۀ ورونړو چې کومه غله
اخستې وه د هغې نه يې خپل خرونه بار کړل او بيا دوئ لاړل. ۲۷ چې کله په
سرائې کښې يو کس خپله بوجۍ کولاو کړه چې خپل خرۀ له خوراک ورکړى نو د
بوجۍ په خولۀ کښې يې روپۍ وليدلې. ۲۸ هغۀ خپل ورونړه راوغوښتل، ”ديخوا
وګورئ، ما ته يې خپلې روپۍ واپس کړې دى، دا دى زما په بوجۍ کښې دى.“ د

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

هغوئ ساه ډُوبه شوه او ويرېدل او هغوئ د يو بل نه پوښتنه وکړه چې، ”دې خُدائ پاک لا مونږ سره څۀ وکړل؟“ ﴿٢٩﴾ چې کله دوئ په کنعان کښې خپل پلار يعقوب له راغلل، هغوئ هغۀ ته هر څۀ ووئيل چې د هغوئ سره شوى وُو، ﴿٣٠﴾ ”د مِصر مشر مونږ سره سختې خبرې کولې او هغۀ په مونږ اِلزام ولګولو چې مونږ د هغۀ په مُلک کښې جاسوسى کوُو. ﴿٣١﴾ مونږ ورته ووئيل چې مونږ جاسوسان نۀ يُو مونږ صحيح خلق يُو. ﴿٣٢﴾ مونږ ټول دولس ورونړه د يو پلار زامن وُو. يو ورور مو مړ دے او کشرے ورور مو د پلار سره په کنعان کښې دے. ﴿٣٣﴾ هغه سړى مونږ ته ووئيل، يو کس زما سره پاتې شئ نو ما ته به پته ولګى چې تاسو صحيح خلق يئ، او باقى نور به خپلو نهَرو کورَنو له غله واخلئ او لاړ شئ. ﴿٣٤﴾ خپل کشرے ورور ما له راولئ. بيا به ما ته پته ولګى چې تاسو جاسوسان نۀ يئ او صحيح خلق يئ، زۀ به تاسو له خپل ورور درواپس کړم او بيا تاسو دلته پاتې شئ او سوداګرى کوئ.“ ﴿٣٥﴾ نو چې کله هغوئ خپلې بوجۍ تشولې نو هر يو کس د روپو کڅوړې وموندلې، او چې روپۍ يې وليدلې، نو هغوئ او د هغوئ پلار ويرېدل. ﴿٣٦﴾ خپل پلار يعقوب هغوئ ته ووئيل، ”تاسو ما د ټولو زامنو نه خلاصول غواړئ څۀ؟ يوسف لاړو، شمعون لاړو، او اوس به تاسو بنيامين هم بوځئ. دا ټول تکليفونه په ما راغلى دى.“ ﴿٣٧﴾ روبين خپل پلار ته ووئيل، ”کۀ بنيامين ما واپس تا له رانۀ وستلو، نو تۀ زما دوه زامن ووژنه. بنيامين زما په حواله کړه او زۀ به يې واپس تا له راولم.“ ﴿٣٨﴾ خو يعقوب ووئيل، ”زما زوئ به ستاسو سره نۀ ځى، د هغۀ ورور مړ دے او هغه اېک يواځې پاتې دے. په لار کښې به په هغۀ څۀ وشى. زۀ ضعيف سړے يم او چې تاسو ما په کوم غم آخته کوئ نو ما سپين ږيرے به قبر ته ولېږئ.“

مِصر ته دويم سفر

۴۳ ﴿١﴾ نو په کنعان کښې قحط نور هم سخت شو، ﴿٢﴾ او چې کله د يعقوب

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

کورنۍ ټوله غله وخوړله کومه چې د مِصر نه راوړلے شوې وه، یعقوب خپلو زامنو ته وفرمائیل، "بیا لاړ شئ او زمونږ دپاره لږه نوره غله راوړئ." ۳ یهوداه هغۀ ته ووئیل، "هغه سړی مونږ ته په ټینګه خبردارے راکړے دے چې مونږ د ځان سره خپل ورور نۀ وی راوستلے نو مونږ د هغۀ په دربار کښې نۀ شُو حاضرېدلے. ۴ کۀ تۀ مونږ سره زمونږ ورور لېږل غواړې، نو مونږ به لاړ شُو او ستا دپاره به خوراک واخلو. ۵ او کۀ تۀ نۀ غواړې، نو مونږ به نۀ ځُو، ځکه چې هغه سړی مونږ ته وئیلی دی چې مونږ سره خپل ورور نۀ وی نو مونږ د هغۀ په دربار کښې نۀ شُو حاضرېدلے." ۶ یعقوب ورته وفرمائیل، "تاسو زۀ په دومره سخت تکلیف کښې ولې آخته کړے یم چې هغه سړی ته مو ووئیل چې زمونږ بل ورور هم شته؟" ۷ هغوئ جواب ورکړو، "هغه سړی زمونږ او زمونږ د خاندان په حقله تپوسونه کول چې، ستاسو پلار تر اوسه پورې ژوندے دے څۀ؟ ستاسو بل ورور شته څۀ؟ مونږ خو صِرف د هغۀ د تپوسونو جواب ورکولو. مونږ ته څۀ پته وه چې هغه به مونږ ته وائی چې تاسو د ځان سره خپل ورور هم راولئ؟" ۸ یهوداه خپل پلار ته ووئیل، "دا هلک ما سره ولېږه او مونږ به سمدستی لاړ شُو. هسې نه چې مونږ او تاسو سره د خپلو ماشومان او د لوږې نه مړۀ شُو. ۹ زۀ به په خپله د هغۀ حِفاظت کوم او تۀ د هغۀ ذمه واری زما په غاړه کولے شې. کۀ زۀ دے تا له واپس روغ او سلامت رانۀ ولم، نو زۀ به همېشه تا ته ملامته یم. ۱۰ کۀ مونږ دومره وخت ضائع کړے نۀ وے، نو مونږ به هلته تلی وو او تر اوسه پورې به دوه ځل واپس هم راغلی وُو." ۱۱ خپل پلار هغوئ ته وفرمائیل، "کۀ هم دغه شان کېږی، نو د دې مُلک د ټولو نه ښۀ څیزونه په خپلو بوجو کښې کېږدئ او هغه مشر له یې په تُحفه کښې یوسئ، لږ عطر، شات، خوشبودارې مصالحې، پسته او بادام. ۱۲ د خپل ځان سره یو په دوه روپۍ یوسئ، ځکه چې کومې روپۍ ستاسو د بوجو په خُلو کښې واپس کړے شوې وې تاسو هغه خامخا واپس کړئ. کېدے شی چې په غلطۍ سره داسې شوی وی. ۱۳ خپل ورور روان کړئ او سمدستی هغه سړی له واپس لاړ شئ. ۱۴ قادر

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

خُدائ دې هغه سړے په تاسو مِهربانه کړی، نو چې هغه بنيامين او هغه ستاسو
بل ورور دواړه تاسو ته واپس کړی. خو کهٔ زما بچی خامخا مرهٔ کيږی، نو مرهٔ
دې شی.“ ⑮ نو د هغهٔ زامنو هغه تُحفې او يو په دوه روپۍ واخستلې او مِصر ته
د بنيامين سره روان شول. او هلته د يوسف په حضور کښې پيش شول. ⑯ چې
کله يوسف بنيامين د هغوئ سره وليدلو، نو هغهٔ د خپل کور مشر خِدمتګار ته
ووئيل، ”دا سړی زما کور ته بوځه. د غرمې روټۍ به دوئ زما سره وخوری، نو
يو څاروے حلال کړه او تيار يې کړه.“ ⑰ نو خِدمتګار هم هغه شان وکړل چې
څنګه ورته حُکم شوے وو او هغه کسان يې د يوسف کور ته بوتلل. ⑱ چې کله
يې هغوئ کور ته راروان کړی وُو، هغوئ ويرېدل او فکر يې کولو چې، ”مونږ ته
په وړومبی ځل چې کومې روپۍ واپس کړے شوې وې د هغې په وجه يې دلته
راروان کړی يُو. دوئ به ناڅاپی په مونږ حمله وکړی، زمونږ خرهٔ به بوځی او
مونږ به خپل غلامان کړی.“ ⑲ نو د کور د دروازې سره هغوئ مشر خِدمتګار
ته ووئيل، ⑳ ”اے صاحِبه، مونږ دلته يو ځل مخکښې د خوراک اخستلو دپاره
راغلی وُو. ㉑ مونږ چې کله سرائی ته ورسيدو، مونږ خپلې بوجۍ کولاو کړې، نو
هر يو کس خپلې ټولې روپۍ د خپلې خپلې بوجۍ په خولهٔ کښې ومونډلې. مونږ
هغه د ځان سره واپس راوړې دی. ㉒ مونږ ځان سره د نور خوراک اخستلو
دپاره نورې روپۍ هم راوړې دی. مونږ ته پته نشته چې هغه روپۍ زمونږ په بوجو
کښې چا واپس ايښې وې.“ ㉓ د خِدمتګارانو مشر ورته ووئيل، ”خير به شی، مهٔ
يريږئ. ستاسو او ستاسو د پلار خُدائ پاک درله هغه روپۍ ستاسو په بوجو کښې
ايښې وې. ستاسو روپۍ ما ته مِلاو شوې.“ بيا هغهٔ شمعون هغوئ له راوستلو.
㉔ هغه خِدمتګار دوئ دننه کور ته بوتلل او هغوئ له يې د پښو وينځلو دپاره
اوبهٔ ورکړې او د هغوئ خرونو ته يې واښهٔ واچول. ㉕ هغوئ خپلې تُحفې تيارې
کړې چې يوسف ته يې پيش کړی چې کله هغه د غرمې راورسيږی، ځکه چې
هغوئ ته وئيلی شوی وُو چې هغوئ به د هغهٔ سره روټۍ خوری. ㉖ چې کله
يوسف کور ته راغلو، هغوئ تُحفې دننه کور ته هغهٔ له يوړې او د هغهٔ په مخکښې

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ته تيېت شول. ۲۷ هغهٔ د هغوئ نه د خېر خېريت پوښتنه وکړه او بيا يې ورته
ووئيل، ”تاسو ما ته د خپل ضعيف پلار په حقله وئيلى وُو، هغه څنګه دے؟ هغه
ژوندے دے؟“ ۲۸ هغوئ ورته ووئيل، ”زمونږ پلار ستاسو خِدمتګار تر اوسه
پورې ژوندے دے او روغ جوړ دے.“ او هغوئ د هغهٔ په مخکښې خپل سرونه
تيېت کړل. ۲۹ چې کله يوسف د خپلې مور زوئ، خپل سکه ورور بنيامين وليدو،
هغهٔ وفرمائيل، ”نو دا ستاسو کشرے ورور دے، چې تاسو د هغهٔ په حقله ما ته
وئيلى وُو؟ زما زويه، خُدائ پاک دې په تا مِهربانه شى.“ ۳۰ بيا يوسف فوراً
لاړو، ځکه چې د خپل ورور په ليدو د هغهٔ زړهٔ نرم شو. او د ژړا نه يې سترګې
ډکې شوې، نو هغه خپلې کوټې ته لاړو او وې ژړل. ۳۱ د هغې نه پس چې کله
هغهٔ مخ ووينځلو، هغه بهر راغلو او خپل زړهٔ يې کلک کړو، هغهٔ حُکم وکړو چې
روټۍ راوړئ. ۳۲ يوسف په يو دسترخوان روټۍ ته ناست وو او په بل بانډې د
هغهٔ وروڼه ناست وُو. او چې کومو مِصريانو هلته روټۍ خوړله، هغوئ ته يې په
بل ځائ کښې روټۍ کېښودله، ځکه چې هغوئ د عبرانيانو سره روټۍ خوړل حرام
ګڼل. ۳۳ د هغهٔ وروڼه په دسترخوان ناست وُو، د هغوئ د عُمر په حِساب سره د
مشر نه کشر پورې يوسف ته مخامخ کښېنولے شوى وُو. چې کله هغوئ ته پته
ولګېده چې هغوئ څنګه کښېنولے شوى دى، نو دوئ په حېرانتيا سره يو بل ته
کتل. ۳۴ د يوسف د دسترخوان نه هغوئ له روټۍ ورکولے شوه او د بنيامين د
نورو نه يو په پينځهٔ زياته مېلمستيا وشوله. نو هغوئ د يوسف سره خوړل څښل
وکړل او ښهٔ په سُر کښې شول.

د سپينو زرو جام ورکېدل

۴۴ ۱ يوسف د خپل کور مشر خِدمتګار له حُکم ورکړو چې، ”د هغه کسانو
بوجۍ د غلې نه دومره ډکې کړئ چې هغوئ خومره وړلے شى او د هر يو کس
روپۍ د هغهٔ د بوجۍ په خولهٔ کښې کېږدئ. ۲ زما د سپينو زرو جام د کشر

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ورور د بوجۍ په خولۀ کښې کېږده او ورسره هغه د غلې روپۍ هم کېږده.“ نو هم هغه شان يې وکړل چې څنګه ورته وئيلے شوی ؤو. ③ بل سحر وختی، د هغۀ وروڼه د خپلو خروِنو سره په خپله مخه لاړل. ④ چې کله دوئ د ښار نه لږ غوندې لرې لاړل، نو يوسف د خپل کور مشر خِدمتګار ته ووئيل، ”په هغه کسانو پسې زر لاړ شه. چې کله تۀ هغوئ ته ورسېږې نو د هغوئ نه تپوس وکړه چې، تاسو د ښو په بدل کښې بد ولې کړی دی؟ ⑤ تاسو زما د نيک د سپينو زرو جام ولې پټ کړے دے؟ دا هغه جام دے چې په کوم کښې هغه څښی او د فال دپاره يې استعمالوی. دا تاسو غلط کار کړے دے.“ ⑥ چې کله خِدمتګار هغوئ له ورورسېدلو، هم هغه خبرې يې ورته وکړې. ⑦ هغوئ هغۀ ته ووئيل، ”صاحِبه، داسې خبرې تۀ ولې کوې؟ مونږ قسم کوُو چې مونږ داسې کار نۀ دے کړے. ⑧ تاسو ته پته ده چې مونږ د کنعان د مُلک نه هغه روپۍ تاسو له واپس راوړې چې مونږ د بوجو په خُلو کښې وموندلې. نو بيا مونږ څنګه ستا د نيک د کور نه سرۀ يا سپين زر پټولے شُو؟ ⑨ صاحِبه، کۀ په مونږ کښې د چا سره هغه وموندے شو، نو هغه به مړ کړے شی او مونږ نور ټول به د خپل نيک غلامان شُو.“ ⑩ هغه ووئيل، ”ټيک ده، خو د چا سره چې جام وموندے شی نو صِرف هغه به زما غلام شی او نور خلاص يئ تلے شئ.“ ⑪ نو هغوئ زر زر خپلې بوجۍ زمکې ته راکوزې کړې او هر يو کس خپله بوجۍ کولاو کړه. ⑫ د يوسف خِدمتګار هغوئ د مشر ورور نه واخله تر کشر پورې ټول ښۀ ولټول او جام د بنيامين په بوجۍ کښې راووتلو. ⑬ د هغۀ وروڼو د خفګان نه خپلې جامې وشلولې، خروِنه يې بار کړل او ښار ته واپس شول. ⑭ چې کله يهوداه او د هغۀ وروڼه د يوسف کور ته راغلل، نو هغه تر اوسه پورې هلته وو. او هغوئ د هغۀ په مخکښې په زمکه پرېوتل. ⑮ او يوسف ورته وفرمائيل، ”تاسو څۀ کړی دی؟ تاسو ته پته نۀ وه چې زما په شان سړے په فال خيزونه معلوموی؟“ ⑯ يهوداه ورته ووئيل، ”صاحِبه، مونږ تا ته څۀ ووايو؟ مونږ څۀ وئيلے شُو؟ مونږ د خپل ځان صفائی څنګه پيش کړُو؟ خُدائ پاک زمونږ غلطی راڅرګنده کړې ده. اوس

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

به مونږ ټول سره د هغه وروره چې جام ورسره نيولے شوے دے ستا غلامان
شُو.“ ۱۷ يوسف ورته وفرمائيل، ”نه، زهٔ به هيڅکله هم داسې ونهٔ کړم، هم هغه يو
به زما غلام وى چې د چا سره جام راوتلے وو. باقى نور په خېر سره خپل پلار
ته واپس تلے شئ.“

د يهوداه د بنيامين دپاره مِنت زارى کول

۱۸ يهوداه يوسف ته ورنزدې شو او ورته يې ووئيل، ”اے نيکه، زهٔ تا ته سوال
کوم چې خپل خِدمتګار له اجازت ورکړه، چې زهٔ د خپل نيک په غوږ کښې يوه
خبره وکړم. ما ته مهٔ غصه کيږه، تهٔ د فِرعون برابر يې. ۱۹ نيکه، تا زمونږ نه
تپوس وکړو چې ستاسو پلار يا بل ورور هم شته؟ ۲۰ نو مونږ درته ووئيل چې
زمونږ پلار شته چې ضعيف سړے دے او زمونږ يو کشر ورور هم شته چې د
هغهٔ په بوډاتوب کښې پيدا شوے دے. د دې هلک ورور مړ دے او دا د مور يک
يو ژوندے بچے دے. خپل پلار ورسره ډېره مينه کوى. ۲۱ صاحِبه، تا مونږ ته
وفرمائيل چې هغه دلته راولئ، چې تهٔ هغه وګورې، ۲۲ او مونږ ووئيل چې هغه
هلک د خپل پلار نه نهٔ شى جدا کيدے، کهٔ هغه جدا شى، نو د هغهٔ پلار به مړ
شى. ۲۳ بيا تا وفرمائيل چې کهٔ تاسو سره خپل کشرے ورور نهٔ وى راغلے نو
تاسو زما په دربار کښې نهٔ شئ حاضريدے. ۲۴ کله چې مونږ واپس خپل پلار
له لاړُو، صاحِبه، چې تا څهٔ فرمائيلى وُو هغه خبرې مو هغهٔ ته وکړې. ۲۵ هغهٔ
مونږ ته وفرمائيل چې بيا لاړ شئ او لږه نوره غله واخلئ. ۲۶ مونږ ورته ووئيل
چې مونږ تر هغې پورې نهٔ شُو تلے، چې خپل کشرے ورور راسره نهٔ وى نو مونږ
د هغه سړى په دربار کښې نهٔ شُو حاضريدلے. مونږ صِرف په دې يو شرط تلے
شُو کهٔ کشرے ورور هم زمونږ سره لاړ شى. ۲۷ زمونږ پلار مونږ ته وفرمائيل،
تاسو ته پته ده چې زما د ښځې راحيل نه زما صِرف دوه زامن پيدا شوى دى.
۲۸ هغه يو خو زما نه مخکښې تلے دے. هغه به خامخا ځنګلى ځناورو ټوټې
ټوټې کړے وى، ځکه چې ما بيا نهٔ دے ليدلے. ۲۹ کهٔ تاسو اوس دے هم زما

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

نه بوځئ او په هغهٔ څهٔ وشی نو تاسو چې په کوم غم ما آخته کوئ نو ما
سپین ږیرے به غمژن قبر ته ولېږئ.“ ۳۰-۳۱ یهوداه خبرې کولې، ”او اوس
صاحِبه، کهٔ د دې هلک نه بغېر واپس خپل پلار له لاړ شم، چې څنګه هغه ما
وګورى او هلک زما سره نهٔ وى، نو هغه به مړ شی. د هغهٔ ژوند د دې هلک په
ژوند پورې تړلے دے، هغه ډېر ضعیف سړے دے او چې مونږ یې په کوم غم
آخته کړُو د هغې نه به مړ شی. ۳۲ بله خبره دا ده چې، ما خپل پلار له خپل ځان
په ضمانت کښې ورکړے دے. ما هغهٔ ته وئیلی دی چې کهٔ دا هلک مې واپس
هغهٔ له رانهٔ وستلو، نو زهٔ به همېشه دپاره هغهٔ ته ملامته یم. ۳۳ او اوس صاحِبه،
د دې هلک په ځائ به زهٔ ستا غلام شم، دے پرېږده چې واپس د خپلو وروڼو
سره لاړ شی. ۳۴ چې دا هلک زما سره نهٔ وی نو زهٔ څنګه واپس خپل پلار له لاړ
شم؟ داسې غم چې زما په پلار راشی نو هغه زهٔ نهٔ شم زغملے.“

د حضرت یوسف په وروڼو ځان پېژندل

۴۵ ۱ بیا یوسف د خپلو خِدمتګارانو په مخکښې زړهٔ نهٔ شو کلک کولے، نو
هغهٔ ټولو مِصریانو له حُکم ورکړو چې د هغهٔ نه لاړ شی. نو د هغهٔ سره نور هیڅ
څوک هم نهٔ وُو کله چې یوسف خپلو وروڼو ته خپل ځان وښودلو. ۲ هغهٔ
دومره په چغو چغو وژړل چې مِصریانو هم دا ژړا واورېده او دا خبر د فِرعون
محل ته ورسېدو. ۳ یوسف خپلو وروڼو ته وفرمائیل، ”زهٔ یوسف یم. ولې زما
پلار لا ژوندے دے؟“ خو چې د هغهٔ وروڼو دا واورېدل، هغوئ دومره وېرېدل
چې هغوئ خبرې هم نهٔ شوې کولے. ۴ بیا یوسف هغوئ ته وفرمائیل، ”ما ته
لږ رانزدې شئ.“ او هغوئ ورنزدې شول نو هغهٔ ورته وفرمائیل، ”زهٔ ستاسو هغه
ورور یوسف یم، کوم چې تاسو په مِصریانو خرڅ کړے وو. ۵ اوس مهٔ خفه
کېږئ او مهٔ خپل ځانونه ملامته کوئ چې تاسو دلته زهٔ خرڅ کړم. بېشکه زهٔ
خُدائ پاک ستاسو نه مخکښې دلته راولېږلم چې د خلقو ژوند بچ کړم. ۶ دا

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

خو په زمکه د قحط صِرف دويم کال دے، پينځۀ نور کالونه به هم وی چې کَرل
او رېبل به په کښې نۀ کيږی. ﴿۷﴾ خُدائ پاک زۀ ستاسو نه مخکښې دلته رالېږلے
يم چې تاسو په دُنيا کښې داسې په عجيبه طريقه بچ شئ او چې دا خبره يقينی وی
چې تاسو او ستاسو اولاد ژوندی پاتې شئ. ﴿۸﴾ نو دا تاسو نۀ وئ، بلکې خُدائ
پاک وو چې هغۀ زۀ دلته راولېږلم. هغۀ زۀ د فِرعون د ټولو نه لوئ وزير، د هغۀ د
دربار مشر او په ټول مِصر مشر جوړ کړے يم. ﴿۹﴾ اوس زر زر واپس زما پلار
له لاړ شئ او هغۀ ته ووايئ چې ستا زوئ يوسف داسې وائی، خُدائ پاک زۀ په
ټول مِصر مشر جوړ کړے يم، زر زر ما له راشه. ﴿۱۰﴾ تاسو به د جشن په علاقه
کښې اوسېږئ، چرته چې به تۀ، ستاسو بچی، نمسی، ستاسو ګډې، چېلۍ، ځاروی
او ستاسو هر څۀ به ما ته نزدې وی. ﴿۱۱﴾ کۀ تاسو په جشن کښې يئ نو زۀ به
ستاسو خيال ساتم. د قحط پينځۀ کالونه خو لا پاتې دی، او زۀ دا نۀ غواړم چې
تاسو، ستاسو خاندان او ستاسو ځاروی دې د لوږې نه مړۀ شی. ﴿۱۲﴾ او ګورئ،
اوس بنيامين او تاسو هم ما وينئ چې زۀ په رښتيا يوسف يم چې ستاسو سره
خبرې کوم. ﴿۱۳﴾ زما پلار ته ووايئ چې ما ته دلته په مِصر کښې څومره عزت
مِلاو شوے دے او هغه هر څۀ ورته ووايئ چې تاسو ليدلی دی. او زر زر يې دلته
راولئ.“ ﴿۱۴﴾ هغۀ د خپل ورور بنيامين نه لاسونه تاو کړل او وې ژړل، بنيامين هم
وژړل چې کله ورغاړه وتو. ﴿۱۵﴾ بيا په ژړا ژړا کښې، هغۀ خپل ټول ورونه غاړه
ويستل او ښُکل يې کړل. د هغې نه پس ورسره ورونو خبرې اترې شروع کړې.
﴿۱۶﴾ چې کله دا خبر محل ته ورسېدو چې د يوسف ورونه راغلی دی، نو فِرعون
او د هغۀ درباريان خوشحاله شول. ﴿۱۷﴾ فِرعون يوسف ته ووئيل، ”خپلو ورونو ته
ووايه چې خپل ځاروی بار کړی او د کنعان مُلک ته دې واپس لاړ شی. ﴿۱۸﴾
هغوئ دې خپل پلار او خپل خاندان دلته راولی او دلته دې واپس راشی. زۀ به
دوئ له په مِصر کښې د ټولو نه ښۀ زمکه ورکړم او هغوئ به د هغې زمکې نه ښۀ
ډېره ګټه واخلی. ﴿۱۹﴾ هغوئ ته دا هم ووايه چې د مِصر نه خپل ځان سره ګاډۍ
بوځی چې په کښې خپلې ښځې، ماشومان او خپل پلار د ځان سره راولی. ﴿۲۰﴾ د

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

هغوئ نه چې کوم مالونه او سامانونه پاتې شى د هغې غم دې نۀ کوى، ځکه چې
په مِصر کښې د ټولو نه ښۀ زمکه به د هغوئ وى.“ ﴿۲۱﴾ د يعقوب زامنو هم هغه
شان وکړل چې څنګه فِرعون حُکم کړے وو. نو يوسف هغوئ له ګاډى او د سفر
دپاره خوراک هم ورکړو. ﴿۲۲﴾ هغۀ هر يو له د جامو نوې جوړې هم ورکړې، خو
هغۀ بنيامين له درې سوه د سپينو زرو سيکې او پينځۀ جوړه نوې جامې ورکړې.
﴿۲۳﴾ هغۀ خپل پلار له د مِصر په ښۀ سامانونو بار لس خرې او لس د غلې بار
خرې، روټۍ او د سفر دپاره خوراک هم ورولېږلو. ﴿۲۴﴾ هغۀ خپل ورونه رُخصت
کړل او چې هغوئ څنګه روان شول هغۀ هغوئ ته وفرمائيل، ”په لاره کښې بحث
مۀ کوئ.“ ﴿۲۵﴾ دوئ د مِصر نه روان شول او د کنعان په مُلک کښې خپل پلار او
کور ته لاړل. ﴿۲۶﴾ هغوئ هغۀ ته ووئيل چې، ”يوسف ژوندے دے. هغه د ټول
مِصر مشر دے.“ يعقوب حق حېران شو او د هغوئ په خبرو يې يقين نۀ راتلو.
﴿۲۷﴾ خو چې کله هغوئ ورته هغه هر څۀ ووئيل کوم چې يوسف هغوئ ته
فرمائيلى وُو او چې هغه ګاډى يې هم وليدلې کومې چې يوسف رالېږلې وې چې
هغه به په کښې مِصر ته بوځى، نو د هغوئ پلار يعقوب کښې ساه راغله. ﴿۲۸﴾ هغۀ
وفرمائيل، ”زما زوئ يوسف ژوندے دے. بس هم دغه مې غوښتل. زۀ ورځم چې
د خپل مرګ نه مخکښې يې ووينم.“

د حضرت يعقوب د خاندان مِصر ته تلل

۴۶ ﴿۱﴾ يعقوب د خپل هر څۀ سره په خپل سفر روان شو او بيرسبع ته راغلو.
هلته يې د خپل پلار اِسحاق خُدائ پاک ته قربانۍ پېش کړې. ﴿۲﴾ د شپې خُدائ
پاک په خوب کښې د هغۀ سره خبرې وکړې او ورته يې وفرمائيل، ”يعقوبه،
يعقوبه.“ هغۀ ورته وفرمائيل، ”آو، زۀ حاضر يم.“ ﴿۳﴾ ورته يې وفرمائيل، ”زۀ ستا
د پلار خُدائ پاک يم. مِصر ته تلو نه مۀ يرېږه، زۀ به هلته ستا د اولاد نه يو لوئ
قوم جوړوم. ﴿۴﴾ زۀ تا سره مِصر ته تلو کښې مل يم او زۀ به ستا اولاد واپس
دې مُلک ته راولم. چې ته وفات شې نو يوسف به تا کفن دفن کړى.“ ﴿۵﴾ نو

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

یعقوب د بیرسبع نه روان شو. د هغهٔ زامنو، هغه، خپل واړهٔ بچی او خپلې ښځې
يې په هغه ګاډو کښې کښېنولې کومې چې فِرعون رالېږلې وې. ۶ هغوئ خپل
څاروی او هغه هر څهٔ کوم چې دوئ په کنعان کښې ګټلی وُو، روان کړل او
مِصر ته لاړل. یعقوب د ځان سره خپل ټول اولاد روان کړو، ۷ خپل زامن،
نمسی، خپلې لوڼه او نمسۍ. ۸ دا د یعقوب د اولاد نومونه دی کوم چې د هغهٔ
سره مِصر ته لاړل. خپل مشر زوئ روبین ورسره وو ۹ او د روبین زامن،
حنوک، فلو، حصرون او کرمی. ۱۰ شمعون او د هغهٔ زامن، یموایل، یمین، اُهد،
یکین، صحر او ساؤل د کنعانۍ ښځې زوئ. ۱۱ لیوی او د هغهٔ زامن، جیرسون،
قُهات او مراری. ۱۲ یهوداه او د هغهٔ زامن، سیله، فارص او زارح. د یهوداه نور
زامن، عیر او اونان د کنعان په مُلک کښې مړهٔ شوی وُو. د فارص زامن
حصرون او حمول وُو. ۱۳ یساکار او د هغهٔ زامن، تولع، فُوه، یوب او سِمرون.
۱۴ زبولون او د هغهٔ زامن، سرد، ایلون او یحلی‌ایل. ۱۵ دا د یعقوب هغه زامن
دی کوم چې د هغهٔ د ښځې لِیاه نه په مسوپتامیه کښې پیدا شوی وُو، د هغهٔ د لور
دینه نه بغیر. د لِیاه نه د هغهٔ ټول اولاد په شمېر کښې درې دېرش کسان وُو. ۱۶
جاد او د هغهٔ زامن، صفیان، حجی، سونی، اصبان، عیری، ارودی او اریلی. ۱۷
آشر او د هغهٔ زامن، یمنه، اِسواه، اِسوی، بریعاه او د هغوئ خور سِره. د بریعاه
زامن حِبر او مُلکی‌ایل وُو. ۱۸ دا شپاړس تنه، د زِلفه نه د یعقوب اولاد دے، هغه
وینځه کومه چې لابن خپلې لور لِیاه له ورکړې وه. ۱۹ د یعقوب د ښځې راحیل
نه د یعقوب دوه زامن پیدا شول، یوسف او بنیامین. ۲۰ په مِصر کښې، د اُون د
یو اِمام فوطیفرع د لور اسنت نه، د یوسف دوه زامن، منسی او اِفرائیم پیدا شول.
۲۱ د بنیامین زامن، بالع، بکر، اشبیل، جیرا، نعمان، احی، رَوس، مفیم، حُفیم او
ارد وُو. ۲۲ دا څوارلس تنه، د راحیل نه د یعقوب اولاد دے. ۲۳ دان او د هغهٔ
زوئ حشیم. ۲۴ نفتالی او د هغهٔ زامن، یحزی‌ایل، جونی، یصر او سلیم. ۲۵ دا
اووهٔ تنه، د بِلهاه نه د یعقوب اولاد دے، دا هغه وینځه وه کومه چې لابن خپلې
لور راحیل له ورکړې وه. ۲۶ په خپله د یعقوب د اولاد ټول شمېر شپږ شپېته وو
کوم چې مِصر ته لاړل، دا د هغهٔ د زامنو د ښځو نه بغیر دی. ۲۷ د یوسف دوه

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

زامن په مِصر کښې پېدا شوی وُو، کوم چې هلته لاړل د یعقوب د خاندان هغه
ټول کسان په شمېر کښې اویا تنه وُو.

حضرت یعقوب او د هغهٔ خاندان په مِصر کښې

۲۸ یعقوب یهوداه د ځان نه مخکښې یوسف ته ولېږلو چې د جشن په علاقه
کښې د یعقوب سره مِلاو شی. چې کله هغوئ د جشن علاقې ته ورسېدل، ۲۹ نو
یوسف په خپله شاهی ګاډئ کښې سور شو او د خپل پلار سره مِلاوېدو دپاره
جشن ته لاړو. چې کله هغوئ مِلاوېدل، نو یوسف د خپل پلار نه لاسونه تاو کړل
او غاړه یې ویستلو او ډېر وخت یې وژړل. ۳۰ یعقوب یوسف ته وفرمائیل، ”چې
تهٔ ژوندے یې او زما تا سره ملاقات وشو، نو کهٔ اوس مړ شم نو خېر دے.“ ۳۱
بیا یوسف خپلو وروڼو او د خپل پلار د خاندان باقی نورو کسانو ته وفرمائیل،
”زهٔ ځم چې فِرعون ته ووایم چې زما وروڼه او زما د پلار مکمل خاندان، چې د
کنعان په مُلک کښې وُو، ما له راغلی دی. ۳۲ زهٔ به هغهٔ ته ووایم چې تاسو
شپانهٔ یئ او څاروی ساتئ او تاسو خپلې رَمې او څاروی او چې تاسو څهٔ هم لرل
هغه تاسو راوړی دی. ۳۳ چې کله فِرعون تاسو راوغواړی او تپوس درنه کوی
چې ستاسو کسب څهٔ دے، ۳۴ نو هغهٔ ته ووایئ چې تاسو د وړوکوالی نه تر
اوسه پورې څاروی ساتئ، لکه څنګه چې ستاسو پلار نیکهٔ ساتل. نو داسې هغه به
تاسو د جشن په علاقه کښې اوسېدو ته پرېږدی.“ یوسف داسې ځکه وفرمائیل
چې مِصریانو شپانو ته په سپک نظر کتل.

۴۷ ۱ نو یوسف د هغوئ نه پینځهٔ وروڼه روان کړل او فِرعون له ورغلل.
هغهٔ فِرعون ته وفرمائیل، ”زما پلار او زما وروڼه د خپلو رَمو، څاروو او چې څهٔ
یې هم لرل د هغې سره د کنعان د مُلک نه راغلی دی. دوئ اوس د جشن په علاقه
کښې دی.“ ۲ هغهٔ بیا خپل وروڼه د فِرعون سره مِلاو کړل. ۳ فِرعون د

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

هغوئ نه تپوس وکړو، "ستاسو کسب څۀ دے؟" هغوئ ورته ووئيل، "صاحِبه، مونږ شپانۀ يُو، لکه څنګه چې زمونږ پلار نيکۀ وُو." ﴿۴﴾ "مونږ دې مُلک ته د اوسېدو دپاره راغلی يُو، ځکه چې د کنعان په مُلک کښې ډېر سخت قحط دے او زمونږ د څاروو د څرېدلو ځائ نشته. صاحِبه، مونږ تا ته سوال کوُو، مونږ له اجازت راکړه چې د جشن په علاقه کښې اوسېږو." ﴿۵﴾ فِرعون يوسف ته ووئيل، "اوس ستا پلار او ستا وروڼه راغلی دی، ﴿۶﴾ نو د ټول مِصر زمکه د دوئ شوه. دوئ پرېږده چې د جشن په علاقه کښې اوسيږی چې د دې مُلک د ټولو نه ښۀ ځائ دے. او کۀ په دوئ کښې تکړه کسان وی، نو هغوئ زما په خپلو څاروو مشران مقرر کړه." ﴿۷﴾ بيا يوسف خپل پلار يعقوب راوستلو او د فِرعون سره يې مِلاو کړو. يعقوب فِرعون ته د برکت دپاره دُعا وکړه، ﴿۸﴾ او فِرعون د هغۀ نه تپوس وکړو، "تۀ به د څو کالو يې؟" ﴿۹﴾ يعقوب جواب ورکړو، "يو ځائ بل ځائ اوسېدو کښې زما يو سل دېرش کاله تېر شوی دی. زما عُمر لږ او سخت دے، دا زما د پلار نيکۀ د اوږدو عُمرونو په شان نۀ دے." ﴿۱۰﴾ يعقوب فِرعون ته د برکت دُعا وکړه او د هغۀ نه رُخصت شو. ﴿۱۱﴾ بيا يوسف خپل پلار او خپلو وروڼو له رعمسيس ښار ته نزدې د مِصر د ټولو نه ښۀ زمکه ورکړه، لکه څنګه چې فِرعون حُکم کړے وو. ﴿۱۲﴾ يوسف خپل پلار، وروڼو او ټولو خپلوانو له، د هغوئ د کورَنو په مطابق خوراک ورکولو.

قحط

﴿۱۳﴾ قحط دومره سخت وو چې هيچرته هم روټۍ نۀ مِلاويدله او د مِصر او د کنعان د مُلک خلق د لوږې نه کمزوری شول. ﴿۱۴﴾ چې خلقو به ترې نه غله اخستله، نو يوسف هغه ټولې روپۍ جمع کولې او هغه روپۍ به يې د فِرعون په خزانه کښې کېښودلې. ﴿۱۵﴾ چې کله په مِصر او د کنعان په مُلک کښې ټولې روپۍ ختمې شوې، مِصريان يوسف له راغلل او ورته يې ووئيل، "مونږ له روټۍ راکړه. ولې دا به ستا خوښه وی څۀ چې مونږ ستا په وړاندې مړۀ شُو. ځکه چې

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

زمونږ سره ټولې روپۍ ختمې شوې دی.“ ⑯ يوسف ورته وفرمائيل، ”خپل
څاروی راولئ، کۀ تاسو سره ټولې روپۍ ختمې شوې وی نو د څاروو په بدل
کښې به زۀ تاسو له خوراک درکړم.“ ⑰ نو هغوئ خپل څاروی يوسف له
راوستل او هغۀ په دې کال کښې د هغوئ د آسونو، ګډو، چېلو، څاروو او خرو په
بدل کښې خوراک ورکولو. ⑱ وربسې کال هغوئ هغۀ له راغلل او ورته يې
ووئيل، ”صاحِبه، مونږ به دا حقيقت ستا نه نۀ پټوُو، چې زمونږ سره ټولې روپۍ
ختمې شوې او زمونږ څاروی هم ستا شول. زمونږ سره زمونږ د زمکو او زمونږ
د ځانونو نه بغير هيڅ هم پاتې نۀ دی. ⑲ ولې دا به ستا خوښه وی څۀ چې مونږ
ستا په وړاندې مړۀ شُو. زمونږ زمکه شاړه کېدو ته مۀ پرېږده. د خوراک په بدل
کښې مونږ او زمونږ زمکه واخله. مونږ به د فِرعون نوکران شُو او زمونږ زمکه به
د هغۀ شی. مونږ له غله راکړه چې ژوندی پاتې شُو او تخم راکړه چې زمکه
وکَرو.“ ⑳ نو يوسف د مِصر ټوله زمکه د فِرعون دپاره واخستله. هر يو مِصری
خپله زمکه د مجبورئ نه خرڅه کړه، ځکه چې قحط ډېر سخت وو، او هغه ټوله
زمکه د فِرعون شوه. ㉑ يوسف د مِصر د يو سر نه تر بل سَره پورې خلق
غلامان کړل. ㉒ خو صِرف هغه زمکه يې وانۀ خستله کومه زمکه چې د اِمامانو
وه. هغوئ دپاره دا ضروری نۀ وه چې خپله زمکه خرڅه کړی، ځکه چې فِرعون
هغوئ له د اوسېدو دپاره وظيفه ورکوله. ㉓ نو يوسف هغه خلقو ته وفرمائيل،
”تاسو ته پته ده چې ما تاسو او ستاسو زمکې هم د فِرعون دپاره اخستې دی. د
خپلې خپلې زمکې کَرلو دپاره دا تخم واخلئ. ㉔ د رېبلو په وخت کښې پينځمه
حِصه فِرعون له ورکوئ. باقی نور تخم تاسو د کَرلو دپاره او د خپلو ځانونو،
کورَنو او د خپلو وړو ماشومانو دپاره د خوراک په توګه استعمالولے شئ.“ ㉕
هغوئ ورته ووئيل، ”تا زمونږ ژوند بچ کړے دے، صاحِبه. تۀ په مونږ مهربان يې
او مونږ به د فِرعون غلامان يُو.“ ㉖ نو يوسف د مِصر مُلک دپاره دا يو قانون
جوړ کړو چې د فصل پينځمه حِصه به د فِرعون وی. دا قانون تر اوسه پورې
شته دے. خو صِرف د اِمامانو زمکې د فِرعون نۀ شوې.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د حضرت يعقوب وصيت

۲۷ بنی اِسرائيل په مِصر کښې د جشن په علاقه کښې اوسېدل، چرته چې هغوئ
مالدار شول او ډېر اولاد يې پيدا شو. ۲۸ يعقوب په مِصر کښې اوولس کاله
اوسېدو، نو د يعقوب ټول عُمر يو سل اووۀ څلوېښت کاله وو. ۲۹ چې کله د
هغۀ د مرګ وخت رانزدې شو، نو هغۀ خپل زوئ يوسف راوغوښتلو او هغۀ ته يې
وفرمائيل، "کۀ زۀ رښتيا په تا ګران يم، نو تۀ زما سره پوخ لوظ وکړه چې تۀ به ما
په مِصر کښې نۀ ښخوې. ۳۰ زۀ هلته ښخېدل غواړم چرته چې زما پلار نيکۀ
ښخ دی. ما د مِصر نه يوسه او هلته مې ښخ کړه چرته چې هغوئ ښخ دی."
يوسف ورته وفرمائيل، "زۀ به هم دغه شان وکړم چې څنګه تا وفرمائيل." ۳۱
يعقوب ورته وفرمائيل، "زما سره لوظ وکړه چې تۀ به هم دغه شان وکړې." نو
يوسف ورسره لوظ وکړو. او يعقوب د خپل کټ په سر باندې سجده وکړه.

د حضرت يعقوب د اِفرائيم او منسی دپاره د خُدائ پاک نه برکت غوښتل

۴۸ ۱ څۀ موده وروستو يوسف خبر شو چې د هغۀ پلار بيمار دے. نو هغۀ
خپل دوه زامن، منسی او اِفرائيم روان کړل او د خپل پلار پوښتنې له ورَغلو. ۲
چې يعقوب خبر شو چې خپل زوئ يې تپوس له راغلے دے، هغۀ خپل ځان تکړه
کړو او په کټ کښې نېغ کښېناستو. ۳ يعقوب يوسف ته وفرمائيل چې، "قادر
خُدائ د کنعان د مُلک په لوز کښې ما ته راښکاره شو او برکت يې راکړو. ۴
هغۀ ما ته وفرمائيل، "زۀ به تا له ډېر اولاد درکړم، نو داسې ستا د اولاد نه به ډېر
قومونه جوړ شی. زۀ به ستا اولاد له دا مُلک ورکوم چې هميشه دپاره د هغوئ
شی." ۵ نو اوس يوسفه، چې ستا کوم دوه زامن زما د راتلو نه مخکښې په
مِصر کښې پيدا شوی دی، دوئ هم زما بچی دی، اِفرائيم او منسی زما د خپلو

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

بچو روبین او شمعون په شان دی. ۶ خو کهٔ ستا نور زامن پیدا کیږی، نو
هغوئ به زما نهٔ شی ګڼلے، هغوئ به د اِفرائیم او د منسی نه میراث اخلی. ۷
زهٔ داسې ستا د مور راحیل په خاطر کوم. چې کله زهٔ د مسوپتامیه نه واپس
راتلم، نو هغه اِفرات ته نزدې د کنعان په مُلک کښې زما د ډېر غم سره وفات
شوه. ما هغه د اِفرات د لارې په غاړه ښخه کړه.“ اِفرات اوس د بیت‌لحم په نوم
مشهور دے. ۸ چې کله یعقوب د یوسف زامن ولیدل، هغهٔ تپوس وکړو، ”دا
څوک دی؟“ ۹ نو یوسف خپل پلار ته وفرمائیل، ”دا زما زامن دی، کوم چې
خُدائ پاک ما له دلته په مِصر کښې راکړی دی.“ یعقوب وفرمائیل، ”دوئ ما له
راوله چې د دوئ دپاره برکت وغواړم.“ ۱۰ د ډېر عُمر په وجه د یعقوب نظر
کمزورے شوے وو او د هغهٔ نظر سم نهٔ لګیدو. یوسف هغهٔ له زامن راوستل او
هغوئ یې راغاړه ویستل او ښُکل یې کړل. ۱۱ یعقوب یوسف ته وفرمائیل، ”ما
هیڅکله هم دا ګُمان نهٔ وو کړے چې زهٔ به بیا تا ووینم او اوس خُدائ پاک
راباندې ستا بچی هم ولیدل.“ ۱۲ بیا یوسف هغوئ د هغهٔ د غېږ نه واخستل او د
هغهٔ په مخکښې یې د عزت نه سر ټیټ کړو. ۱۳ یوسف اِفرائیم د یعقوب ګس
طرف ته او منسی د هغهٔ ښی طرف ته نزدې راوستل. ۱۴ نو یعقوب خپل لاسونه
اوږدهٔ کړل او خپل ښے لاس یې د اِفرائیم په سر کېښودو، اګر چې هغه کشر وو
او خپل ګس لاس یې د منسی په سر کېښودو، چې هغه مشر وو. ۱۵ بیا هغهٔ
یوسف دپاره برکت وغوښتلو او وې فرمائیل، ”د کوم خُدائ پاک چې زما پلار
نیکهٔ اِبراهیم او اِسحاق خِدمت کړے دے هغه دې، دې هلکانو له برکت ورکړی،
کوم خُدائ پاک چې تر ننه پورې ټول عُمر زما ساتنه کړې ده. ۱۶ هغه فرښته
دې دوئ له برکت ورکړی، چې هغې زهٔ د هرې بدئ نه بچ ساتلے یم. د دې
هلکانو په ذریعه دې زما او زما د پلار نیکهٔ اِسحاق او اِبراهیم نوم ژوندے
وساتلے شی. او په زمکه دې د دوئ ډېر اولاد پیدا شی.“ ۱۷ چې کله یوسف دا
ولیدل چې د هغهٔ پلار خپل ښے لاس د اِفرائیم په سر ایښے دے، هغه په دې خفه
شو، نو هغهٔ د خپل پلار لاس اوچت کړو او د اِفرائیم د سر نه یې د منسی سر له

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

یوړو. ۱۸ او یوسف خپل پلار ته وفرمائیل، ”داسې نه، زما پلاره، دا مشر دے. خپل ښے لاس دهٔ له په سر کېږده.“ ۱۹ د هغهٔ پلار اِنکار وکړو او وې فرمائیل، ”ما ته پته شته، زما زویه، ما ته پته ده چې د منسی اولاد به هم یو لوئ قوم شی. خو خپل کشر ورور به د هغهٔ نه لوئ وی او د هغهٔ د اولاد نه به ډېر لوئ قومونه جوړ شی.“ ۲۰ نو هغهٔ هغوئ له په هغه ورځ برکت ورکړو، وې فرمائیل، ”بنی اِسرائیل به ستاسو نومونه استعمالوی چې کله هغوئ د برکت نوم اخلی. هغوئ به وائی، خُدائ پاک دې تاسو د اِفرائیم او منسی په شان کړی.“ نو داسې یعقوب اِفرائیم د منسی نه مخکښې کړو. ۲۱ بیا یعقوب یوسف ته وفرمائیل، ”گوره، زهٔ مرگ ته نزدې یم، خو خُدائ پاک به ستا مل وی او تا به واپس د خپل پلار نیکهٔ مُلک ته بوځی. ۲۲ د شِکم هغه آباده علاقه چې ما د اموریانو نه د تُورې او لیندې په زور اخستې ده زهٔ هغه ستا ورونو له نهٔ ورکوم بلکې تا له یې درکوم.“

د حضرت یعقوب د خپلو زامنو سره آخری ملاقات

۴۹ ۱ یعقوب خپل زامن راوغوښتل او ورته یې وفرمائیل، ”راغونډ شئ او زهٔ به تاسو ته ووایم چې په راتلونکی وخت کښې به په تاسو څهٔ کیږی. ۲ راټول شئ او واورئ، اے د یعقوب زامنو. د خپل پلار اِسرائیل خبره واورئ.

۳ روبین، تهٔ زما مشر زوئ یې. تهٔ زما د طاقت ورومبۍ مېوه یې او زما د ځوانۍ ورومبے بچے، په عزت او طاقت کښې زما د ټولو زامنو نه زیات یې.
۴ تهٔ د جوشناک سېلاب په شان یې، خو تهٔ به د ټولو نه عزتمند نهٔ یې، دا ځکه چې تهٔ زما د بلې ښځې سره څملاستې او د خپل پلار کټ دې پلیت کړو.

۵ شمعون او لیوی په بدو کښې ورونړه دی. بدعملۍ کولو دپاره د خپلو تُورو نه کار اخلی. ۶ د دوئ په پټو خبرو کښې به زهٔ نهٔ شریکېږم، او نهٔ به د دوئ په ډله کښې حِصه اخلم، ځکه چې په غصه کښې دوئ خلق ووژل او دوئ هسې د

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

خوند دپاره غوَيان ګوډ کړل. ﴿۷﴾ لعنت دې د دوئ په قهر وى، ځکه چې هغه قهر
ډېر سخت وو، او لعنت دې د دوئ په غضب وى، ځکه چې دا غضب بې‌رحمه
وو. زۀ به د دوئ اولاد د اِسرائيل په ټول مُلک کښې خوارۀ وارۀ کړم. زۀ به دوئ
د اِسرائيلو نورو قبيلو سره ګډوډ کړم.

﴿۸﴾ يهوداه، ستا وروڼه به ستا صِفت کوى. تۀ به خپل دشمنان د مرئ نه
رانيسې. ستا وروڼه به ستا په مخکښې ټيټ شى. ﴿۹﴾ يهوداه، تۀ د ازمرى بچے
يې، چې ښکار ووژنى او خپل غار ته راستُون شى، غزيږى او څملى. هيڅ څوک
هم دا زړۀ نۀ شى کولے چې هغه راپاڅوى. ﴿۱۰﴾ يهوداه به د مشرئ جنډا نيسى،
او د هغۀ اولاد به همېشه حکومت کوى. قومونه به هغۀ له قلنګ راوړى، او د هغۀ
په مخکښې به د تابعدارئ سره ټيټېږى. ﴿۱۱﴾ هغه خپله کوچاني د انګور په بوټى
پورې تړى، د ټولو نه ښۀ بوټى پورې. هغه خپلې جامې د انګور په سور رس کښې
وينځى. ﴿۱۲﴾ د هغۀ سترګې د شرابو نه سرې دى، د هغۀ غاښونه د پيو نه سپين
دى.

﴿۱۳﴾ زبولون به د سيند په غاړه اوسيږى. د هغۀ د سيند غاړه به د کشتو دپاره
محفوظ ځائ وى. د هغۀ علاقه به د صيدا پورې ورسيږى.

﴿۱۴﴾ يساکار لکه تکړه خر دے چې د دوو بارونو په مينځ کښې اوږد اوږد څملى.
﴿۱۵﴾ خو چې هغۀ ته پته ولګيږى چې د هغۀ د آرام ځائ ښۀ دے او چې هغه مُلک
هم ښائسته دے. نو هغه به خپله ملا بار وړلو له راښکته کړى او د نوکر په شان
کار ترې اخستے شى.

﴿۱۶﴾ دان به د خپلو خلقو بادشاه وى. هغوئ به هم د اِسرائيلو د نورو قبيلو په
شان وى. ﴿۱۷﴾ دان به د سړک د غاړې مار وى، د لارې يو خطرناک مار، چې
هغه آس په پونده وچيچى، نو چې سور کس ترې په شا پريوځى.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۱۸ اے مالِکه خُدايه، زهٔ ستا د خلاصون په اِنتظار يم. ۱۹ د ډاکوانو يوه ډله به په جاد حمله وکړی، خو هغه به راوګرځی او په هغوئ پسې به شی.

۲۰ د آشر زمکه به ډېر ښهٔ خوراک پېدا کړی. هغه به د بادشاهانو دپاره ښهٔ مزېدار خوراک تيار کړی.

۲۱ نفتالی هوسۍ ده چې په آزادۍ سره منډې وهی، او هغه ښُکلی بچی راوړی.

۲۲ يوسف يوه مېوه داره څانګه ده، په سپرلی کښې د مېوې نه ډکه څانګه، د هغهٔ څانګې په دېوال خېژی. ۲۳ د هغهٔ غصه ناک دشمنان په هغهٔ باندې سخته حمله کوی او د خپلو غشو او ليندو سره په هغهٔ پسې وی. ۲۴ خو چې هغه لينده راکاږی نو د هغهٔ لاسونه نهٔ رپېږی، او د هغهٔ متې مضبوطې جوړې شوې دی، د يعقوب د قادر خُدائ په قُدرت سره، د هغه شپون په نامه، چې د بنی اِسرائيلو ساتونکے دے. ۲۵ هغه ستا د پلار خُدائ پاک دے چې هغه ستا مدد کوی، هغه قادر خُدائ چې تا له برکت درکوی. د بره آسمان د بارانونو او د زمکې د لاندې د چينو برکت درکړی، برکتونه د ډېرو څاروو او د اولادونو. ۲۶ ستا د خپل پلار برکتونه همېشه دپاره د زړو غرونو د برکت نه ښهٔ دی، ښهٔ څيزونه د نهٔ ختمېدونکو غرونو نه. دا ټول برکتونه دې د يوسف په سر وی، د هغهٔ په تندی، چې د خپلو وروڼو مشر دے.

۲۷ بنيامين د يو شلونکی شرمخ په شان دے. چې په سحر کښې ښکار خوری او په ماښام کښې څهٔ چې پاتې وی هغه ويشی.“ ۲۸ دا د بنی اِسرائيلو دولس قبيلې دی او دا هغه وصيت دے کوم چې خپل پلار ورته د برکت ورکولو په وخت وکړو او هر زوئ له يې خپل خپل مناسب برکت ورکړو.

د حضرت يعقوب مرګ او ښخېدل

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۲۹-۳۰ نو یعقوب خپلو زامنو ته وصیت کولو، ”زۀ مرګ ته نزدې یم. ما د خپل
پلار نیکۀ سره، د کنعان په مُلک کښې، د ممرې سره نزدې په مکفیله کښې، د
حِتی عِفرون د پټی په غار کښې ښخ کړئ. هغه غار او پټے اِبراهیم د عِفرون نه د
قبرستان دپاره اخستے وو. ۳۱ دا هم هغه ځائ دے چرته چې هغوئ اِبراهیم او
د هغۀ ښځه ساره ښخ کړی وُو، دا هم هغه ځائ دے چرته چې هغوئ اِسحاق او
د هغۀ ښځه رِبقه ښخه کړې وه، او دا هغه ځائ دے چرته چې ما لِیاه ښخه کړې
ده. ۳۲ هغه پټے او هغه غار د حِتیانو نه اخستے شوے وو. ما هم هلته ښخ
کړئ.“ ۳۳ چې کله یعقوب خپلو زامنو ته وصیت ختم کړو، هغه بیا څملاستو،
ساه یې ورکړه او په حق ورسېدو.

۵۰ ۱ یوسف په خپل پلار باندې ورپرېوتو، ژړل یې او ښُکلولو یې. ۲ بیا
یوسف خپلو خِدمت کوونکو حکیمانو له حُکم ورکړو چې د هغۀ د پلار د لاش
اوچولو بندوبست وکړی چې خراب نۀ شی. ۳ د مړی خرابېدو نه په بچ کولو
باندې څلوېښت ورځې ولګېدلې. مِصریان اویا ورځې د هغۀ په غم غمژن وُو. ۴
چې کله د غم وخت تېر شو، یوسف د فِرعون درباریانو ته وفرمائیل، ”کۀ تاسو ما
سره ښۀ کوئ نو زۀ تاسو ته عرض کوم چې فِرعون ته داسې ووایئ چې، ۵
چې کله زما پلار مړ کېدو، هغۀ زما نه قسم اخستے وو چې زۀ به هغه د کنعان په
مُلک کښې په هغه قبر کښې ښخوم کوم چې هغۀ کنستے وو. نو مِهربانی وکړه،
ما پرېږده چې زۀ خپل پلار هلته ښخ کړم او زۀ به بیا واپس راشم.“ ۶ فِرعون
ورته ووئیل، ”لاړ شه، او خپل پلار هغسې ښخ کړه، چې څنګه هغۀ ستا نه قسم
اخستے وو.“ ۷ نو یوسف خپل پلار ښخولو له یوړو. د فِرعون ټول درباریان،
د هغۀ د دربار مشران او د مِصر ټول مشران د یوسف سره لاړل. ۸ د هغۀ
خاندان، د هغۀ ورونړه او د هغۀ د پلار د خاندان باقی ټول خلق د هغۀ سره لاړل.
صِرف د هغوئ واړۀ ماشومان، د هغوئ ګډې، چېلۍ او څاروی د جشن په علاقه
کښې پاتې شول. ۹ په ګاډو کښې خلق او په آسونو سوارۀ خلق هم د هغۀ سره

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

لاړل، دا يوه لويه قافله وه. ⑩ چې کله دوئ د اُردن پورې غاړه هغه درمند ته
راغلل چې په اتد کښې دے، نو دوئ هلته تر ډېره وخته پورې وير وکړو او يوسف
تر اووۀ ورځو پورې د غم ژړا وکړه. ⑪ چې کله د کنعان د مُلک اوسېدونکو
خلقو دا وليدل چې هغه خلق د اتد په درمند کښې د غم ژړا کوی، نو هغوئ ووئيل
چې، "دا مِصريان ځومره سخت د غم ژړا کوی." نو ځکه د هغه ځائ نوم د
مِصريانو د غم ژړا مېدان شو. ⑫ نو د يعقوب زامنو هم هغه شان وکړل چې
څنګه هغۀ ورته وصيت کړے وو، ⑬ هغوئ د هغۀ لاش د کنعان مُلک ته يوړو
او هغه يې د مکفيله په غار کښې ښخ کړو، چې د ممرې سره نزدې وو، په هغه
پټی کښې کوم چې اِبراهيم د حِتی عِفرون نه د قبرستان دپاره اخستے وو. ⑭
چې کله يوسف خپل پلار ښخ کړو، نو هغه د خپلو ورونړو سره او د هغه ټولو
کسانو سره کوم چې د هغۀ سره د جنازې دپاره تلی وُو، مِصر ته راواپس شول.

د حضرت يوسف خپل ورونړه معاف کول

⑮ چې کله د يوسف ورونړو دا وليدل چې د هغوئ پلار په حق رسېدلے دے نو
هغوئ ووئيل، "کۀ يوسف تر اوسه پورې مونږ سره کينه لری او چې کوم بد مونږ
ورسره کړی دی کۀ د هغې زمونږ نه بدل اخستل غواړی، نو بيا به څۀ کيږی؟"
⑯ نو هغوئ يوسف له خبر ولېږلو او وې وئيل، "زمونږ پلار د مرګ نه مخکښې
⑰ مونږ ته وفرمائيل، "يوسف ته به داسې ووايئ چې، مونږ تا ته سوال کوُو چې
ستا ورونړو کوم غلط کار او بد تا سره کړی دی، هغه معاف کړه." اوس درته دا
سوال کوُو چې مونږ، ستا د پلار د خُدائ پاک خِدمتګارانو چې کوم غلط کار کړے
دے، هغه مونږ ته معاف کړه." چې کله دا پيغام يوسف ته مِلاو شو نو هغۀ وژړل.
⑱ بيا د هغۀ ورونړه په خپله راغلل او د هغۀ په مخکښې ټيټ شول. هغوئ ورته
ووئيل، "ګوره، مونږ ستا غلامان حاضر يُو." ⑲ خو يوسف هغوئ ته وفرمائيل،
"يرېږئ مه، ولې زۀ خُدائ پاک يم څۀ؟ ⑳ تاسو زما خِلاف د بدو منصوبه
جوړه کړه، خو خُدائ پاک دا په نېکئ بدله کړه، ترڅو چې د ډېرو خلقو ژوند بچ

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

کړی کوم چې نن ژوندی پاتې دی. ۲۱ اوس تاسو مۀ یرېږئ. زۀ به ستاسو او
ستاسو د بچو خیال ساتم.“ نو هغوئ له یې په نرمو خبرو تسلی ورکړه.

د حضرت یوسف مرګ

۲۲ یوسف د خپل پلار د خاندان سره په مِصر کښې اوسېدو، هغه د یو سل او
لسو کالو وو چې په حق ورسېدو. ۲۳ هغه د اِفرائیم بچی او نمسی لیدلو پورې
ژوندے وو. هغۀ د منسی د زوئ مکیر بچی هم په خاندان کښې ولیدل. ۲۴ هغۀ
خپلو وروڼو ته وفرمائیل، ”زۀ مرګِ حال یم، خو خُدائ پاک به په رښتیا سره
ستاسو خیال وساتی او د دې مُلک نه به مو هغه مُلک ته بوځی د کوم چې هغۀ د
اِبراهیم، اِسحاق او د یعقوب سره پخه وعده کړې وه.“ ۲۵ بیا یوسف د خپلو
خلقو نه قسم واخستلو، هغۀ وفرمائیل، ”زما سره دا وعده وکړئ چې کله تاسو
خُدائ پاک هغه مُلک ته بوځی، نو تاسو به زما هډُوکی د ځان سره وړئ.“ ۲۶
نو یوسف د یو سل او لسو کالو په عُمر کښې په مِصر کښې په حق ورسېدو.
هغوئ د هغۀ د لاش اوچولو بندوبست وکړو چې خراب نۀ شی او په تابوت کښې
یې کېښودو.

Copyrighted material not for reprint/publishing purposes.